CONSTANTIN M. BORCIA

SOCIETATEA FĂRĂ PRINCIPII

(scenete umoristico-absurde)

Editura Printech
Editură acreditată de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior

TIPAR:
S.C. ANDOR TIPO S.R.L. - EDITURA PRINTECH
Str. TUNARI, nr. 11, sector 2, BUCUREŞTI
Tel./Fax: 021.211.37.12; 021.212.49.51
E-mail: andortipo@yahoo.com

SIMTEX-OC ISO 9001 REGISTERED C.615.0.0.H. C.1303.1.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BORCIA, CONSTANTIN M
Societatea fără principii / Constantin M. Borcia.
Bucureşti : Printech, 2011
Bibliogr.
ISBN 978-606-521-671-6

821.135.1-22

Tehnoredactare computerizată: Constantin Borcia
Coperta şi ilustraţiile interioare: Constantin Borcia
Traducerea în limba engleză: Sergiu Ioan

Contact:E-mail: cborcia@yahoo.com, robiacon@gmail.com, Bucureşti, România

© Copyright 2011

Autorul îşi asumă responsabilitatea privind conținutul cărții.
Reproducerea integrală sau parțială a textului prin orice mijloace, fără acordul scris al autorului sau fără citare este o ilegalitate morală...

CONSTANTIN M. BORCIA

SOCIETATEA FĂRĂ PRINCIPII

(SCENETE UMORISTICO – ABSURDE)

SOCIETY WITHOUT PRINCIPLES

(THE HUMOUR AND THE ABSURD SKETCH)

- Sunt câteva scenete în care am dorit să prezint acele vise sau fantezii în care umorul şi absurdul sunt mai bine evidenţiate…

- Several sketches through which I wanted to present those dreams or fantasies where the humour and the absurd are best underlined…

TRAHANACHE:*… Bine zice fiu-meu de la facultate alaltăieri în scrisoare: vezi tânăr tânăr, dar copt, serios băiat ! zice: "Tatiţo, unde nu e moral, acolo e corupţie, şi o soţietate fără prinţipuri, va să zică că nu le are !…"*
ION LUCA CARAGIALE – "O scrisoare pierduta"

Dedicatie : Tuturor prietenilor mei...

☒
Dedication: To all my friends ...

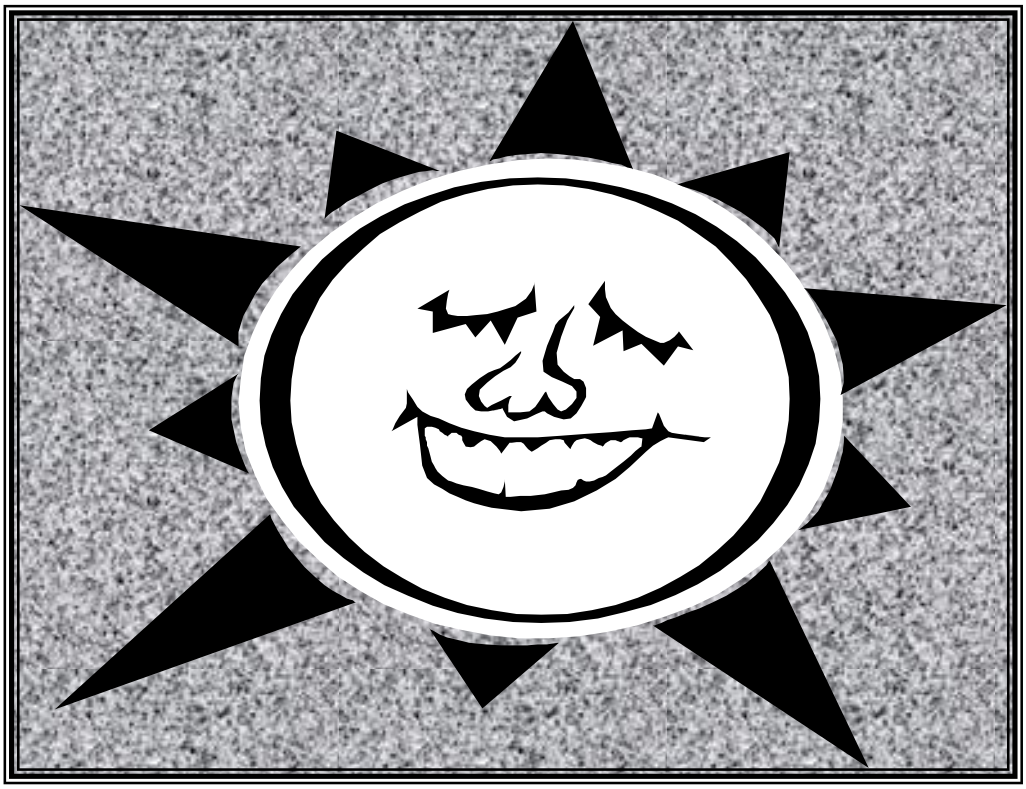

SOCIETATEA FĂRĂ PRINCIPII
(SCENETE UMORISTICO-ABSURDE)
SOCIETY WITHOUT PRINCIPLES
(THE HUMOUR AND THE ABSURD SKETCH)

Tehnoredactare computerizată: Constantin Borcia
Coperta şi ilustraţiile interioare: Constantin Borcia
Traducerea în limba engleză: Sergiu Ioan

Contact:E-mail: cborcia@yahoo.com, robiacon@gmail.com, Bucureşti, România

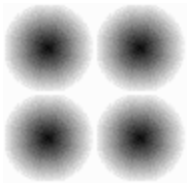

Este ceva de neconceput să existe o asemănare între personajele, evenimentele sau instituțiile care apar în scenete şi persoanele, evenimentele sau instituțile care apar în realitate !
Autorul îşi asumă responsabilitatea privind conținutul lucrării.
Reproducerea integrală sau parțială a textului prin orice mijloace, fără acordul scris al autorului sau fără citare este ceva incredibil...

Bucureşti
ROMÂNIA
2000 - 2011

SOCIETATEA FĂRĂ PRINCIPII

(scenete umoristico – absurde)

CUPRINS

PREFAŢA / 4

1. **CINE A INVENTAT ROATA ? / 5**
2. **INSPECŢIE ŞCOLARĂ (BOALA LUI TUTANKAMON) / 13**
3. **O ŞEZĂTOARE MODERNĂ / 20**
4. **TRÂMBIŢA CAPITALEI / 34**
5. **ANIVERSARE… / 42**
6. **ÎNTR-UN TREN… / 46**
7. **O PETRECERE NEOBIŞNUITĂ / 51**

TEXTS IN ENGLISH / 62 –

- *THE SOCIETY LACKING PRINCIPLES (THE HUMOUR AND THE ABSURD SKETCH)*
  PREFACE / **62**

A FRAGMENT… - THE SKETCH „A SPENDING AN INORDINATE” / *63*

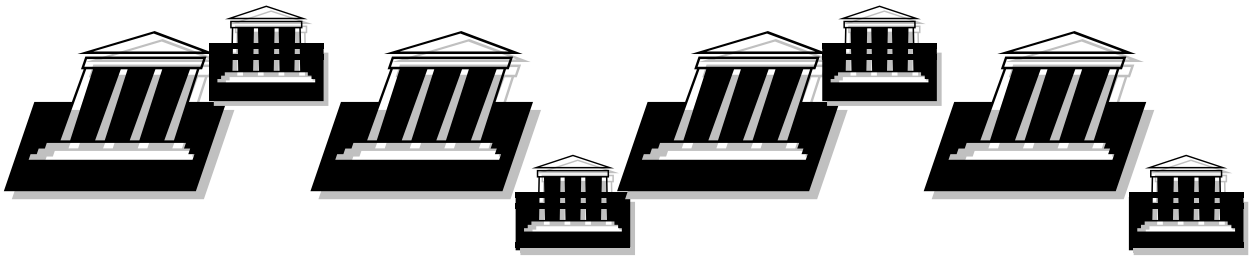

PREFAŢA

"Dar dacă n-ai nici o părere, în astfel de împrejurări, când mai toată lumea are o părere, eşti în primejdie să superi pe oricine are una."

ION LUCA CARAGIALE

Visele sunt, după cum se ştie, foarte diverse şi complexe… Acestea cuprind nu numai fantasme, poezii, gânduri, previziuni, bizarerii, etc. Visele au de multe ori şi mult umor… Sunt şi multe vise… absurde…

Am avut unele vise în care umorul şi absurdul s-au împletit şi pe care am încercat să le redau sub forma unor scenete… Sunt numai câteva exemple… Aceste vise alcătuiesc însă, după părearea mea… o societate fără principii…

Cu bine,
Dr. Chim. Constantin BORCIA

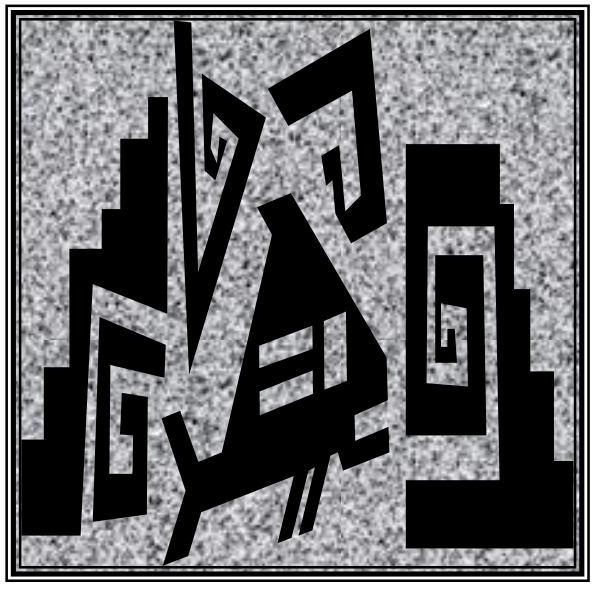

CINE A INVENTAT ROATA ?

PERSONAJELE

GHIŢĂ GOLOGOAŢĂ BAROSANU – Profesor de educaţie cetăţenească la renumitul liceu Ţestoasa din Bucureşti, tip masiv, corpolent, butucănos, înalt, dur, sobru, tuns foarte scurt…

LAE BĂŢAGĂ – elev de liceu, scund, timorat, poartă ochelari…

LULU CHELU CIUPERCĂ – elev de liceu, înalt, slab, flegmatic, nu poartă ochelari…

TUTILEAN BĂGHINĂ – elev de liceu, foarte expansiv, neastâmpărat, poartă ochelari de soare…

BIENALA HAHĂU HÂMŢEA – elevă de liceu, foarte timidă, scundă, slabă, cu codiţe…

PURPURICA LEUŞTEAN BĂLUNĂ - elevă de liceu, expansivă, flegmatică, înaltă, dezordonată, vorbăreaţă…

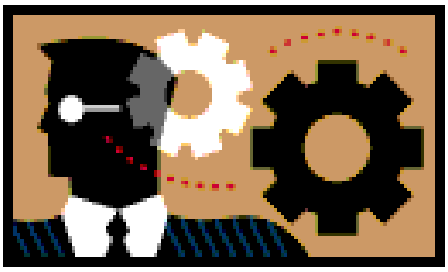

[Acţiunea se desfăşoară într-o sală de clasă, cu bănci, catedră, tablă…]

[In sala de clasă elevii stau răspândiţi prin diferite bănci şi vociferează…
După un timp, uşa clasei se deschide şi intră profesorul, cu catalogul într-o mână şi cu o servietă jerpelită în cealaltă mână... Se apropie de catedră şi trânteşte catalogul…]

BAROSANU *[nervos]:* Drepţi ! Bună ziua !

ELEVII *[în cor]:* Bună ziua domnule profesor de educaţie cetăţenească, Barosanu !

BAROSANU *[nervos]:* Ocupaţi loc ! Să vedem cine chiuleşte !... *[se uită în catalog şi citeşte, zbiară, de fapt]* Bombonel Girafă Schelălău !...

ELEVII *[în cor]:* Chiuleşte !

BAROSANU *[nervos]:* Cocuţă Marilena Drosofila !

ELEVII *[în cor]:* Chiuleşte !

BAROSANU *[urlă]:* Unde s-a dus Cocuţă Marilena Drosofila ?

ELEVII *[în cor]:* S-a dus cu pisicuţa ei adorată la medicul veterinar să îi facă o injecţie direct în coadă !...

BAROSANU *[mârâie]:* Bine ! Să îi mănânce coada ! Nu îi voi motiva absenţa, să fie clar ! Altcineva... Cine mai chiuleşte ? Zgârbaciu Ion !

ELEVII *[în cor]:* Chiuleşte !...

BAROSANU *[urlă, dă cu pumnul în catedră]:* Prima întrebare este, de ce chiuliţi, iar a doua întrebare este… de ce nu sunteţi tunşi ? A tunde înseamnă a înlătura complet părul de pe cap !... Cu alte cuvinte, vreau ca toţi băieţii să aibe chelie ! V-am zis în lecţia trecută că nimic nu este mai frumos în lumea asta la om decât chelia ! Nimic nu este mai regretabil decât să îţi ascunzi chelia sub o claie de păr ! Aşa îmi spunea cumnatul meu, care este expert în estetică umană ! Aşa că de ce chiuliţi şi de ce nu sunteţi tunşi ? Şi de ce fumaţi ? Spune Ciupercă, tu de ce nu chiuleşti, de ce nu te-ai tuns şi de ce fumezi ? Dar cu drogurile cum stai, Ciupercă ?...

CIUPERCĂ *[vesel]:* Cu drogurile stau foarte prost, stimate domnule Barosanu !... Nu chiulesc pentru că sunt un idiot ! Nu m-am tuns, pentru că şi cu chelie şi fără chelie tot urât sunt, aşa că de ce să mă mai tund ? Fumez pentru că dumneavoastră sunteţi un model pentru noi !... Dumneavoastră fumaţi trei pachete de ţigări pe zi !... Noi, ce-i drept, fumăm mai puţin...

BAROSANU *[nervos]:* Aflaţi prostovanilor că eu şi nu mai eu am dreptul să fumez ! Când veţi fi şi voi profesori, aşa cum sunt eu, atunci şi numai atunci veţi avea dreptul să fumaţi ! Clar ? Eu şi numai eu apreciez cine este urât şi cine nu este. Acum vă anunţ că voi mânca şi vă invit ca, până termin de mâncat, să scoateţi caietele din ghiozdane şi să scrieţi de două mii de ori, următoarele cuvinte… ”mâine mă voi tunde şi voi avea o chelie foarte frumoasă... cine chiuleşte îmbătrâneşte... când voi fi ministru atunci voi fuma mult şi bine... ”, s-a înţeles ?… Vă spun acum şi ce voi mânca, adică pâine, trei cârnaţi afumaţi, slănină afumată şi usturoi. Este mâncarea ancestrală a omului !…

[Scoate din servieta jerpelită o bucată de slănină afumată, trei cârnaţi, o pâine şi o căpăţână de usturoi… Apoi, începe să mănânce… În clasă elevii şuşotesc…]

BĂŢAGĂ *[şopteşte timid]:* Ce miros infect de usturoi ! Nu mai suport !...

[Profesorul îl aude…]

BAROSANU *[nervos]:* Ce-ai zis mă ? Ce crezi că sunt surd ? Nu îţi este ruşine ? Miros infect ? Nu mai suporţi mirosul de usturoi ? Poate că ţi s-a urât cu binele ! Nu există om de pe planeta asta căruia să nu îi placă mirosul de usturoi, v-o spun eu, care sunt expert în mirosuri ! Află incultule că usturoiul este cel mai bun dezinfectant şi că usturoiul alungă vampirii, duhurile rele şi stafiile !

BĂGHINĂ *[expansiv]:* Acum ştiu de ce chiulesc atâţia elevi din clasă !

BAROSANU *[nervos]:* De ce băi Băghină Tutilene ? Spune, vreau să aflu !

BĂGHINĂ *[expansiv]:* Pentru că, dacă nu ştiaţi domnule profesor de educaţie cetăţenească Ghiţă Gologoaţă Barosanu, toţi sunt vampiri, duhuri rele sau stafii şi sunt alungaţi de mirosul de usturoi, aşa cum spuneaţi mai înainte !

BAROSANU *[nervos]:* Ştii ce ? Să nu fi obraznic, că te bat ca pe un câine turbat, nu îţi este ruşine ? Haide, marş la tablă şi recită şapte strofe din poezia monumentală şi nemuritoare, intitulată… "M-aş tot duce să mă duc, liber ca un pui de cuc", de poetul meu preferat, Sisilică Fâşneaţă ! Să aud !…

[Elevul iese la tablă…]

BĂGHINĂ *[tuşeşte, îngână]:* Nu prea am voce domnu' profesor…

BAROSANU *[nervos]:* Lasă că nu te-am pus să cânţi ! Recită, sau dacă nu, ai nota doi cu felicitări !

BĂGHINĂ *[nervos]:* "M-aş tot duce să mă duc,
Liber ca un pui de cuc,
Să se mire mândrul Soare,
De-aşa pasăre aviatoare !"

BAROSANU *[calm]:* Haide că mai ai şase strofe… Spune mai departe, strofa următoare ! " M-aş tot duce să mă duc !"… Spune, că îmi pierd răbdarea !…

BĂGHINĂ *[nervos]:* "M-aş tot duce să mă duc,
Penele să îmi usuc,
Şi să vadă lumea toată,
Mândră pasăre plouată !…"

BAROSANU *[nervos]:* Iar te-ai oprit, măi Băghină ? Spune dracu' poezia, fără să te mai opreşti, mereu ! Ce crezi că stau şapte ani până reciţi tu poezia marelui Sisilică Fâşneaţă ? Începi să mă calci pe nervi ! Şi eu când sunt călcat pe nervi, explodez ca o bombă atomică !…

BĂGHINĂ *[plictisit]:* Nu mai ştiu ! Gata, am uitat !…

BAROSANU *[nervos]:* Da' să fi obraznic nu ai uitat ? Cum poţi să afirmi despre colegii tăi care chiulesc că sunt vampiri, duhuri rele şi stafii, şi că sunt alungaţi de mirosul de la usturoiul pe care îl mănânc cu multă plăcere ! Spune, chiar nu îţi este ruşine ? Şi pe deasupra, să nu şti nici măcar şapte strofe amărâte din poezia genialului Sisilică Fâşneaţă ? Eşti o ruşine a liceului Ţestoasa ! Marş la loc, în bancă !

BĂGHINĂ *[emoţionat]:* Vă rog domnule profesor Barosanu, vă rog să mă iertaţi, nu mai fac ! Mă bate tăticu dacă află că am luat iar notă mică la educaţie cetăţenească !... Nici nu ştiţi ce palmă mare şi grea are tăticu !...

BAROSANU *[nervos]:* Cine ai spus că te bate, mă derbedeule ? Că nu am auzit !

BĂGHINĂ *[emoţionat]:* Mă bate tăticu ! Adică, tata !

BAROSANU *[nervos]:* Aşa îi spui tu lui taică-tău, tăticu ? Şi la vârsta asta, tot tăticu îi spui ? Eu când eram de vârsta ta, îi spuneam lui taică-meu, tatanaiu ! Ei bine, lasă să te bată ! Chiar îmi face o imensă plăcere când ştiu că o să te bată ! Aşa încât, te felicit pentru nota doi, pe care ţi-o dau cu mare dragoste şi pe care cu enormă plăcere o voi scrie în catalog ! Ah, nu credeam, că voi avea această bucurie, astăzi !… Abia aştept să te bată taică-tău până o să te lase lat !...

[Scrie nota în catalog, foarte satisfăcut]

BAROSANU *[bine dispus]:* Băi şmecherilor, să vă mai spun ceva… Orice cetăţean al patriei noastre, trebuie să ştie să se bată !... Eu am fost în Japonia, să învăţ karate ! Ştiu acum să mă bat, ştiu karate ca la carte şi dacă faceţi pe nebunii cu mine, vă iau la nişte figuri de karate de o să vă las laţi ! Am un pumn cât un baros de mare… Nu degeaba mă cheamă pe mine… Barosanu !... Să fie clar !... Iată…

[Se ridică de la catedră, se strâmbă, face nişte figuri de karate, dar la un moment dat se împiedică şi cade cât era de mare… Elevii râd, şuşotesc, şoptesc, fac glume… Profesorul, foarte nervos, se ridică, se duce din nou la catedră şi se aşează pe scaun, gâfâind…]

BAROSANU *[nervos]:* Care va să zică eu vreau să vă învăţ karate şi voi vă bateţi joc de mine ? Chiar nu vă este ruşine ?… Aveţi ca temă să scrieţi pe un caiet de una sută file, cuvântările domnului preşedinte Kuku Ţiuiac Bărzăune, la şedinţa cu uşile închise de la restaurantul Coropişniţa, cu activul de partid şi de stat ! S-a înţeles ? Dacă nu veţi scrie, puteţi să vă luaţi adio de la promovarea clasei !…

BIENALA *[timidă]:* Domnu' profesor Barosanu, pot să mă duc şi eu diseară la discotecă ?

BAROSANU *[foarte nervos]:* Ce-ai spus ? Să te duci la discotecă ? Auzit-am oare bine ?

BIENALA *[timidă]:* Aţi auzit foarte bine ! Pot să mă duc şi eu la discotecă să văd cum este ?…

BAROSANU *[foarte nervos]:* Cum poate să-ţi treacă aşa ceva prin cap, Bienalo ? Eşti o fată proastă şi destrăbălată ! Discoteca este un loc al pierzaniei ! Ascultă Bienalo, toantă mică ce eşti, discotecă îţi trebuie ţie ? În loc să citeşti marile opere filozofice ale preşedintelui nostru domnul Kuku Ţiuiac Bărzăune, şi operele marelui nostru filozof Eulalie Ţurţurică Muştiuc, în loc să urmezi exemplul meu de om şi de cetăţean onorabil, tu te ocupi cu discoteca ? Se poate aşa ceva ? Ce ai de spus ?

BIENALA *[timidă]:* Nu mă mai duc în viaţa mea la discotecă, gata, nici nu ştiu ce înseamnă aia discotecă !

BAROSANU *[blând]:* Aşa Bienalo, bravo ţie, aşa mai înţeleg şi eu elevă silitoare şi simţitoare şi de perspectivă ! Discoteca este aşa după cum am spus şi mai înainte, este un loc al pierzaniei şi al desfrâului !… Altceva acum… Alaltăieri mi-a povestit mie o vecină că fiu-său s-a înhăitat cu o gaşcă de derbedei ! Şi gaşca asta se duce pe la tot felul de cârciumi ! Aceşti derbedei şi depravaţi stau în cârciumile alea, toată noaptea şi se destrăbălează şi fac tot felul de prostii ! Şi consumă droguri ! Ei, ce ziceţi de asta domnilor elevi şi doamnelor eleve, ce ziceţi ? Ce sunt aceşti indivizi ?…

BĂGHINĂ *[expansiv]:* Sunt nişte beţivi şi nişte drogaţi domnu' profesor Barosanu !

BAROSANU *[blând]:* Sunt mai mult decât beţivi şi drogaţi ! Sunt nişte sugative, măi Băghină... Aşa cum sugativa suge cerneala, tot aşa aceşti beţivani notorii, sug tot felul de băuturi spirtoase şi droguri ! Consumă chiar şi spirt medicinal ! Aceşti beţivani, aceşti drogaţi, sunt adevăratele sugative ale societăţii de consum ! Aflaţi că avem noroc, pentru că marele nostru preşedinte, domnul Kuku Ţiuiac Bărzăune, va introduce taxa pe băuturile spirtoase, pe droguri şi pe spirtul medicinal, care taxă va lovi fără cruţare în aceşti indivizi vicioşi ! Ah, bravo domnule preşedinte Kuku Ţiuiac Bărzăune ! Beţivanii şi drogaţii să plătească ! Aşa preşedinte mai zic şi eu ! Trăiască Kuku Ţiuiac Bărzăune ! Repetaţi, trăiască Kuku Ţiuiac Bărzăune !

ELEVII *[în cor]:* Trăiască Kuku Ţiuiac Bărzăune !

BAROSANU *[urlă]:* Să nu care cumva să vă prind că deveniţi sugativele societăţii, că nu numai că vă las repetenţi pe toţi, dar vă fac de ruşine prin toată ţara ! Am să vă bat mult şi bine, cum numai eu ştiu să bat, sau, cu alte cuvinte, mai pe înţelesul vostru de inculţi, o să vă nenorocesc ! Aţi auzit, băi bolovanilor ?!...

PURPURICA *[expansivă]:* Domnule profesor Barosanu, Scoaba ne predă rezistenţa materialelor şi a zis că s-a plictisit să ne înveţe să calculăm cu o chestie pe care o numeşte riglă de calcul... Noi facem gălăgie şi scandal şi ne bate apoi cu chestia asta numită riglă de calcul !

BAROSANU *[blând]:* Băi inculţilor, rigla de calcul a fost strămoaşa calculatorului, iar strămoşul riglei de calcul a fost abacul, iar strămoşii abacului au fost pietricelele ! Şi în primul rând, cum vă permiteţi s-o porecliţi... Scoaba, pe profesoara voastră ? Stau şi vă întreb, nu vă este ruşine ?... Scoabă puteţi să le spuneţi mamelor voastre sau mătuşilor voastre sau verişoarelor voastre sau surorilor voastre, nu unei profesoare bătrâne, respectabile, care este aproape cheală şi care vă învaţă să lucraţi cu ceea ce voi numeaţi... rigla de calcul... Aşa că, bine vă face că vă bate ! Să aveţi puţin respect pentru strămoşi !... Bănuiesc că rigla aia a doamnei profesoare arată ca un ciomag... Dacă aş fi în locul ei, v-aş bate de zece ori pe zi, neruşinaţilor !

CIUPERCĂ *[vesel]:* Domnul Pepoiu ne predă tehnologia materialelor, este şi rugbist şi într-o zi ne-a dus la un meci de rugbi... Şi ca să ne impresioneze, a jucat şi el... Era aşa de brutal, încât le-a rupt picioarele la vreo doi jucători şi i-a băgat în spital... După care, când am avut lecţii cu el ştiţi ce ne-a spus ?

BAROSANU *[blând]:* Ce v-a spus măi Ciupercuţă ? Sunt foarte curios să aflu ce v-a spus Pepoiu, pe care-l cunosc foarte bine !

CIUPERCĂ *[vesel]:* Ne-a spus aşa... citez... "V-a plăcut ce frumos am jucat ? Pentru că, vedeţi măi flăcăi, aşa-i jocu' pe la noi !! Rugbiul este un joc de domni, jucat de derbedei !..."

BAROSANU *[blând]:* Absolut normal ! Bravo Pepoiu ! Să ştiţi că nici nu mă aşteptam la altceva din partea lui ! Pepoiu este un rugbist derbedeu !

CIUPERCĂ *[vesel]:* Domnu' profesor, pot să vă întreb ceva ?

BAROSANU *[blând]:* Întreabă, măi Ciupercuţă !...

CIUPERCĂ *[vesel]:* Ce părere aveţi despre micile genii, care ştiu să citească de la vârsta de doi ani ?

BAROSANU *[blând]:* Să vă dau un exemplu demn de urmat.... Celebrul Mache Protopopescu Căţeluşcă, la numai un an şi şapte luni ştia limba franceză, engleză, turcă, chineză şi tătară, la trei ani a citit toate cărţile din biblioteca lui taică-său, cam 5000 de volume. La patru ani învaţă să cânte la contrabas electronic şi a compus una sută simfonii. La cinci ani învaţă să picteze şi a pictat una mie tablouri. La şase ani învaţă medicina şi a tratat câteva mii de pacienţi bolnavi de botulism. La opt ani învaţă arhitectura şi a poiectat şapte mii de clădiri. La nouă ani învaţă istoria şi a scris un mare tratat de istorie în doua sute de volume. La zece ani a învăţat chimia şi a descoperit o substanţă inodoră, incoloră şi insipidă, iar la unsprezece ani s-a apucat de filozofie şi a ajuns la concluzia extrem de importantă şi anume că nimic nu se pierde, totul se transformă, după care, la doisprezece ani, a înnebunit subit, apoi s-a vindecat şi s-a apucat să joace fotbal de unul singur !...

CIUPERCĂ *[vesel]:* Şi eu joc fotbal de unul singur ! Este captivant !...

BAROSANU *[blând]:* Toată lumea a fost extaziată, dar după ce a început să joace fotbal de unul singur, interesul publicului pentru micul geniu, a dispărut brusc şi s-a îndreptat către alt mic geniu, care sugar fiind, a început să cânte subit la cimpoi, a început să vorbească zece limbi străine concomitent şi a inventat un dispozitiv de numărare automată a muştelor şi a ţânţarilor din apartamente !... A ajuns academician la vârsta de cinci ani şi în cele din urmă, la bătrâneţe, a ajuns manechin la o casă de mode !... Părerea mea este că toată lumea ar trebui să fie mici genii ! Chiar şi eu, marele profesor Barosanu, la vârsta de trei ani, ştiam să fluier, să ţip, să urlu şi să zbier şi am fost socotit o mare speranţă a muzicii !...

BĂGHINĂ *[expansiv]:* Şi eu domnu' profesor Barosanu, când aveam doi ani am inventat un robot care putea să facă mâncare, să spele, să mături, să şteargă praful, să croşeteze, să danseze şi să picteze !...

BAROSANU *[blând]:* Interesant, măi Băghină ! Bravo, măi Băghină ! Şi ce ai făcut cu invenţia asta ?

BĂGHINĂ *[expansiv]:* Din păcate, nu am putut să mă mai ocup de invenţia asta din cauză că a trebuit să mă duc la grădiniţă şi acolo am învăţat altele, aşa că nu m-a mai interesat robotul !

BAROSANU *[blând]:* Foarte rău ai făcut, Băghină, foarte rău, dacă ai fi perseverat, azi ai fi fost un geniu recunoscut de toată lumea !... Dar asta este, multe genii se pierd în felul ăsta !...

BIENALA *[timidă]:* Domnu' profesor Barosanu, la franceză şi la engleză nu înţelegem nimica… Numai şi numai în franceză şi în engleză ne vorbeşte doamna Paraşutista, profesoara de franceză şi doamna Păpurica, profersoara de engleză… Ne face capul baniţă !…

BAROSANU *[blând]:* Păi în ce limbă aţi vrea să vă vorbească, Bienalo taică ? În limba egipteană veche ? În limba tibetană, în limba mongolă sau în limba sanscrită ? Normal că în limba franceză şi engleză !

PURPURICA *[expansivă]:* Dar de ce sunt atâtea limbi în lumea asta, domnule profesor Barosanu ? De ce, Doamne, Dumnezeule ?

BAROSANU *[blând]:* Habar nu am, păpuşico Purpurico ! Nu ştiu şi nici nu-mi pasă ! Chiar aş fi extrem de bucuros să nu se mai vorbească deloc ! În felul acesta, aş avea parte de mai multă linişte ! Nu aş fi nevoit să vorbesc atâta, ca un bou sau ca un papagal sau ca un guguştiuc !… Dar altceva vreau să vă spun... Moş Ţeastă, din comuna Tipsia, a fost lovit de un fulger ! Trebuie să mai spun că moş Ţeastă, era ştirb complet şi chel în totalitate ! După ce a fost trăsnit, a început să îi crească dinţii şi să-i crească părul ! Ce părere aveţi de întâmplarea asta ?...

PURPURICA *[expansivă]:* Este o bună metodă de a scăpa de dentişti şi de a renunţa la perucă domnule profesor Barosanu !

BAROSANU *[blând]:* Aşa este, Purpurico, taică, aşa este ! Eşti foarte deşteaptă ! Am încercat şi eu metoda asta şi iată ce dinţi am ! Dinţi de dinozaur, nu altceva !... Vă mărturisesc că am renunţat la dentişti !... Vă sfătuiesc şi pe voi să faceţi la fel !

PURPURICA *[expansivă]:* La matematică doamna Demonisa l-a bătut şi l-a băgat în spital pe Dudunică ! Pentru că a uitat tabla înmulţirii !

BAROSANU *[blând]:* Bravo doamnei Demonisa ! Aşa îi trebuie ! Se poate să uite tabla înmulţirii ? Este ca şi când cineva ar uita să bea apă ! Sau ca şi când eu aş uita că mă cheamă Barosanu ! Bine că mi-aţi spus, că dacă îl prind pe Dudunică, am să îl pun să scrie pe zece caiete de una sută file, tabla înmulţirii, să se înveţe minte ! Şi acum o întrebare pentru toată lumea. Să-mi spuneţi voi mie, cine a inventat roata ?

CIUPERCĂ *[vesel]:* Ce fel de roată domnu' profesor ? Roată zimţată sau roată cu dinţi ? Sau roată de la bicicletă sau roată de tractor ?…

BAROSANU *[nervos]:* Măi Ciupercuţă, de ce pui întrebări tâmpite ? Eu v-am întrebat clar, cine a inventat roata ?! Mă refer la roată în general ! Poate fi roată de căruţă, poate fi roată de automobil, roată de trotinetă, roată de tricicletă sau de tramvai, roată de tren şi aşa mai departe… Aţi înţeles, băi troglodiţilor ?!

ELEVII *[în cor]:* Am înţeles ! Roata a fost inventată de profesorul nostru de educaţie cetăţenească, domnul Ghiţă Gologoaţă Barosanu !

BAROSANU *[blând]:* Măi băieţei şi măi fetiţelor, de ce căutaţi voi să mă scoateţi din sărite ? Vă mai întreb odată… Cine a inventat roata ?!…

ELEVII *[în cor]:* Roata a fost inventată de… marele nostru conducător, domnul preşedinte Kuku Ţiuiac Bărzăune, în colaborare cu primul ministru Ciuceacă Tâmpitoglu.

BAROSANU *[blând]:* Aşa este, domnul preşedinte şi domnul premier au inventat roata modernă. Dar eu mă refer la roata clasică, repet, ştiţi voi cine a inventat roata clasică ? Da sau nu ?… Bineînţeles că habar nu aveţi, fraierilor !

ELEVII *[în cor]:* Păi aşa spuneţi, domnu' profesor… Roata clasică a fost inventată de Tutileaşcă Rotunjelu Burdujelu, marele paharnic şi sfetnic de taină al domnitorului Buşniţă Vodă Voievod Strugurel, pe când era beat mort şi se rostogolea pe sub mese !

BAROSANU *[blând]:* Cine dracu' v-a spus asta ?

ELEVII *[în cor]:* Domnul profesor de istorie Zbiru Haralambie ! Şi după ce a fost inventată roata, toată lumea a fost foarte încântată, foarte fericită şi bucuroasă şi petrecerile s-au ţinut lanţ, până în ziua de azi !

BAROSANU *[blând]:* Şi ce mai zicea idiotu' ăla de Zbiru ?...

ELEVII *[în cor]:* Şi mai spunea domnul profesor de istorie Zbiru Haralambie că la petrecerea organizată cu ocazia invenţiei roţii, dată de domnitorul Buşniţă Vodă Voievod Strugurel, au venit oaspeţi din toate părţile lumii şi chiar a participat o delegaţie de eschimoşi, chiar şi Gingis Han a participat şi chiar şi Împăratul Chinei în persoană ! Toţi jucau şi chiuiau şi beau tot felul de băuturi spirtoase !…

BAROSANU *[nervos]:* Zbiru Haralambie este incult şi aiurit şi nu ştie nimic ! Cine dracu' l-a băgat în învăţământ nu ştiu ! Ascultaţi ce vă spun eu, că sunt expert în roţi şi ştiu despre ce vorbesc ! Roata a fost inventată de un cioban care văzând o oaie că se rostogoleşte pe o pantă, i-a venit ideea să taie o bucată de lemn dintr-un pom, bucata asta apoi a finisat-o, a făcut-o rotundă şi apoi şi-a făcut o teleguţă cu care a transportat produsele lactate la piaţă ! Acesta şi numai acesta este adevărul ! Ceea ce vă spunea Zbiru, sunt poveşti de adormit copii ! Aflaţi măi băieţeilor şi măi fetiţelor că numai roata a făcut ca omul să iasă din sălbăticie şi să ajungă la nivelul actual de cultură şi civilizaţie !... Şi asta vă spune un expert în educaţie cetăţenească, un expert care se numeşte Ghiţă Gologoaţă Barosanu ! Ei bine v-am luminat... Ei bine v-am educat, cum numai eu ştiu să vă educ !...

ELEVII *[în cor]:* Vă mulţumim că ne-aţi lămurit şi ne-aţi luminat despre inventatorul roţii !... Mulţumim din inimă ! Trăiască şi înflorească domnul profesor Ghiţă Gologoaţă Barosanu ! Ura !... Ura !... Ura !...

BAROSANU *[blând]:* Întotdeauna trebuie să-mi mulţumiţi atunci când vă învăţ ! Trebuie să ştiţi că misiunea mea este să educ tineretul ! Totodată trebuie să vă învăţ nenumărate lucruri bune şi frumoase !... Atunci când elevii îmi mulţumesc cu infinită dragoste şi recunoştinţă, sunt cuprins de o bucurie enormă... Aceasta este răsplata mea ! Uite că emoţiile mă copleşesc şi am început să plâng ! *[Plânge...]* Data viitoare aveţi ca temă să scrieţi pe caiete, monumentala cuvântare a domnului preşedinte Kuku Ţiuiac Bărzăune care a făcut o vizită de lucru la fabrica de tractoare ! Că nu degeaba v-am spus despre roată !... Şi acum drepţi ! Lecţia s-a terminat !

ELEVII *[în cor]:* Să cântăm domnu' profesor ! Vă rugăm !

BAROSANU *[blând]:* Să cântăm şi să mulţumim din inimă partidului şi domnului preşedinte Kuku Ţiuiac Bărzăune pentru condiţiile minunate de viaţă îmbelşugată. Versurile aparţin fireşte, nemuritorului şi imensului poet Sisilică Fâşneaţă, poetul meu preferat, decorat cu medaliile… " Popândăul de aur", "Chelul" , "Tichia de Mărgăritar" şi care a primit premiul… "Gândacul", pentru că este un mare gânditor, precum şi premiul "Godacul de diamant" !...

ELEVII ŞI BAROSANU *[în cor]:* Unu, doi, trei şi…

"Foaie verde trei spanace,
Bărzăune ne conduce,
Şi iar verde trei alune,
Îl urmăm pe Bărzăune !...
Şi iar verde usturoi,
Bărzăune este în noi,
Ne conduce înainte,
Obţinând victorii multe !
Şi iar verde ca urzica,
Să ne cânte iar muzica !
Să ne cânte mereu cucu,
Să ne cânte guguştiucu…
Frunze, frunze, frunze late,
Partidul nostru este în toate,
Viaţa merge ca pe roate,
Joacă, joacă măi nepoate ! !…
Cântec, joc şi voie bună,
În ţara noastră străbună !
Noi muncim cu drag şi spor,
În fabrici şi pe ogor,
Pentru al nostru conducător,
Pentru al nostru Bărzăune,
Noi vom face fapte bune !
Tra-la-la şi tru-lu-la,
Tra-la-la şi tri-li-la… "

[Se aude soneria… Profesorul şi elevii ies cântând din sala de curs…]

INSPECŢIE SCOLARĂ

(BOALA LUI TUTANKAMON)

PERSONAJELE

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ - inspector şef şcolar, un tip trecut de 60 de ani, burduhănos, chel, arogant.

ŢESTOSU TĂRTĂCUŢĂ – inspector şcolar, tip înalt, slab, nervos, slugarnic cu superiorii, tiran cu subordonaţii.

MOACĂ SFÂRLEAZĂ – directorul liceului "Ţeapa" din oraşul Popândău, tip scund, slăbănog, tipul beţivului...

MARGHILDINA GUDURESCU – profesoară de matematică la pomenitul liceu, nervoasă, are tot felul de ticuri, trecută de prima tinereţe...

DROMADERIAN ŢESTOASA – o persoană vârstnică, 80 de ani, înlocuitoarea profesoarei Gudurescu...

TOANŢA MIRLEAZĂ – elevă la pomenitul liceu, timidă, slabă, bondoacă...

VĂSUICĂ TITREANCĂ – elev la acelaşi liceu, înalt, slab, roşcovan...

CIUPERCUŢA NASTASIA – elevă la pomenitul liceu, elegantă, suplă, îndrăzneaţă...

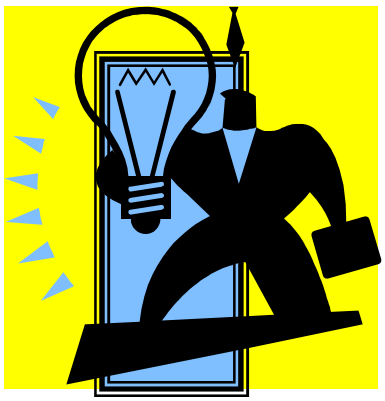

RECLAMAŢIA

[Inspectorul şef şcolar Mielu Eunichie Biciuşcă, stă la o masă într-un birou, bea dintr-o sticlă cu coniac şi citeşte un raport...]

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[mormăie]* : Care va să zică... Mda... " Suntem mai mulţi elevi de la un liceu din oraşul Popândău şi ne gândim să vă înştiinţăm, onorat domn inspectoru' şef, că la noi în liceu domneşte haosu' cumplit. Profesoara de matematică abstractă Marghildina Gudurescu suferă de boala lui Tutankamon şi lipseşte de la ore, zicând că merge să se trateze în Egipt şi în locul ei a adus o baborniţă din evul mediu, care ne dă să citim şi să scriem de parcă am fi la grădiniţă şi când se întoarce dumneaei din Egipt ne dă lucrare de control şi ne dă numai note de doi şi de trei, cu excepţia celor care sunt meditaţi de profesorul Dudunică şi de profesoara Surlache care sunt rude de-ale profesoarei Gudurescu şi cu excepţia celor care o ajută cu mici atenţii financiare pe pomenita profesoară care, spun ei, sunt de fapt ajutoare de boală, fiind manifestarea milei... Profesoru' Moacă Sfârlează, este un alcoolist notoriu, s-a auzit de el şi prin cârciumile din Paris, este directorul liceului şi nu ia nici măcar o singură măsură, deşi este profesor de croitorie modernă, iar inspectorul Ţestosu Tărtăcuţă, care a vizitat liceul în primăvară, acum zece ani, nu vrea să se implice decât numai dacă va primi un cadou în valoare de una sută milioane lei ! Vă spunem noi dacă nu ştiţi, domnu' inspectoru' şef, ce este cadoul... După cum scrie în dicţionar, cadoul înseamnă... obiect primit de la cineva sau oferit cuiva în semn de prietenie, se mai numeşte şi atenţie sau dar… Fără cadou, nu mişcă un deget şi zice că în fond şi la urma urmei, doamna Gudurescu are tot dreptul să se trateze şi chiar să se drogheze dacă vrea ! Ori, întrebăm noi, ca nişte ignoranţi ce suntem, ce legătură are cadoul cu datoria de a o inspecta pe doamna Gudurescu ? Întrebăm noi ca nişte înapoiaţi mintali ce suntem... Şi tot noi răspundem... Nu are nici măcar o singură legătură !... Între timp, nemaiprimind învăţăturile preţioase de la doamna Gudurescu, am uitat şi tabla înmulţirii şi să scriem şi chiar şi să ne iscălim... Că acum ne scrie această reclamaţie, bunicul unui fost absolvent al acestui distins liceu, mândria oraşului Popândău... Să vă mai aducem la cunoştinţă, că unul dintre noi, nu spunem cine, vrea să o împuşte pe pomenita profesoară de matematică, mai exact pe Gudureasca, pentru că i s-a făcut milă şi vrea să o scape definitiv de boala lui Tutankamon ! Ce părere aveţi de această iniţiativă a colegului nostru, stimate domn inspectoru' şef ? Un alt fapt notoriu demn de a fi adus la cunoştinţă, mult stimate domn inspectoru' şef, este că sunt unii elevi care au bani şi au tot felul de găşti şi indivizii ăştia, au numai note mari cât roata carului, pe care toţi profii, şi spunem profi, pentru că nici nu merită numele de profesor, deci profii le dau note mari şi calificative mari, note pe care le pun în catalog, nimeni nu ştie când, spun unii că le pun pe furiş, noaptea pe la miezu' nopţii ! Pe elevii ăştia cu bani sau cu găşti... Să ştiţi domn' inspectoru' şef că dacă nu ştiţi ce înseamnă găşti, vă spunem noi... Găşti este pluralul de la gaşcă şi înseamna conform Dicţionarului Limbii Române, înseamnă şleahtă, bandă, clan, clică... Aşa, deci elevii cu bani şi cu găşti, nu sunt ascultaţi, nici nu ies la tablă, nu dau lucrări de control, nu dau teze, nu sunt examinaţi deloc, dar au note mari şi sunt premianţi !... Nu în ultimul rând, manualele după care suntem obligaţi să citim, atâta cât mai putem să mai citim, pentru că am uitat şi tabla înmulţirii şi să citim am uitat, acum mai mult silabisim, dar mai mult ne citesc părinţii noştri, ei bine, elevii cu bani şi cei cu găşti, învaţă după nişte manuale bune, iar noi învăţăm după nişte manuale proaste, fără valoare... "

[Se opreşte din citit, bea din sticla cu coniac, tuşeşte, satisfăcut, apoi citeşte în continuare…]

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[mormăie]* : "... Spre exemplu în manualul de istorie bun, după care învaţă elevii cu bani şi găşti, este prezentat în detaliu, viaţa lui Vasile Lupu, care a fost un mare domnitor, iar în manualul nostru, al elevilor fără bani şi fără relaţii, noi învăţăm viaţa în detaliu a lui Purpurică Moftalogu, vestit cântăreţ de manele, care a revoluţionat arta manelistică modernă... Şi în plus sunt prezentate în amănunt poeziile lui Libelulă Oacă, nişte poezii, idioate şi tâmpite !... Şi asta nu este drept ! Ce nevoie avem noi să ştim de Purpurică şi de manelele lui, sau de versurile lui Libelulă Oacă ? Noi vrem să ştim de viaţa lui Vasile Lupu ! Şi mai sunt şi alte nereguli, domnu' inspectoru' şef, spre exemplu, toţi profesorii se îmbată sistematic cu tot felul de băuturi spirtoase, spre exemplu cu ţuică şi rachiu ! Drept pentru care vă aducem la cunoştinţă toate astea şi să luaţi măsuri ! Nu ne mai precizăm numele pentru că, după cum vă mai spuneam, am uitat până şi să ne semnăm, adică să ne iscălim, de când am intrat în liceul ăsta nenorocit şi cretin !... Vă pupăm cu evlavie mâinile şi tălpile, domnu' inspectoru' şef şi vă aşteptăm pe la noi cu multă dragoste şi cu multă pacoste... Vă aşteptăm cu drag, mult stimate şi mult iubite domnule Biciuşcă şi să îi biciuiţi pe ordinarii care ne conduc liceul ! Un grup de elevi de la liceul Ţeapa. "

[Inspectorul se ridică de pe scaun îşi scoate telefonul mobil din buzunar, formează un număr şi după un timp începe să strige...]

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[strigă]* : Alo, nene inspectore Ţestosu Tărtăcuţă ? Am primit o înştiinţare de la nişte... indivizi de la liceul... "Ţeapa" prin care mă înştiinţau că este una Gudurească, o proafă de mate... Te rog să nu fi obraznic !... Proafă înseamnă profesoară, iar mate, înseamnă, matematică... Trebuie să facem economie de litere, idiotule, că altfel, cu atâta risipă se duc dracului fondurile financiare primite de la Uniunea Europeană, aşadar, revin, am primit o reclamaţie, cum că Gudurească chiuleşte de la ore, zice că suferă de boala lui Tutankamon şi se duce să se trateze în Egipt şi în locul ei vine o zgripţuroaică în vârstă de 80 de ani care cică le predă matematica, dar de fapt nu fac decât să se zbenguie în bănci... Mă mai înştiinţează că majoritatea profesorilor beau, se îmbată, că nu se învaţă după manuale bune, că sunt elevi care nici nu ştiu cine a fost marele domnitor Vasile Lupu, dar în schimb ştiu de... Purpurică Moftalogu şi de dobitocu' de Libelulă Oacă... Şi mai mult, mi-au spus că tu ai cerut un cadou !... Un cadou, în valoare de una sută milioane lei ! Se poate, inspectore Ţestosu Tărtăcuţă ? Fi atent, aici la mine, nenică ! Fi atent, că altfel zbori din inspectorat şi o să zboare şi toţi beţivii din cârciuma aia care se numeşte... "Ţeapa", fi atent, să triplezi suma de una sută de milioane de lei, pentru cadou… Cadoul îl voi lua eu, deoarece îmi revine pe drept, conform legilor în vigoare, publicate atât în Buletinul Oficial cât şi în Buletinul Neoficial ! Ai înţeles găgăuţă ? Cadoul îl primesc eu ! Ai priceput, băieţică ? Bine, acum marş la treabă !"

[Inspectorul Mielu Eunichie Biciuşcă, se trânteşte pe scaun şi cade în visare... Apoi sare şi se ridică de pe scaun şi se plimbă ca un titirez prin încăpere, strigând...]

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[strigă]* : Mă duc să fac o anchetă la liceul ăla cu nume predestinat ! Liceul... "Ţeapa" !...

ANCHETA

[Anchetă, la pomenitul liceu... În cancelarie sunt prezenţi: inspectorul şef Mielu Eunichie Biciuşcă şi inspectorul Ţestosu Tărtăcuţă, profesoara Marghildina Gudurescu, înlocuitoarea acesteia pe timpul deplasărilor în scop de tratament în Egipt, zgripţuroaica de 80 de ani, numită Dromaderian Ţestoasa, profesorul Moacă Sfârlează, directorul liceului, precum şi trei elevi, Toanţa Mirlează, Văsuică Titreancă şi Ciupercuţa Nastasia.]

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ: Aşa care va să zică, madam Gudurescu, suferi de boala lui Calache, hai ?...

MARGHILDINA GUDURESCU: Cu imens respect, domnule inspector, nu sufăr de boala lui Calache, sufăr de boala lui Tutankamon !...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* **:** Ce fel de boală este asta ?

MARGHILDINA GUDURESCU: Tremur toată şi nu ştiu cum să vă spun, dar parcă aş pune numai note mici, după care, îmi vine să rup catalogul în care am pus notele şi apoi îmi vine să-i bat pe elevi, cu un bici, în onoarea dumneavoastră, domnule inspector şef Biciuşcă, apoi îmi vine să sar în sus şi apoi în jos şi apoi încep să mă enervez şi să înjur… De multe ori doresc să dau foc la liceu ! Apoi parcă m-aş duce să demolez toate clădirile din localitate, apoi parcă aş muşca de nas pe oricine îmi iese în cale... De multe ori îmi vine să urlu şi să zbier !...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* **:** Şi nu te-a consultat nici măcar un singur psihiatru până acum, nebunatică mică ?

MARGHILDINA GUDURESCU: Am fost consultată de o mie de psihiatri şi toţi mi-au spus că sunt perfect normală !

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* **:** Păi dacă au zis că eşti perfect normală, înseamnă că eşti sănătoasă, deci nu suferi de boala lui Tutankamon !

MARGHILDINA GUDURESCU: Da, au zis într-adevăr, că sunt normală, dar numai când dorm, sunt normală ! In rest, sufăr de boala lui Tutankamon, cum vă spuneam !

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* **:** Şi de ce-i zice la boala asta... boala lui Tutankamon ? Ce legatură are Tutankamon săracu' cu faptul că... vrei să demolezi clădirea inspectoratului şi a parlamentului, spre exemplu ?

MARGHILDINA GUDURESCU: Vă rog să-i întrebaţi pe psihiatri ! Ei ştiu mai multe şi sunt mai competenţi ! S-ar părea că şi Tutankamon ar fi vrut să demoleze nişte clădiri sau nişte temple, când a domnit în Egipt şi de aici s-ar fi dat numele bolii…

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* **:** Şi de ce te duci dumneata în Egipt ? Ce aici la noi în ţară nu sunt medici competenţi ?

MARGHILDINA GUDURESCU: Pentru că numai în Egipt sunt piramide. S-a constatat experimental că boala lui Tutankamon se vindecă în proporţie de circa 50 la sută, numai dacă stai pe vârful unei piramide din Egipt ! Şi trebuie să mă duc să stau în vârful piramidei, cam câte zece ore pe zi, timp de zece luni pe an !...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* **:** Ei şi ? Începi să te vindeci ? Da sau nu ?

MARGHILDINA GUDURESCU: În proporţie de circa 50 la sută sunt vindecată, domnule inspector şef Biciuşcă !... Până ies la pensie, voi fi complet vindecată !...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]*: Să te ajute Dumnezeu !... Madam Dromaderian, dumneata, care va să zică, eşti înlocuitoarea lui madam Gudurescu, da sau nu ?

DROMADERIAN ŢESTOASA: Da, să trăiţi bine, domnu' inspectoru' şefu' Biciuşcă !

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]*: Şi ce-i înveţi dumneata pe elevi, madam Dromaderian ? ... Ia spune bondoaco, cum te cheamă pe tine ?...

[Arată spre o elevă...]

TOANŢA MIRLEAZĂ: Mă numesc Toanţa Mirlează, să trăiţi bine, domnu' inspector şef... să trăiţi şi să îmbătrâniţi, ca un Făt Frumos din poveste !... Proafa, pe noi ne învaţă...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]*: Te rog să fi cuviincioasă, nu proafa, că nu ţi-ai frecat coatele pe băncile facultăţii cu ea, spune profesoară, nu proafă, ai înţeles ?

TOANŢA MIRLEAZĂ: Am înţeles, dar ne-a spus domnul director Moacă Sfârlează că trebuie să facem economie, ne-a spus că să nu facem risipă şi chiar când ne exprimăm, trebuie să facem economie de cuvinte şi de litere, chiar... Aşa că este mult mai economic să spun proafă, decât profesoară...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]*: Sunt exceptate de la regula asta, situaţiile astea când te adresezi persoanei în cauză sau situaţiile asemănătoare celei de faţă, ai priceput, toantă mică ce eşti ? Deci, ce vă învaţă profesoara ?

TOANŢA MIRLEAZĂ: Doamna profesoară ne zice că să deschidem manualele şi să citim din manual, spre exemplu să citim despre calculul matricilor... Păi noi nici nu ştim ce este aia matrice ! Am auzit că a fost un film, se numea... Matrix, dar nu prea ştim dacă este vreo legătură între matrice şi Matrix...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]*: Şi de ce nu o întrebaţi pe doamna profesoară, că de aceea este plătită, să vă răspundă la întrebări !... Ia spune tu, mă, cum te cheamă ?!...

[Arata spre alt elev...]

VĂSUICĂ TITREANCĂ : Mă numesc Văsuică Titreancă... Să trăiţi bine, domnu' inspector şef ! Nu o întrebăm pentru că dânsa se culcă şi sforăie cu capul pe catedră ! Şi noi nu mai îndrăznim să o trezim !...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]*: Cum se poate, doamna Dromaderian, să dormiţi ? Se poate aşa ceva ?

DROMADERIAN ŢESTOASA: Bătrâneţele, maică ! Vă doresc să trăiţi bine şi să ajungeţi şi dumneavoastră la vârsta de 80 de ani şi o să vedeţi atunci !...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* : Bine, mulţumesc pentru urare ! Directore Moacă Sfârlează, te ştiu de multă vreme, ştiu ce poţi şi ce nu poţi, dar acum să-mi spui de ce unii elevi care au bani sau care au găşti, iau note bune şi foarte bune, fără să înveţe, iar alţii, săraci, care nu au bani şi găşti, nu iau note bune şi foarte bune ? Şi să mai îmi spui, de ce unii învaţă după un fel de manuale şi alţii după alte manuale ? Şi să mai îmi spui, de ce bei cu neruşinare şi te îmbeţi în timpul serviciului ?...

MOACĂ SFÂRLEAZĂ : Vă răspund imediat, iubite şi stimate domnule inspector şef, să trăiţi bine, să trăiţi foarte bine, să trăiţi extraordinar de bine !... Să aveţi parte de toate bucuriile raiului !... Să le luăm pe rând...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* : Asta vreau şi eu să aud !...

MOACĂ SFÂRLEAZĂ : Unii elevi care au bani sau au găşti iau note mai bune, din simplul motiv că... de la minister ni s-a spus că trebuie să ne finanţăm singuri, cum vom şti, fiecare... Că acum este economie de piaţă, că este concurenţă, că este criză economică şi aşa mai departe... Cei care au ceva să vândă pe piaţă, ei bine, vând orice fel de produs... Cine are bani să plătească, plăteşte... Aşa că, eu le-am spus clar la toţi elevii, că liceul nostru vinde note. Cine are bani să plătească, vor primi nota respectivă ! Bani mulţi, notă mare, bani puţini, notă mică... Asta este... economia de piaţă, nu avem ce face ! Economia de piaţă este nemiloasă ! Democraţia costă ! Degeaba o luăm cu tot felul de chestii sentimentale sau juridice ! Ne place, nu ne place, asta este situaţia ! Banu' vorbeşte acum... Banu' este după cum se ştie, ochiu' dracului... Cine vrea notă mare, să dea bani. În ceea ce priveşte găştile, ei bine, domnu' inspector şef, asta este o măsură de prevedere. Nu vrem ca banii agonisiţi prin muncă grea de cadrele didactice, să fie furaţi de tot felul de derbedei, de hoţi, de lichele... Aşa că ne punem bine cu găştile, ca să ne apere. În consecinţă, cine face parte dintr-o gaşcă, în loc să-l plătim, îi dăm acestuia o notă mare, iar gaşca ne apără. Foarte simplu.

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* : Ce ai de zis în problema manualelor ?

MOACĂ SFÂRLEAZĂ : În problema manualelor... Asta este democraţia domnule inspector şef... Asta este concurenţa !... Este total nedrept să favorizăm un manual în dauna altuia... În fond elevii trebuie să ştie şi de Manase Ciujdea, vestitul fotbalist, şi de Purpurică Moftalogu vestitul manelist şi de Libelulă Oacă, monumentalul poet... De ce să se vorbească numai de Vasile Lupu ? De ce să facem discriminarea asta ?...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]* : Dar cu băutura cum stai nene Moacă Sfârlează ? De ce bei cu neruşinare în timpul programului de lucru ?... Aceasta este a treia întrebare la care trebuie să răspunzi !...

MOACĂ SFÂRLEAZĂ : La ultima întrebare, domnule inspector şef, vă răspund că beau, din cauză că vreau să uit de necazuri şi de grijile economiei de piaţă !... Dacă nu beau, nu pot să uit !... Mai mult decât atâta, vă mărturisesc că băutura este pentru mine o mare pasiune ! Da, domnule Biciuşcă, da, asta este, sunt pasionat de băutură, la fel cum alţii sunt pasionaţi de fotbal sau de motociclism. Asta este ! Cu tot respectul, dar trebuie să vă spun că nici nu vă puteţi închipui ce stresuri îmi produce economia asta de piaţă ! Tot timpul trebuie să mă gândesc la concurenţă, la cum să fac bani... Iată, am ajuns la soluţia asta simplă, să vând note ! Şi tot eu sunt apoi cel acuzat ! Păi nu este corect ca elevii care plătesc cinstit o notă bună să fie trataţi la fel ca elevii care nu plătesc deloc ! Dumneavoastră mă acuzaţi că vând note, adică ce aţi vrea ? Să aibe note bune şi cei ce nu plătesc ? Păi atunci, nu vor mai vrea să plătească nici elevii care au bani ! Şi atunci ce vreţi ? Să dăm faliment ? Dumneavoastră după cum văd, vă opuneţi economiei de piaţă, care zice că banul şi numai banul dictează !...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]***:** Aşa este, ai şi dumneata dreptate ! Ce părere ai, şmechero ?... Cum te cheamă pe tine, chiparos înmiresmat?...

[Arată spre altă elevă...]

CIUPERCUŢA NASTASIA : Mă numesc Ciupercuţa Nastasia... Să trăiţi bine, domnu' inspector şef ! Cu neasemuit respect, vă informez că eu nu sunt chiparos... Chiparosul, este un arbore exotic, având frunzele veşnic verzi, are lemn rezistent şi puternic parfumat, folosit în scopuri decorative şi în industrie… Aşa că vă rog frumos să nu mă confundaţi cu un chiparos !...

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]***:** Răspunde odată, că mă enervezi !...

CIUPERCUŢA NASTASIA : Vă răspund... Cred că domnu' director are foarte mare dreptate... Tata şi mama plătesc bani grei pentru notele pe care le am şi cu care mă mândresc ! Adică să mai şi plătesc bani şi să mai iau şi note proaste ? N-am înţeles ! Să o ţineţi tot aşa domnule director, că o ţineţi bine ! Să trăiască şi să înflorească domn' director, ca merii, ca perii, în mijlocu' verii !... Hip, hip, ura !

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]*: Ieşi afară, obrăznicătură ! Cum îţi permiţi să urli aşa în cancelarie ? Gata, ieşiţi dracu' afară cu toţii ! M-am lămurit ! Să rămână numai inspectoru' Ţestosu Tărtăcuţă şi directoru' Moacă Sfârlează !...

[Profesoarele, elevul şi elevele, ies... Rămân cei pomeniţi...]

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[zbiară]*: Prin urmare, inspectore şi directore, sincer... Mă interesează foarte mult cadoul... Mai mult de aceea am şi venit, pentru cadou !... Propun să i se schimbe denumirea de cadou... De acum încolo cadoul se va numi... taxa pe valoarea adăugată încă odată, pe scurt TVAIO... Deci taxa pe valoarea adăugată se va adăuga încă odată, aţi priceput ? Şi va fi cam de trei sute de milioane de lei... Şi care taxă va intra în buzunarele mele, să nu avem discuţii ! Iată un exemplu clar de economie de piaţă ! Voi puteţi să vă faceţi alte taxe, după cum vă taie capu', dar în ceea ce mă priveşte, vreau să-mi daţi taxa asta, vă este clar ?

ŢESTOSU TĂRTĂCUŢĂ şi MOACĂ SFÂRLEAZĂ *[împreună]* : Am înţeles, să trăiţi bine, să trăiţi incredibil de bine, domnule inspector şef ! Vremurile sunt aşa de grele, că pur şi simplu ne copleşesc, mult iubite şi stimate domnule Biciuşcă ! Este şi criza asta economică nenoricită, o criză nebună şi nesăţioasă şi ne tot zvârcolim în pat şi ne tot întrebăm, cum să facem rost de banii ăştia, domnule inspector şef ?

MIELU EUNICHIE BICIUŞCĂ *[blând]*: Măi, dar tâmpiţi mai sunteţi !... Măriţi şi voi preţul la notele bune ! O notă bună, în loc să coste, să zicem, zece mii de lei, va costa una sută de mii lei ! Simplu ca bună ziua ! Ei gata, acum ! Tot eu să vă învăţ meserie ! Am obosit cu ancheta asta ! Şi vreau să meditez la... Tutankamon... Ah, ce minunat era, când domnea Tutankamon !...

[Inspectorul Ţestosu Tărtăcuţă şi directorul Moacă Sfârlează ies din cancelarie... Inspectorul şef Biciuşcă, scoate dintr-un buzunar o sticlă cu coniac şi din alt buzunar, un păhărel... Apoi toarnă coniac în păhărel şi bea... Apoi, fredonează…]

Era pe vremuri un faraon vestit, care a domnit,
Peste mulţi supuşi, peste munţi şi peste văi,
Măi Tutankamoane, măi !
Cu mulţi duşmani el s-a luptat, fără frică, neîncetat !
Ah, ce vremuri minunate, ah, ce timpuri dispărute,
Iar acuma, noi cei rămaşi în viaţă,
Ne luptăm cu neîndurătoarea… economie de piaţă !...
Trebuie să facem bani, din pământ, din piatră seacă şi să ajungem barosani !
Ia mai ziceţi măi flăcăi,
Măi Tutankamoane, măi !...
Ia să mă distrez niţel şi să beau un păhărel !…

[Toarnă în pahar nişte coniac, îl bea, apoi închide ochii şi începe, probabil, să viseze la vremurile când domnea... Tutankamon, faraonul adolescent...]

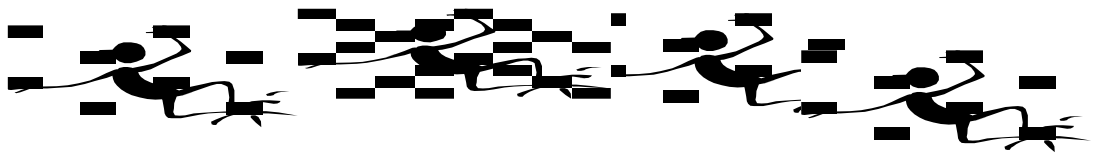

O ŞEZĂTOARE MODERNĂ

PERSONAJELE

PAFNUTIE CÂRPEA – Moderatorul şezătorii.

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ – critic literar.

LOPĂŢICA NEBUNESCU – critic de artă.

NINEL RĂPCIUGĂ – crainic de publicitate.

LAMBIE LĂLUCI – om de lume.

VÂSCĂ TRANCĂ – ospătar la restaurantul "Căpuşa".

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ – un moşneag, chel, cu vastă experienţă de viaţă.

PRĂPĂDIŢEL STRÂMBĂCIUNE BOUCICĂ – anticar.

[Emisiune televizată. În studiou sunt amplasate opt pupitre în dreptul cărora stau invitaţii, iar la unul dintre pupitre stă moderatorul emisiunii...]

MODERATORUL [*flegmatic, vorbeşte tot timpul, fără pauză*]: Vă spun bună seara sau bună noaptea omenire, mă numesc după cum ştie o ţară întreagă, de fapt toţi oamenii de pe planeta asta mare, toate dobitoacele cuvântătoare şi necuvântătoare, mă numesc deci celebrul şi neasemuitul Pafnutie Cârpea şi vă oblig să vizionaţi o nouă şi interminabilă ediţie a emisiunii " Noaptea cu Cârpea ", o amestecătură cu orice, pentru oricine, o şezătoare ultramodernă, o şezătoare minunată, cu ecou pe toate meridianele, paralele şi perpendicularele lumii ! Aşteptăm cu nerăbdare telefoanele dumneavoastră mobile şi imobile la numerele de telefon pe care le ştiţi… Invitaţii mei pe care i-am obligat să participe în această noapte înaintată, în caz de neprezentare ar fi fost deportaţi pe planeta Marte, invitaţii mei sunt aşadar, doamna Mărunţica Tencuială, critic literar la liderul mondial al ziarelor, care este ziarul... "Biciul Nemilos"... Vă spun cinstit că eu, Pafnutie Cârpea, nu am citit niciodată acest ziar !…

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ [*miorlăie*]: Bună dimineaţa, domnul Cârpea !

MODERATORUL: Lambie Lăluci, om de lume, patron la firma Clăbuci SRL !

LAMBIE LĂLUCI [*mormăie*]: Noapte bună, barosane Pafnutie…

MODERATORUL: Lopăţica Nebunescu, critic de artă, bineînţeles tot la ziarul "Biciul Nemilos", repet încă odată, ca să vă intre în cap la toţi, aţi auzit ? "Biciul Nemilos" !

LOPĂŢICA NEBUNESCU [*răguşită*]: Bună şi iar bună noaptea ! Repet încă şi încă odată, "Biciul Nemilos" !!! "Biciul Nemilos" !!!!!

MODERATORUL: Ajunge cucoană, că vom mai avea ocazia să pomenim de numele acestui ziar de circulaţie mondială şi chiar interplanetară ! Acum trecem la Ninel Răpciugă, crainic de publicitate… Vreau să vă anunţ că cel puţin în această emisiune, renunţăm la clipurile publicitare, care sunt prea enervante şi prea cretine ca să nu mai întrerupem emisiunea, în favoarea prezentării anunţurilor publicitare chiar de către domnul sau domnitorul anunţurilor publicitare, cum i se mai spune, liderul mondial al anunţurilor publicitare, aşadar, domnul Ninel Răpciugă, care, ca să mă exprim mai plastic sau mai elastic, nu mai ştiu acum care este cuvântul exact, ei bine, stimaţi telespectatori, Ninel Răpciugă, va fi pe post de videoclip publicitar !

NINEL RĂPCIUGĂ [*important*]: Bună ce vreţi dumneavoastră, adică dimineaţa, ziua, noaptea, seara, etcetera… Să vă anunţ că se pun în vânzare bilete la concertul extraordinar şi plenipotenţiar al celebrului star de muzică dodecafonică Năsturică Zumzică Scârţ, pe versuri de celebrul titan al poeziei, poetul Fomică Zâtulescu Schelălău, de profesie măcelar ! Biletele se găsesc la toate restaurantele şi buticurile din ţară şi străinătate, precum şi în localitatea Urlaţi !…

MODERATORUL: Nu acuma cu reclama, domnule Răpciugă ! Atunci când voi anunţa eu că urmează rubrica de publicitate, atunci vei face reclamă, ai înţeles ? Că zbori din emisie imediat, ai înţeles ? Şi acum, Vâscă Trancă, ospătar la restaurantul Căpuşa…

VÂSCĂ TRANCĂ [*emoţionat*]: Bu-bu-bu-nă-nă se-se-ar-ar-aaa, Bu-bună se-seara ! Su-su-sunt fo-fo-foarte e-em-oţionat !

MODERATORUL: Nu vorbi prostii, că te vede o planetă întreagă ! Acum moş Cârnăţel Purcelică, om cu vastă experienţă de viaţă !

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ [*timorat*]: Bună dimineaţa, bună ziua, bună amiaza, bună după amiaza, bună seara, bună după seara, bună noaptea, noapte bună tatae !

MODERATORUL: În sfârşit şi în cele din urmă, domnul Prăpădiţel Strâmbăciune Boucică, ce nume frumos are, îl scuip ca să nu îl deochi… [*îl scuipă*], este anticar, la anticariatul Caria…

PRĂPĂDIŢEL STRÂMBĂCIUNE BOUCICĂ [*răguşit*]: Bună şi iar bună şi străbună şi nebună şi iar bună ziua, dimineaţa, noaptea şi ce vreţi dumneavoastră să mai fie, că mie nu-mi mai trece nimic prin scăfârlie !!

MODERATORUL: Nici nu-i nevoie să-ţi treacă, domnu' Strâmbăciune Boucică ! Prezentările fiind făcute, dau cuvântul doamnei Mărunţica Tencuială ! Ai grijă să nu te încurci, să vorbeşti clar şi răspicat ca să te înţeleagă o galaxie întreagă, şi mai ales să nu care cumva să întrerupeţi cuvântarea doamnei Tencuială, mă refer la ceilalţi participanţi la emisia mea, să nu o întrerupă pe doamna Tencuială, să fie absolut clar, că numai şi numai eu am voie s-o întrerup, după cum îmi trece mie prin scăfârlie, aţi priceput, capsomanilor ? Ţin să mai precizez că emisie sau emisiune este absolut acelaşi lucru, conform cu noul îndrumător gramatical, ortoepic, de punctuaţie, de pronunţie şi de exprimare al limbii române, al cărui autor sunt chiar eu, academicianu' Pafnutie Cârpea şi care este obligatoriu pentru toată lumea ! Eu stabilesc cum este corect să se vorbească şi să se scrie ! Gata ! Dă-i drumu' cucoană !!...

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ [*emoţionată*]: Aş vrea să spun că editura Bocetul ne propune un splendid volum de bocete cu noduri şi cu sughiţuri, de urlete, înjurături şi strigături populare, intitulat sugestiv, "Înjurând în neştire", între ghilimele... Se pot observa clar ghilimelele ! După lectura acestei extraordinare cărţi, rămâi cu un gust delicat în gură şi îţi pui întrebarea, care devine obsedantă, cum a fost posibil ca o astfel de carte să fi lipsit atâta timp din bibliotecile noastre, precum şi din marile biblioteci ale lumii civilizate şi necivilizate, precum şi din bibliotecile din antichitate ? Cum a putut, iată întrebarea, care devine obsedantă, pe zi ce trece ? Toţi oamenii alfabeţi şi analfabeţi, din toate colţurile planetei şi ale galaxiei, sunt invitaţi să citească această carte ! De prisos să mai adaug că recomand tuturor celor ce au vârsta cuprinsă între nouă luni şi o sută de ani să citească această carte monumentală şi extrem de utilă ! Inclusiv dumneavoastră domnu' Cârpea trebuie să citiţi cartea !…

MODERATORUL [*nervos*]: Şti ceva madam Tencuială ? Nu mă interesează ! Află că sunt campion mondial la înjurături şi la bocete !... Recomandă-le cartea neamurilor dumitale, nu mie, ai înţeles, proasto ?...

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ [*timorată*]: Vă rog să mă scuzaţi domnu' Cârpea dar după ce o să citiţi cartea o să fiţi încântat… Acum vorbiţi foarte politicos şi foarte frumos, m-aş fi aşteptat la mai mult din partea dumneavoastră ! Aşa, să reluăm deci. Recenzia cărţii a fost făcută de folcloristul, etnologul, parapsihologul, specialistul în fotbal şi culturologul Paşcalău Broască Dionisie Tutancamonescu, are 1 234 567 pagini, costă la preţul actual, grăbiţi-vă să o cumpăraţi, costă deci 9 999 999 dolari şi 99 cenţi, din care un cent timbru literar, care va intra în fondul Uniunii Scriitorilor Antici. În vremurile noastre, oricine trebuie să ştie să bocească şi să înjure ! Cartea vă va învăţa să bociţi şi să înjuraţi mult şi bine !...

MODERATORUL: Mulţumim doamnei Tencuială, pentru extrem de utilul semnal editorial tras cu atâta insistenţă, vehemenţă şi pasiune şi dau cuvântul lui moş Cârnăţel… Spune şi dumneata ceva din viaţa dumitale, moş Cârnăţele… Hai, hai, curaj, curaj cocoşel că te tai…

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ [*emoţionat, cu voce dogită, nazală*]: Ce să zic, bă taică ? Viaţa mea a fost un roman fluviu…

MODERATORUL: Spune şi dumneata ceva moşulică, da' să nu te lungeşti, că mă superi şi eu când mă supăr, să şti că muşc ! Ai priceput ? Scuteşte-mă pe mine cu metaforele astea cretine cum că… viaţa mea a fost un roman fluviu, ca să te citez, că habar nu ai ce e ăla un fluviu…

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ: Eu la viaţa mea am fost boxer, rău, rău de tot ! Că băteam bă taică, bătem de rupeam, că era să mă bage în naţională ! Da' acu' eu n-am fost numa' boxer, am fost şi bucătar la viaţa mea… Aveam bă tatae, un pumn ca polonicu' de mare şi de tare, iar fasolea, mă nene, eram în stare s-o aleg de neghină, cu mănuşa de box ! Într-o zi, ţin minte ziua aia, până am să crăp, mă cheamă bucătaru' şef la el şi îmi zice că… "bă Cârnăţelule bă, să şti că m-am săturat, din două una, sau boxeria sau bucătăria"... Zicea că până când îmi voi bate joc de nobila artă a bucătăriei ?...

MODERATORUL: Până când nene Cârnăţel ?... Şi ce mai zicea bucătaru' şef ?

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ: Şi mai zicea bucătaru' şef că a primit o sumedenie de plângeri de la consumatori, cum că au găsit prin ciorbă, prin mâncare, bucăţi de mănuşă de box sau de tenişi, de ciorapi rupţi şi murdari, de şireturi, ba chiar şi o proteză de dinţi şi chiar două mănuşi întregi…

LAMBIE LĂLUCI [*enervat*]: Termină tataie, că mă plictiseşti !…

MODERATORUL [*ţipă*]: Uite ce este nea Lăluci, nu îţi este ruşine, nu îţi este jenă de chelia lui moş Cârnăţel ? Moş Cârnăţel este un monument al neamului nostru ! Continuă tătăiţă şi mai dă-l în paştele cailor pe nea Lambie !

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ [*intimidat, vorbeşte repede*]: Că zicea bucătaru' şef că dacă nu mă las de boxerie am să zbor din bucătărie ! Da' eu i-am zis că nu pot să zbor, că nu sunt muscă… La care bucătaru' şef a zis că să nu îl enervez, că o să-mi arate el cum o să zbor ca supersonicu'… Şi atunci, m-am enervat şi i-am dat vreo trei pumni bucătarului şef că l-am lăsat lat ! Da' apoi, au venit alţii şi m-au dat afară pe brânci ! Şi m-am dus la o cârciumă şi m-am îmbătat criţă, că eram amărât şi beat mort m-am dus la fosta mea bucătărie şi jos la cazanu' cu păcură m-am oprit şi i-am dat foc ! Apoi, nu ştiu cine m-a turnat la poliţie, că m-am trezit la puşcărie ! [*Răsuflă uşurat*] Eheee, mă tată, viaţa mea a fost un roman fluviu ! Că ştiu ce este fluviul, domnu' Cârpea, fluviul este o apă mare, mare, care curge şi tot curge la vale... Da' nu ştiu unde se varsă !... Da' ce-i în paharu' ăsta, nea Cârpea ?

MODERATORUL [*respectos*]: Rachiu, tatae.

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ [*dezamăgit*]: Rachiu ? Da' ţuică nu ai ? Mie să-mi dai ţuică tătiţă Cârpea ! Toarnă ţuică în pahar lui tata moşu' şi dă-mi să beau !

MODERATORUL [*blând*]: Nu se poate tataie, că suntem la televizor şi după cum ştie o lume întreagă, numai eu am voie să beau ! Numai că eu beau… rachiu făcut din mere pădureţe !!

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ [*resemnat*]: Da ? Şi ce dacă ? Nu-i nimic, că şi eu am o sticluţă în buzunar ! [*scoate o sticlă din buzunar şi bea din ea cu sete*] Ascultă ce-am să-ţi cânt, nea Cârpea... [*cântă*]:

Frunză verde ca tutunu' , trage-i bă cu tunu'
Că dragă-mi fuse boxeria şi cu bucătăria !… [*chiuie*]

MODERATORUL [*triumfal*]: Acesta a fost moş Cârnăţel Purcelică, o mumie cu care ne mândrim, o mumie respectabilă, o mumie modernă ! O mumie cu chelie ! Acuma, o invit pe doamna Lopăţica Nebunescu, să ne spună…

LOPĂŢICA NEBUNESCU [*vorbeşte repede*]: La Grădina Zoologică, s-a deschis o interesantă expoziţie de pictură pe crocodili, pe gândaci şi pe broaşte, aparţinând pictoriţei suprarealiste şi supraimpresioniste Mustăţuică Cleopatra, elevă a celebrului Marghiolău Brotac Moacă şi împreună cu o frumoasă expoziţie de sculptură... Sculpturile sunt realizate folosind ca materiale smoala, ceara, plastilina şi asfaltul... Sculpturile sunt executate de către binecunoscutul artist Ciujdea Mititelu Chioru, elev al maestrului Lulu Ţurţurel Prepeliţă.

MODERATORUL [*triumfal*]: O ştiu pe Mustăţuică Cleopatra !... Este o idioată !

LOPĂŢICA NEBUNESCU [*vorbeşte repede*]: Numai un exemplu aş vrea să vă dau… Broasca, cu ochii exoftalmici, adică bulbucaţi, stă lungită apatică, pe lespedea de smoală, sculptată de maestrul Ciujdea. Broasca este pictată în culori vii, trandafirii, cu pete întunecate, expresiv, este deci pictată şi înfrumuseţată de către maestra Mustăţuică… Apoi, broasca îşi trimite spre cele patru zări, orăcăitul mirific, dionisiac, amintindu-şi de chemările ancestrale, triunghiulare, astrale, ale strămoşilor săi, pieriţi, aneantizaţi, palide umbre transcendentale, himerice, fantomatice…

MODERATORUL [*căscând*]: Mulţumim, mulţumim şi iar mulţumim, din adâncul inimilor noastre, doamnei Nebunescu !…

LOPĂŢICA NEBUNESCU [*agitată*]: Numai o secundă, vă rog să fiţi atenţi… Recomandăm expoziţia, tuturor cetăţenilor planetei noastre de orice vârstă, tuturor animalelor, chiar şi câinilor vagabonzi şi pisicilor fără stăpân, chiar şi gândacilor de bucătărie, chiar şi civilizaţiilor extraterstre !

MODERATORUL [*căscând*]: Care este tarifu' coană mare ?

LOPĂŢICA NEBUNESCU [*agitată*]: Intrarea este de 98 738 501 lei, la care se adaugă doi lei timbru artistic, care va intra în fondul artiştilor plastici şi a artiştilor elastici. Pentru câinii vagabonzi, pisicile fără stăpân, gândacii de bucătărie şi alte animale, precum şi pentru civilizaţiile extraterestre, intrarea este liberă !... S-a înţeles ?

MODERATORUL [*agitat*] : Iată că avem un telefon de la un telespectator… Cum vă numiţi ? Iulică Ceapăiute din comuna Balamucea… Da, vă rog ? Când este deschisă expoziţia ? Aşteptaţi vă rog… Deci când este deschisă expoziţia, neasemuită doamnă Nebunescu ?

LOPĂŢICA NEBUNESCU [*importantă*]: Este deschisă tot anu', numai noaptea, între orele unu noaptea şi patru, tot noaptea… Maeştrii Mustăţuică şi Ciujdea şi… broaştele, gândacii şi crocodilii pictaţi de maestra Mustăţuică, precum şi sculpturile executate de maestrul Ciujdea, vă aşteaptă cu mult şi nesfârşit drag !…

MODERATORUL: Mulţumim, dau cuvântu' acuma lui domnul Lambie Lăluci… Poftiţi domnule Lăluci…

LAMBIE LĂLUCI [*important*]: Domnu' Cârpea, să vă spui ce i s-a întâmplat unui cumnat idiot, care se numeşte Copae Clăbuci…

MODERATORUL [*interesat*]: Ce, domnu' Lăluci ?

LAMBIE LĂLUCI [*important*]: Cumnatul meu, Copae Clăbuci, care era şi este un mare cretin, suferea cu stomacu', adică avea ulcer… Într-o zi, îi spune cineva despre un vraci, care vindecă toate bolile !…

MODERATORUL [*interesat*]: Ei şi ? Ce-a făcut acest cumnat dobitoc cu numele de Copae Clăbuci ? Să nu îmi spui că s-a dus la vraci ! Deci, ce-a făcut, dobitocu' şi nenorocitu' ?

LAMBIE LĂLUCI [*important*]: Vă rog să nu mă întrerupeţi, pentru că uit ce am vrut să spun… Aşa… Ce să facă ? S-a dus la vraci. Îi descântă vraciu', apoi îi dă o damigeană cu o licoare... Licoarea era făcută dintr-un amestec de palincă, rom, rachiu, votcă, ţuică, formol, spirt medicinal, alcool etilic şi metilic, benzină şi motorină şi din şapte picături de lapte de capră, şi dintr-un amestec de piper, hrean, ardei iute, praf de cretă, praf de puşcă, muştar şi cenuşă de guşter. La toate astea, mai era adăugată şi puţină dinamită. După ce mai descântă licoarea încă odată, îi zice să ia şi să bea dimineaţa pe nemâncate câte un pahar din amestecu' ăsta. Şi a plătit cincisprezece milioane de lei.

MODERATORUL [*uimit*]: Ei şi ?

LAMBIE LĂLUCI: A luat săracu' câte un pahar pe nemâncate, cum a zis vraciu'…

MODERATORUL [*interesat*]: Da ? Foarte interesant !... Şi nu i-a cântat popa ? Nu l-aţi dus la groapă ?

LAMBIE LĂLUCI [*superior*]: Ba să fi dumneata sănătos că s-a vindecat ! Numa' că s-a ales cu altă belea !

MODERATORUL: Ce vorbeşti nene, ce belea ?

LAMBIE LĂLUCI: A început să vorbească invers !

MODERATORUL [*uimit*]: Cum adică… invers ?

LAMBIE LĂLUCI: Adică de exemplu la pahar îi zice rahap, la ciorapi le zice iparoic, la cap îi zice pac, pe dumneavoastră vă cheamă Cârpea, v-ar zice şi de fapt vă şi zice, că vă cunoaşte ca pe un cal breaz, vă zice Aeprâc, adică spune şi citeşte cuvintele de la coadă la cap ! Ec iţeciz ed atsa elunmod Aeprâc ?

MODERATORUL [*uimit*]: Ce înseamnă asta ?

LAMBIE LĂLUCI: Să vă traduc... Înseamnă... "Ce ziceţi de asta domnule Cârpea ?"

MODERATORUL [*uluit*]: Sfinte Dumnezeule, apără şi păzeşte !… Ah, încă un telefon, da' mai terminaţi odată ! Da ! Vă rog să vă prezentaţi… Doc–to–rul Păstaie Celestin… Da, am notat… Să vă dea adresa vraciului… Bine… aşteptaţi… Deci domnule Lăluci, iată că vraciu' dumitale are căutare ! Domnu' doctor Păstaie, vă roagă să-i daţi adresa vraciului !

LAMBIE LĂLUCI [*important*]: Am să i-o cer lui Copae Clăbuci, cumnatul ăsta cretin, că numa' eu mă înţeleg cu el, am să i-o cer şi am să v-o dau !...

MODERATORUL: Mulţumim, îmi trebuie şi mie adresa… Dau cuvântu' domnului Vâscă Trancă...

VÂSCĂ TRANCĂ [*emoţionat*]: Am să vă spui şi eu ce i s-a întâmplat unui frate... Un frate nebun… Pe el îl cheamă Lupu Trancă şi e paznic la… SC Întreprinderea de Prelucrare şi Comecializare a Produselor din Papură şi Mătasea Broaştei SA, pe scurt, SCIPCPPMBSA…

LAMBIE LĂLUCI [*aprobator*]: Ştiu, sunt prieten la cataramă cu directoru', unul Cucu Rogojână Cocârlaţiidinvale…

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ [*uimit*]: Domnu' Lăluci, tatae, cum adică… cum ziseşi, Doamne iartă-mă ? Cocu Rogojână Cocârlaţiidinvale ?

LAMBIE LĂLUCI [*bine dispus*]: Bă tatae, să faci bine şi să nu-i mai stâlceşti numele ! Ai priceput ? Îl cheamă Cucu, nu Cocu !... Că eu nu-ţi zic dumitale Cornăţel, îţi zic aşa cum te cheamă, adică tataia Cârnăţel ! Ai mare noroc că nu sunt nervos, că altminteri, zburai ca un elicopter de aici… Stai să vezi cum vine… Aşa bine ! N-ai auzit sau nu şti că unii, pe lângă numele şi prenumele pe care le au, îşi mai pun un al treilea nume, de localitate, care să-i deosebească de alţii cu acelaşi nume şi prenume !?

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ [*uimit*]: Ce vorbeşti tatae !?

LAMBIE LĂLUCI [*atotştiutor*]: Aşa şi aici… Cucu Rogojână şi-a mai pus şi numele satului de origine… Cocârlaţiidinvale… Aşa că-l cheamă… Cu-cu Ro-go-jâ-nă Co-cât-la-ţii-din-va-le ! Ai priceput capsomane ?

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ: Domnu' Lăluci, o fi şi Cocârlaţiidindeal ?

LAMBIE LĂLUCI: O fi, dracu' ştie !

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ: Trebuie să fie, fără discuţie ! Da' dacă pe doi inşi îi cheamă la fel şi s-au născut în aceeaşi localitate, care din ei îşi pune numele localităţii ?

LAMBIE LĂLUCI: Ăla care e mai bătrân !

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ: Da' dacă sunt mai mulţi cu acelaşi nume şi prenume şi sunt născuţi în aceeaşi localitate, ce-o să se întâmple ?

LAMBIE LĂLUCI [*nervos, exasperat*]: O să se întâmple că o să te pocnesc în nas ! Taci, ori ieşi dracu' afară !

MODERATORUL [*izbucnind*]: Nu îţi este ruşine să vorbeşti aşa în faţa miliardelor de telespectatori din întreaga lume, telespectatori care ne urmăresc cu sufletul la gură, nu îţi este ruşine să vorbeşti aşa ca un mitocan, ca un mârlan ordinar, să vorbeşti aşa cu un om bătrân, cu o mumie cheală veritabilă, care ar putea fi străbunicul tău ? Ce educaţie dăm noi urmaşilor noştrii, care urmaşi sunt ahtiaţi după cultură şi noi, iată, ce educaţie le dăm ! Că ne-ascultă, repet, o ţară întreagă, o planetă întreagă, o galaxie întreagă dacă vrei să şti, află că emisiunea e prin internet… Şti ce-i aia internet, boule ? După ce că întrerupi lumea şi n-o laşi să vorbească, mai şi vorbeşti ca un mârlan, ca un mahalagiu ordinar ! Ce să înveţe lumea de la dumneata, ce ? Javră ordinară ! Buhai jegos ce eşti ! Brută nemernică !

LAMBIE LĂLUCI [*nervos*]: Da' e-te-te-na, că o să-nveţe de la dumneata… Marele academician Cârpea Pafnutie, laureat al premiului Nobel pentru prostologie şi tâmpenie aplicată ! Laureatu' lu' peşte… Mamelucule !... Mârlanule !...

MODERATORUL [*nervos*]: Da ! Sunt laureat al premiului Nobel, da, sunt mare academician ! Nu mai poţi dumneata de oftică ! Dacă nu taci ca un mormânt, să şti că nu numai că ai să zbori din emisiune, da' voi aranja să zbori şi să te opreşti într-un loc răcoros, ai grijă, că am foarte mulţi prieteni în poliţie şi în justiţie, nu te pui dumneata cu mine ! Şi află că mameluc este taică-tău ! Ia spune domnu' Trancă !

VÂSCĂ TRANCĂ *[grăbit]:* Fratele ăsta era, paznic, da' era şi privatizat... Îşi deschisese o prăvălie şi vindea batiste, bascuri şi batice din papură şi din mătasea broaştei şi nuiele pentru bătaie... Ştiţi, nuiele pentru indivizii certaţi cu legea, că de când cu legea Năpârcă, nu se mai folosesc bastoane de cauciuc la poliţie, că sunt prea demodate, se folosesc nuiele...

MODERATORUL [*uimit*]: Nuiele pentru bătaie, sunt moderne şi mai eficace, înţeleg, dar batiste şi basmale şi bascuri din papură şi din mătasea broaştei ? Cum adică ?

VÂSCĂ TRANCĂ *[grăbit]:* Este o invenţie a lui, nu ştiu să spun mai multe, că nu a vrut să vândă patentu' de invenţie… Aşa… şi l-a prins, domnule Cârpea, poliţia furând papură şi mătasea broaştei de la întreprindere... A fost scandal mare... A fost dat în judecată de către întreprindere, dar şi frate-meu a dat în judecată întreprinderea pe motiv că întreprinderea se opune privatizării ! Până la urmă, după multe procese, ce credeţi dumneavoastră ? Fratele meu, cu toate că era şi este nebun, a câştigat procesu', iar întreprinderea a cheltuit atâţia bani cu procesele astea, încât s-a desfiinţat.

MODERATORUL [*uimit*]: Ce vorbeşti nenică, ce vorbeşti frăţicule ? Alt telefon… Doamna Păpădie Ţăţilescu din… deşertul Sahara… Da… Am înţeles… Să vă dea adresa avocatului… Că aveţi şi dumneavoastră un proces prin care solicitaţi să vi se restituie Palatul Parlamentului pentru că a aparţinut din secolul doisprezece unui strămoş, iar acuma sunteţi în deşertul Sahara, unde aveţi domiciliul stabil de treizeci de ani… Da, da am înţeles… Domnule Trancă, puteţi să-i daţi numele şi adresa avocatului, apărătorul fratelui dumneavoastră ?

VÂSCĂ TRANCĂ *[precipitat]:* Îl voi întreba pe fratele meu nebun şi o să vă spun.

MODERATORUL: Mulţumim. Mă interesează şi pe mine, pentru că am un proces la un tribunal din Bucureşti... Solicit să mi se restituie piramidele din Egipt, deoarece sunt urmaşul faraonului Tutankamon ! Întrerupem emisiunea pentru… pentru ce credeţi ? Pentru publicitate ! Dau cuvântul domnului Răpciugă !

NINEL RĂPCIUGĂ *[important]*: Unul. Folosiţi cu încredere detergentul genial Jegolux, care, folosit zilnic şi din oră în oră, împreună cu înălbitoru' Mocirlon şi cu mirositoru' Putormex, vor face ca rufele dumneavoastră străvechi să devină noi nouţe, de nerecunoscut, iar rufele noi nouţe să devină o simplă amintire ! Nu-i aşa că-i minunat ? Doiul. Utilizaţi pasta de dinţi Scobix. Să vă închipuiţi cum cerneala penetrează o bucată de sugativă ! Ei bine, la fel şi pasta de dinţi Scobix va penetra dinţii dumneavoastră, transformându-i în sugativă ! Pasta este aprobată de Asociaţia Lucrătorilor din Industria Rechizitelor şi Obiectelor de Uz didactic. Treiul. Trimiţând una mie lanţuri de bicicletă Pionier la CP 572, participaţi la tombola organizată de Banca Crocodiluleximpexbanck din satul Calabreaza. Se acordă premii substanţiale, iar marele premiu este o vilă în Florida, USA ! Patrul. De asemenea trimiţând şapte tone de cafea cu termen de valabilitate expirat, la căsuţele poştale 42 – 109, firma Bimbolax vă asigură şapte salarii pe viaţă şi în plus o călătorie cu o navetă spaţială oarecare sau un zbor în jurul Soarelui, la alegere ! Cinciul…

MODERATORUL : Gata, ajunge, domnule Ninel Răpciugă, ajunge ! Mulţumim pentru semnalul publicitar atât de interesant şi tentant ! Dau cuvântu' acum lui domnu' Prăpădiţel Strâmbăciune Boucică ! Spune şi dumneata ceva măi Boucică...

BOUCICĂ *[intimidat]*: O întâmplare cu… mămăica, domnu' Cârpea…

MODERATORUL : Cu cine, mă Boucică, cu mămăica ?

BOUCICĂ : Cu mămăica !… Mămăica este o femeie bătrână, cu brâu de lână, ştirbă şi cu ochelari de cal şi cu baston de cauciuc, moştenire de la tătăică, ştiţi tătăică a fost jandarm şi avea baston de cauciuc… Printre neamuri a fost poreclită băbuţa… Mămăica era mama mamei mele… Mămăica a fost, demult, cu zeci de ani în urmă, o mare balerină, a fost artistă a poporului şi o chema Boucică Buşilă şi până să iasă la pensie a fost anticăreasă, avea o prăvălie... Am moştenit-o…

MODERATORUL: Ai moştenit-o pe mămăica ? Pe marea balerină Buşilă ? Ai ajuns şi tu balerin ca şi mămăică-ta ? I-ai moştenit talentul ? Spune mai departe că devine captivant, sunt nerăbdător să aflu ce s-a întâmplat, măi Boucică, bătute-ar mămăică-ta să te bată de nebun… !

BOUCICĂ *[extaziat, gesticulează]*: Când spun că am moştenit-o, mă refer la faptul că am moştenit prăvălia ei şi am devenit anticar... Îmi povestea ea mie, că, odată, a fost scandal mare la prăvălia ei… Intră un sonat, un nebun, în prăvălie şi sonatu' ba clipea din ochi, ba sărea, ba îşi rotea capu', ba grohăia şi guiţa, ba urla cum că a venit din războiu'de treizeci de ani şi mai zicea, vă repet, fiecare cuvânt pe care îl ştiu de la mămăica, zicea, drepţi, culcat, vă aliniaţi, la stânga şi la dreapta, prezentaţi arma, nu striga râtane, înainte marş, înapoi marş, târâş marş… Şi la sfârşit nebunu' zice...

"Cucoană ai cartea de telefoane ?"

La care cucoana, adică mămăica, zice...

"Nu, paranoicule, nu am cartea de telefoane !"

Sonatu' insistă, după ce se mai învârteşte prin prăvălie, mai sare, mai grohăie şi zice şi tot zice...

"Cucoană ai cartea de telefoane, ai cartea de telefoane, cucoană, da sau nu… ?"

Acuma trebuie să vă mai spun domnu' Cârpea, că lui mămăica a început să-i sară capacele, cum se zice prin popor, adică să se enerveze…

MODERATORUL *[plictisit, cască]*: Este şi normal, nene Boucică !

BOUCICĂ *[extaziat, gesticulează]*: Şi trebuie să vă mai spun că mămăica avea şi o pisică pe care o ţinea în prăvălie printre cărţi, care îi era foarte scumpă şi dragă, de fapt era înnebunită după pisică, pe care o chema Toanta… Asta era una dintre pasiunile ei, că avea mai multe… Ştiţi domnu' Cârpea, fiecare cu pasiunea lui…

MODERATORUL *[oftează]*: Ştiu, măi Boucică, măi, mie îmi spui ? Eu am mii de pasiuni şi mă mândresc cu asta ! Spre exemplu una dintre pasiunile mele este să colecţionez mături şi coji de nucă...

BOUCICĂ: Aşa este normal, orice om respectabil are cel puţin o pasiune a lui… Eu am nenumărate pasiuni... Spre exemplu una dintre marile mele pasiuni este să pictez pe coji de dovleac... Dar să revin la întâmplarea cu mămăica... Şi mai era acolo în prăvălie, când a venit sonatu' şi soră-sa, Generăleasa, o matahală grasă de te speriai când te uitai la ea… Şi toată ziua stătea Generăleasa şi vorbea…

MODERATORUL : Şi ce vorbea ?

BOUCICĂ : Chestii muiereşti !… Spre exemplu, zicea Generăleasa despre una, madam Ţiuiac, care era manechin, adică prezenta costume de baie, zicea că madam Ţiuiac când se îmbrăca în costum de baie, arăta ca o mumie sau ca o mătură !... Da' pe Generăleasa nu o prea înghiţea mămăica, din cauză că Generăleasa o calomnia pe una, Proprietăreasa, de care era îndrăgostită mămăica. Acuma, până să intre sonatu', vorbeau despre guguştiuci… Întrebarea este următoarea : guguştiucii provin din cuci sau invers, cucii din guguştiuci… Dumneavostră ce credeţi domnu' Pafnutie ?

MODERATORUL : Nu ştiu şi nici nu mă priveşte, domnu' Boucică ! Ce ştiu este că vrăbiile provin din muşte, asta este clar pentru toată lumea ! Spune mai departe !

BOUCICĂ : Clar ! Şi mi-a spus mie mămăica, cum că Generăleasa era o proastă fără pereche, şi o incultă, că zicea că guguştiucii provin din cuci, ori ştie o lume întreagă, până şi sugarii de şapte luni ştiu că de fapt cucii provin din guguştiuci ! Aşa, mai departe… Şi cum se plimba sonatu' prin prăvălie, vede pisica tolănită pe un raft… A pus mâna pe coada pisicii, a rotit-o prin aer şi apoi îi dă drumu' şi strigă, păzea, grenada… Pisica a zburat prin aer şi apoi a izbit-o în piept pe matahala de Generăleasa, care a ţipat ca o nebună şi apoi a leşinat ! Incredibil dar adevărat, domnule Cârpea, Generăleasa a leşinat !...

MODERATORUL: Foarte intersant nene Boucică ! Sunt foarte bucuros că a leşinat idioata aia de Generăleasa ! Şi ce s-a mai întâmplat cu sonatu', nene Boucică ?

BOUCICĂ : După asta, sonatu' a întrebat-o din nou pe mămăica dacă are cartea de telefoane, mămăica i-a spus că nu are şi în sfârşit, sonatu' pleacă definitiv, spunând că… vrea cartea de telefoane !… Domnu' Cârpea, după asta, mămăica a rămas cu o idee fixă… Şi-a făcut o bibliotecă numai cu cărţi de telefoane… Şi mie mi-a transmis această idee fixă, pentru că şi eu colecţionez cărţi de telefoane !… Am acasă o bibliotecă imensă numai cu cărţi de telefoane ! Vă invit să o vizitaţi ! Ştiţi, domnule Cârpea, fiecare are idei fixe, asta este foarte clar !

MODERATORUL : Aşa este ! Şi eu am nenumărate idei fixe şi mă mândresc cu ele ! Voi veni nene Boucică să îţi vizitez minunata bibliotecă şi sper să vorbesc şi cu mămăica şi cu Generăleasa… şi cu sonatu'… Şi acum, trecem la surprizele emisiunii. Doamna Mărunţica Tencuială !!

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ *[tresărind]* : Prezent !

MODERATORUL *[blând]* : Pofteşte mai aproape, poftim, poftim, poftim…

[Mărunţica Tencuială se ridică de la pupitru şi se apropie de Pafnutie Cârpea]

MODERATORUL : Aşa, mai aproape, uite, stai pe colţul pupitrului !

[... Se aşează...]

MODERATORUL: Spune doamnă Mărunţica, nu este aşa că dumneata găteşti o ciorbă de fasole nemaipomenită ?

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ *[emoţionată, miorlăind]*: Aşa este !... Vai, da' de unde ştiţi dumneavoastră ?

MODERATORUL *[superior]* : Ehei, noi ştim multe şi mărunte şi de toate… Şi nu este aşa, că în urmă cu foarte mulţi ani, ai gătit… ciorbă de fasole pe care ai pus-o într-un cazan, iar în ciorba asta de fasole era şi slănină afumată şi ardei iute şi mărar şi pătrunjel şi ceapă de apă ?…

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ *[stupefiată]* : Vai, vai, vai, da' de unde ştiţi ? Da' de unde ştiţi, domnu' Cârpea ?

MODERATORUL *[superior]* : Ehei, lele Mărunţico, noi le ştim pe toate, toanto ! Şi mi-a mai şoptit mie cineva, că nişte muşte afurisite, te-au enervat atât de tare, că turbată de furie, ai luat cazanu' cu ciorbă de fasole şi l-ai aruncat pe fereastră !…

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ *[înmărmurită]* : Incredibil, dar adevărat, domnu' Cârpea ! Da' cum de ştiţi toate stea ?

MODERATORUL *[protector]* : Nu vreau să spun, coană mare ! Ei bine, cazanu' de fasole pe care l-ai aruncat pe fereastră, a căzut chiar în capu' celui de-al cincilea soţ, care venea de la cârciumă beat turtă ! Şi asta l-a turtit de-a binelea ! Dar, după povestea asta, nu ai mai ştiut nimic de soţul dumitale !

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ *[plângând]*: Uuuu-huuu-huuu, buuu-huuu-huuuuu, of, of, bzz-bzzzz, of, of, of, of... Cât am plâns după cazanu' cu fasole, nici nu vă puteţi închipui ! Dar să afle toată lumea că m-am răzbunat ! Am omorât toate muştele din Bucureşti ! Dar, cu toate astea, ce viaţă nenorocită am avut !…

MODERATORUL *[emoţionat]* : Aşa, plângi, plângi, coană Mărunţica, nu este o ruşine să-ţi exteriorizezi sentimentele, este chiar o obligaţie ! Plângi, urlă, zbiară, doamnă Tencuială, este o mare plăcere pentru mine, este o imensă bucurie să te urmăresc !

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ *[plângând]*: Plâng şi zbier şi urlu şi mă tânguiesc, când la cazan mă gândesc !!!

MODERATORUL *[emoţionat]* : Dar, acum urmează surpriza !! Doamnă Mărunţica Tencuială, *[triumfal]*, cazanul dumitale cu fasole este, este… aici, doamnă Mărunţica ! Aşteaptă puţin…

[Iese şi revine cu un cazan, pe care abia îl duce şi pe care îl aşează pe pupitru, lângă Mărunţica Tencuială]

MĂRUNŢICA TENCUIALĂ *[radiind de bucurie]*: Cazanu' meu, cazanu' meu drag, fasolica mea fasolică scumpă, uhu-huuu, bzzz-bzzzzz !…

[Se dă jos de pe pupitru, îmbrăţişează cazanul, îl sărută cu pasiune]

MODERATORUL *[emoţionat, bucuros]* : Aşa, aşa, plângi, plângi cu noduri şi cu sughiţuri, că merită ! Doamnă Tencuială, ai regăsit, în sfârşit, după decenii, practic o viaţă de om, ai regăsit, scumpul şi adoratul cazan cu fasole, de care ai fost îndrăgostită cu patimă !… Şi ţi-am mai pregătit ceva, coană Tencuială… Este o surpriză cam neplăcută de data asta... Ţi l-am adus pe cel de-al cincilea soţ, pe care l-am scos de la un spital de nebuni, în care a intrat după de i-a căzut în cap cazanul cu fasole ! Dar pe dobitocu' ăsta o să-l vezi mâine !...

[Ceilalţi, chiar şi Lambie Lăluci, tuşesc, lăcrimează, sunt vizibil emoţionaţi]

MODERATORUL *[serios, autoritar]* : Ei, acuma, gata, ajunge ! Terminaţi odată cu lacrimile astea... Parcă sunteţi nişte prunci râzgâiaţi ! Încep să mă enervez ! Trebuie să precizez că Vâscă Trancă, de la restaurantul Căpuşa, a binevoit să ne ofere acest splendid cazan cu ciorbă de fasole ! Vă invit să mergeţi cu toţii la restaurantul Căpuşa să gustaţi din minunata ciorbă de fasole !… Vă asigur eu că va fi de neuitat, ceva uluitor ! Aflaţi că psihiatrii de la spitalul de nebuni din localitatea Balamucea, au fost de acord să-l dea afară, mâine, pe cel de-al cincilea soţ al cucoanei Mărunţica Tencuială de la acel spital de nebuni, fiind foarte bucuroşi că vor scăpa de el !...

[Vâscă Trancă face plecăciuni]

MODERATORUL *[mieros]* : Coane Lambie Lăluci…

LAMBIE LĂLUCI *[tresare]* : Ce-i domnu' Cârpea, ce-am făcut ?

MODERATORUL *[vesel]* : N-ai făcut nimica, nu te îngrijora, stai cuminte… Ia spune nene, nu-i aşa că dumneata ai o mare pasiune, de fapt o mare dorinţă ? Aşa este ?

LAMBIE LĂLUCI *[surprins]* : Aşa-i nenicule… Da' de unde şti dumneata ?

MODERATORUL *[agasat]* : Da' mai termină odată cu… întrebarea asta... De unde ştiu ?... Ştiu de la… cineva şi gata ! Ce trebuie să-ţi raportez eu de unde ştiu, ce eşti de la serviciile secrete ?...

LAMBIE LĂLUCI *[înţepat]* : Păi dacă şti, de ce dracu' mă tot pisezi la cap atâta cu… întrebările astea tâmpite ?

MODERATORUL *[nervos]* : Eşti un imbecil fără pereche ! Întreb fiindcă aşa se procedează, mamelucule ! Ai înţeles, capsomane ? Aşa ! Ia spune coane, nu este aşa că dumneata ţi-ai dorit toată viaţa să-ţi vezi visu' cu ochii ? Da sau ba ?

LAMBIE LĂLUCI *[potolit]* : Da, aşa este, nenică ! Toată viaţa am dorit să-mi văd visul cu ochii ! Nu am linişte, nu am odihnă, zi şi noapte, până când visul meu nu se va îndeplini !... Să ştie toţi oamenii de pe planeta asta !…

MODERATORUL *[triumfal]* : Visul dumitale de-o viaţă întreagă a fost să patinezi pe banchizele de gheaţă ale Oceanului Îngheţat ! Ei bine, emisiunea mea ţi-a pregătit o inimaginabilă surpriză ! Un bilet dus, atenţie, dus numai, fără întors, către o staţiune de explorări din Oceanul Îngheţat pomenit mai sus, unde vei putea patina în voie, toată viaţa ! Ei, ce zici de asta, coane Lăluci ?

LAMBIE LĂLUCI *[emoţionat, siderat]* : Ah nene, ah nenicule, ah şi iar ah şi iar ah, nu mai pot de bucurie ! Da' cu ce am să patinez, nene, că n-am patine !!

MODERATORUL *[blând]* : Ai răbdare, nene Lăluci… Invit acuma pe doamna Lopăţica Nebunescu, stai acolo, stai acolo, nu-i aşa că şi dumneata ai un vis neasemuit ?

LOPĂŢICA NEBUNESCU *[timidă]* : Aşa este maică, da' de unde ştiţi ?

MODERATORUL *[izbucnind]* : Mai terminaţi dracului odată cu… de unde ştiţi ! De câte ori să vă repet ca să vă intre în căpăţânile voastre seci că aşa se procedează, cum îi spuneam mai înainte lu' nenicu' Lăluci !… În fond, de ce credeţi voi că sunteţi la emisia mea ! Aşa de florile mărului ? Dacă nu ştiam totul, absolut totul despre voi, de când v-aţi născut şi până în prezent, ce aţi făcut în fiecare zi, fiţi fără grijă că nu vă invitam ! Spre exemplu, despre tataia Cârnăţel ştiu chiar şi faptul că atunci când a fost prunc, a băut ţuică tot timpul, mereu, în loc de lapte… Aşa este tatae ?

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ: Aşa este barosane Cârpea ! Beam ţuică, dimineaţa, la prânz şi seara şi apoi din nou, dimineaţa, la prânz şi seara, mereu, până am ajuns… flăcău ! Ţuica îmi ţinea loc de apă şi de lapte !

MODERATORUL *[furibund]* : Vedeţi prostovanilor ? Despre nea Lăluci, ştiu că se scobea în nas, cu scobitorile, când era copil mic şi că a dat foc la şcoală când a fost elev, pe motiv că a luat nota zero la purtare şi aşa mai departe !

LAMBIE LĂLUCI *[emoţionat, siderat]* : Aşa este, barosane Pafnutie !

MODERATORUL *[furibund]* : Şi toate astea le ştiu de la SIPC adică, pentru cine nu ştie, înseamnă, Serviciul de Informaţii Pafnutie Cârpea ! Am propriul meu serviciu de informaţii ! Gata, acuma ştiţi şi sursa de informaţii, că nu v-aţi lăsat până nu m-aţi enervat şi m-aţi făcut să vă dezvălui sursa de informaţii, maimuţele dracului ! Sunteţi nişte maimuţe păduchioase ! Aşa ! Deci coană Lopăţica Nebunescu, dumneata eşti inventatoarea a ceea ce se cheamă patină mixtă, respectiv, patina gheaţă-trotuar !

LOPĂŢICA NEBUNESCU *[timidă]* : Ah, ce fericită sunt că am inventat patina gheaţă-trotuar !... Sunt nebună de fericire !...

MODERATORUL *[furibund]* : Patina de la picioru' drept este pentru gheaţă, este patina obişnuită cu care se plimbă patinatorii pe gheaţă, iar patina de la picioru' stâng este o patină cu rotile, cu care se plimbă patinatorii, de regulă, pe asfalt ! Poate fi însă şi invers, patina de la picorul drept poate fi pentru asfalt, iar patina de la piciorul stâng poate fi pentru gheaţă, după preferinţă !...

LOPĂŢICA NEBUNESCU *[entuziasmată]* : Aşa este, aşa este ! Ah, ideea mi-a venit făcând baie, după ce am alunecat dur, pe o bucată de săpun şi m-am lovit la cap şi m-am ales cu un cucui splendid ! Nu vă mai întreb de unde ştiţi, că acuma ştiu…

MODERATORUL *[vesel]* : Bineînţeles că sunt informat ! Ai avut un cucui ca un corn de vacă... Ei bine, doamna Nebunescu, iată, invenţia dumitale s-a materializat !…

[Se apleacă şi scoate din spatele pupitrului o pereche de patine – una obişnuită, pentru gheaţă şi alta, o patină pentru asfalt, cu rotile]

MODERATORUL *[vesel]* : Iată perechea mixtă de patine ! Cu această minunată pereche de patine, va alerga plin de voioşie nenea Lăluci pe banchizele de gheaţă ale Oceanului Îngheţat ! Mulţumesc firmelor Ghebosu SA şi Leprosu SA care ne-au ajutat consistent, o firmă punându-ne la dispoziţie patina pentru gheaţă şi cealaltă donându-ne patina pentru asfalt, adică patina care are rotile !

LOPĂŢICA NEBUNESCU *[entuziasmată]* : Ah, patinele mele iubite ! Ah, iată invenţia mea, realizată în sfârşit ! Ah, domnu' Cârpea, cum să vă mulţumesc ?...

LAMBIE LĂLUCI *[emoţionat, siderat]* : Ah, nene Cârpea, iată că îmi văd şi eu visul cu ochii ! Cu aceste superbe patine mă voi plimba pe banchizele de gheaţă ale Oceanului Îngheţat ! Ah, ce fericire, ah, ce bucurie ! Cum să-ţi mulţumesc, nene Cârpea ?

MODERATORUL *[vesel]* : Fiţi fericiţi, copii mei, fiţi fericiţi ! Asta o spun la toţi ! Să fie fericiţi ! Dar nimeni nu mă ascultă ! Dumneata eşti fericit, nene Cârnăţel ?

CÂRNĂŢEL PURCELICĂ *[beat, sughiţă]* : Sunt, nene Cârpea, sunt foarte fericit ! [*cântă*]:
" Frunză verde ca tutunu' , trage-i bă cu tunu'
Că dragă-mi fuse boxeria şi cu bucătăria !... [*chiuie*]

MODERATORUL *[vesel]* : Aşa te vreau, moş Cârnăţele ! Dar tu Boucică taică, eşti fericit ?

BOUCICĂ *[extaziat]*: Sunt, domnu Cârpea, sunt ! Alături de cărţile mele de telefoane, sunt neasemuit de fericit !...

MODERATORUL *[vesel]* : Dar dumneata, coane Ninel Răpciugă, care eşti domnul sau domnitorul anunţurilor publicitare, te întreb, eşti fericit ?...

NINEL RĂPCIUGĂ *[important]*: Eu, printre minunatele mele reclame, sunt copleşit de fericire ! Chiar acum îmi trece prin minte o minunată reclamă care se referă la folosirea pastei de dinţi pentru combaterea cariilor dentare la şobolani !

MODERATORUL *[vesel]* : Scuteşte-mă cu reclama asta idioată ! Gata, toată lumea este nespus de fericită !... Acum linişte !... Vă prezint ziarul al cărui director şi patron sunt, ziarul "Trâmbiţa Capitalei " şi care este concurent cu " Biciul Nemilos " şi pe care vă oblig să-l cumpăraţi de la toate tarabele... *[arată ziarul]*
Iată ce scrie în acest ziar... Interesează pe toată lumea !...
[Răsfoieşte ziarul, apoi citeşte]...

NINEL RĂPCIUGĂ *[important]*: Şi la care contribui şi eu câteodată la rubricile de publicitate, să ştie o lume întreagă !...

MODERATORUL *[vesel]* : Termină odată, nene Răpciugă ! Ascultă aici, cum se face publicitatea şi învaţă, ascultă ce citesc eu !... " Vând batoză, trotinetă subacvatică, schiuri cu şenile, clăpari uzaţi şi lighean spart, la preţuri negociabile". Alta. " Cumpăr ţeavă de eşapament tractor vechi, roată de trotinetă şi spiţe pentru roţi, căruţ copil şi spiţe pentru umbrelă uzată, mai cumpăr şenile de buldozer şi de tancuri, ţeavă de tun, turelă de tanc şi mitralieră ruginită, fără gloanţe. Aştept cu nerăbdare să mă sune la telefon provincia şi oamenii de afaceri din Uniunea Europeană, pe scurt UE, care au aşa ceva, preţurile pe care le ofer sunt exorbitante, care elimină practic orice concurenţă, este ceva incredibil !... "

NINEL RĂPCIUGĂ *[important]*: Acest anunţ este extrem de important ! Mă interesează şi pe mine maestre Cârpea ! Am acasă mai multe bombe rămase din timpul primului război mondial, s-ar putea să îl intereseze pe individul care cumpără ţeava de tun, mitraliera de tanc şi altele !...

MODERATORUL *[vesel]* : Pe mine nu mă intersează şi asta e tot ce contează, nene Răpciugă !... Alt anunţ... " Cumpăr cărucior de copil cu şenile, biberon electronic şi pisică fără coadă şi cheală !..." În fine ziarul ne anunţă că se apropie un val de scumpiri fără precedent, la pioneze, lacăte, scobitori, tinichele, şezlonguri, cărţi de joc, zaruri, cuie şi cuişoare, praf de copt, bicarbonat, şerveţele, şurubelniţe şi dinamită... Oameni buni, scrie ziaru', atenţie că vine valu', aşa că fiţi gata să înotaţi în ape tulburi.

LOPĂŢICA NEBUNESCU *[entuziasmată]* : Ah, ce interesant, domnu' Pafnutie ! Abia aştept să cumpăr batoza şi schiurile cu şenile !...

MODERATORUL *[vesel]* : Să le cumperi, madam Nebunescu, pentru că acum sunt la modă schiurile cu şenile, cărucioarele cu şenile şi buldozerele !... Ei şi cu asta, basta ! Înainte de a termina, vă anunţ că mâine, voi avea un oaspete special, pe celebrul mâncător de orice, Hahău Batozache Turbăciune Muşcăţea, care va mânca în faţa dumneavoastră, spre exemplu, fiare vechi, macarale, pluguri, bomfaiere, fierăstraie clasice şi motorizate, precum şi o vilă întreagă cu locatari cu tot ! Vă spun bună dimineaţa naţiune, vă urez somn uşor şi să mă visaţi ! Pa şi la revedere, pe curând ! Nu uitaţi, ne vom revedea la noapte ! Nu uitaţi emisiunea mea " Noaptea cu Cârpea ! " Şi acum toată lumea, drepţi, să cântăm cu toţii, cântecul lui moş Cârnăţel ! Înainte, marş !

TOŢI *[cântă]:*

"Frunză verde ca tutunu', trage-i bă cu tunu'
Că dragă-mi fuse boxeria şi cu bucătăria !... " *[chiuie]*

MODERATORUL *[vesel]* : Acum toată lumea să cânte...

TOŢI *[cântă]:*

" Frunză verde păpădie,
Să-l visaţi pe Pafnutie,
Pafnutie să trăiască,
Ţara noastră să înflorească !
Este geniul nostru mare
Care nu are asemănare,
În toată lumea asta mare !... "

[*Toţi, încolonaţi după Pafnutie Cârpea, defilează, cântă, chiuie şi părăsesc studioul triumfal; Mărunţica Tencuială ţine, mândră, cazanul cu fasole în braţe, iar Lambie Lăluci ţine mândru, ridicate deasupra capului, patinele...*]

TRÂMBIŢA CAPITALEI

PERSONAJELE

BIBINELU GHERASE – Redactor şef la ziarul ” Trâmbiţa Capitalei”, om în vârstă, chel, gras, jerpelit...
CROCOBAURE TONŢICA – Redactor la ziarul mai sus pomenit, tânără, limbută, slăbănoagă...
GHELVAZIE TROTINETĂ – Reporter de investigaţie la respectivul ziar, un individ slăbănog, tânăr, mustăcios, impulsiv...
CRUDU TICHIUŢĂ EUFROSINA – Redactor la pomenitul ziar, o persoaană corpolentă, cu părul pus pe bigudiuri, graseiază, fumează, bea cafea... Foarte nervoasă...
PAFNUTIE CÂRPEA – Patronul şi directorul ziarului ”Trâmbiţa Capitalei”, celebrul realizator al emisunii de televiziune ”Noaptea cu Cârpea”, un individ deosebit de obraznic şi arogant...

[Toate aceste personaje, cu excepţia patronului Pafnutie Cârpea, se află în cabinetul redactorului şef Bibinelu Gherase... Discută nervoşi... În definitiv, pregătesc o nouă ediţie a ziarului ”Trâmbiţa Capitalei”, un celebru ziar din epoca tranziţei prelungite... Mai târziu îşi face apariţia şi Pafnutie Cârpea, pentru scurt timp...]

BIBINELU GHERASE: Să vedem noi ce articol de fond punem... Trebuie să fie un articol uluitor, pentru că altfel, domnul patron şi director Pafnutie Cârpea a zis că ne desfiinţează... Trebuie musai să fim mai buni decât cei de la nenorocitul ăla de ziar numit ”Biciul Nemilos”, care, fie vorba între noi, este un ziar de doi bani... Ia spune Trotinetă, ce ai investigat ? Eşti capabil să realizezi un articol de fond ?...

GHELVAZIE TROTINETĂ : Să trăieşti bine şefule, am investigat o situaţie conflictuală la două mănăstiri...

BIBINELU GHERASE: Povesteşte, te scult...

GHELVAZIE TROTINETĂ : În localitatea Tămâieşti, sunt două mănăstiri, una de maici şi alta de călugări, fiind despărţite una de cealaltă de un local... Mi se pare că este un... restaurant... Cele două mănăstiri se găsesc în stare declarată de război, adică maicile şi călugării se înjură reciproc, se blestemă reciproc şi chiar se scuipă reciproc, nu se ştie din ce motiv !...

CROCOBAURE TONŢICA: Foarte intersant ! Pe mine articolul ăsta începe să mă captiveze deja... Practic sunt nerăbdătoare să aflu ce se va întâmpla... Ce urmează nene Trotinetă ?

GHELVAZIE TROTINETĂ : Ai puţină răbdare Tonţico maică, ai puţină răbdare...

CROCOBAURE TONŢICA : Nu ştiu dacă şi cititorii vor avea răbdare şi dacă marele nostru patron domnul Cârpea va avea răbdare...

GHELVAZIE TROTINETĂ : Te rog foarte mult Tonţico să mă laşi să continui... Aşa deci... Mănăstirea de călugări, avea o crescătorie înfloritoare de porci, foarte profitabilă, iar mănăstirea de maici, avea o podgorie foarte frumoasă şi roditoare, de pe urma căreia, prin vânzarea strugurilor şi a vinului, se alegea cu bani buni şi frumoşi...

CRUDU TICHIUŢĂ EUFROSINA : Da ? Foarte interesant ! Când o să citească patronu’ Cârpea aşa ceva, o să fie uluit, nu-ţi dai seama măi Trotinetă ?

GHELVAZIE TROTINETĂ : Te rog foarte mult şi pe tine, Eufrosino, lipitoare mică ce eşti, să mă laşi să termin de povestit !... Aşa, deci... Dar iată că într-una din zilele lui septembrie, cuvioşia sa, monahul Câinosu, ceru îngăduinţă de la stareţul mănăstirii, sfinţia sa părintele Balolealu, să se ducă până în capitală să cumpere nişte obiecte de care mănăstirea avea nevoie... Stareţul îi dădu aprobarea, îl binecuvântă şi îl sfătui părinteşte să nu lipsească mult şi să nu se lase influenţat de păcatele lumeşti, adică să nu bea băutură beţivă prea multă şi să se îmbete !...

BIBINELU GHERASE : Ce să-ţi povestesc, domnu’ Trotinetă, frumos articol... O să fi felicitat de patronu’, de genialul Cârpea... Cu toate că, pe de altă parte, nu prea este cazu’ să ne legăm de mănăstiri... că o să ne afurisească popa... Aşa că, să fim atenţi, nene Trotinetă...

GHELVAZIE TROTINETĂ : În fond şi la urma urmei, de ce să se supere ? Nu este frumos să te superi... Dar să vă povestesc cum se termină toate astea... Cuviosul Câinosu îşi făcu bagajele, dar îşi dădu seama că, pentru a nu fi tentat să cheltuiască bani pe ţuică sau rachiu, mai bine se aproviziona cu nişte vin de la mănăstirea de maici, cu toate că se afla în stare de război cu respectiva mănăstire... Zis şi făcut... Se duse la mănăstirea de maici, o chemă pe maica stareţă şi o rugă să-i dea şi lui vreo două kilograme de vin... Maica stareţă Eulalia, îi spune că-i dă vinul, numai dacă fură un porc din coteţele mănăstirii de călugări şi îl aduce la mănăstirea de maici...

BIBINELU GHERASE : Şi ce face cuviosul Câinosu ?...

GHELVAZIE TROTINETĂ : Cuviosul Câinosu, fură porcul, îl aduce stareţei care îi dă câteva kilograme de vin... Cuviosul Câinosu se duce apoi în chilia sa îşi face bagajele, pune sticlele cu vin într-o geantă şi pleacă la gară... Vine trenul, urcă într-un vagon, se aşează pe o banchetă într-un vagon şi aşteaptă să plece trenul...

BIBINELU GHERASE *[extaziat]* : Devine din ce în ce mai interesant !... O să te felicite domnu' Cârpea !...

GHELVAZIE TROTINETĂ : Mulţumesc !... Staţi să vedeţi... Aşteptând să plece trenul, cuvioşia sa scoase o sticlă din geantă, şi bău vinul dătător de plăceri minunate... Apoi, mulţumit, îşi şterse buzele cu mâneca anteriului, puse sticla la loc, în geantă şi se lăsă purtat de gânduri plăcute... Se gândea că sfinţia sa, preacinstitul stareţ Balolealu, ar putea să-l avanseze... Apoi, dacă o vrea bunul Dumnezeu, ar putea ajunge el, Câinosu, stareţ... De bucurie, a scos din nou sticla cu vin şi a mai băut vin cu multă poftă... Până la urmă, tot bând din sticlele alea cu vin, când a ajuns în capitală, a terminat vinul şi, ce să vă spun ? Era beat criţă ! Începea să vadă dublu, se cam clătina, dar se simţea excelent !

BIBINELU GHERASE *[extaziat]* : Ah, ce interesant !...

GHELVAZIE TROTINETĂ : Într-adevăr ! Se duse la un magazin de obiecte bisericeşti... şi îl întrebă pe vânzător dacă avea sutane, anterie, lumânări, cădelniţe şi tămâie... Vânzătorul îi răspunse că nu avea deocamdată... Ieşi din magazin bombănind nemulţumit, cu atât mai mult, cu cât începuse să-i fie foame şi, în plus, începuse să se însereze... În cele din urmă, intră într-un magazin alimentar şi îşi cumpără un salam, patru cârnaţi şi o pâine... La un moment dat îi atrase atenţia o sticlă mare, care parcă îl îndemna să o cumpere... Cum era ameţit de vinul băut în tren şi prin urmare ar fi vrut să mai bea, se duse şi cumpără sticla aceea mare, care conţinea ţuică bătrână... Mai cumpără apoi încă o sticlă cu vin... Îşi spuse apoi, că îi va spune stareţului că banii alocaţi pentru cumpărarea de lumânări, cădelniţe şi tămâie, au fost cheltuiţi pe altceva... Bineînţeles că nu îi va spune stareţului că pe banii aceştia a fost nevoit să-şi cumpere salam, pâine şi sticla cu ţuică şi sticla cu vin... De necaz, destupă sticla cu vin şi bău... Dar ce faceţi stimaţi colegi ? Dormiţi ? Sforăiţi ?...

[Toţi, adică Gherase, Crocobaure, Crudu, dormitează, sforăie, aşteptând să termine de povestit Trotinetă... care continuă imperturbabil...]

GHELVAZIE TROTINETĂ : Deci să continui, deoarece nimeni nu are nimic de obiectat... Băgă în geantă salamul, pâinea şi sticla mare cu ţuică şi sticla cu vin, ieşi afară din alimentară şi umblă un timp încoace şi încolo... Se gândea că îi va spune stareţului că dăduse banii de pomană unor cerşetori... deoarece nu a găsit lumânări, cădelniţe şi tămâie... La un moment dat, zări o librărie şi i se păru că era o librărie în care se găseau cărţi bisericeşti, aşa încât intră în respectiva librărie şi începu să se uite la cărţi... Într-un raft, era o carte cartonată, intitulată... "Carte de bucate pentru tinerele gospodine"... O luă, o frunzări şi îşi spuse că ar fi bine să o cumpere, ba chiar ar fi bine să cumpere mai multe exemplare, să-i dea şi cuviosului Nichiduţă şi cuviosului Strachină, chiar şi preacinstitului stareţ şi încă la vreo cinci sau şase cuvioşi călugări... Aşa că, în cele din urmă, cumpără zece exemplare, le plăti, le băgă în geantă, care se dovedi a fi foarte încăpătoare şi ieşi din librărie, spunându-şi că a cheltuit şi banii destinaţi pentru achiziţionarea de sutane şi anterie... Îi va spune streţului că nu a găsit şi a cumpărat în loc de sutane şi anterie, cărţi de bucate... Se înserase de-a binelea, iar cuviosul se tot învârtea încoace şi încolo, neştiind unde să se culce. Într-un târziu, tot hoinărind, exact ca un câine vagabond, nimeri într-un parc.

BIBINELU GHERASE *[se trezeşte şi strigă]* : Ah, este de-a dreptul captivant !

GHELVAZIE TROTINETĂ : La lumina stelelor, văzu o bancă pe care se aşeză. Scoase salamul, cârnaţii şi pâinea din geantă şi le mâncă cu poftă. Apoi scoase, tot din geantă, sticla cu vin, o duse la gură şi nu o mai lăsă jos până ce nu o goli. Apoi aruncă sticla într-un tufiş, după care cuviosul auzi lătrături furioase. Cuviosul Câinosu începu să tremure de frică. După un timp, lătrăturile au încetat. Apoi, cuviosul se tolăni pe bancă încercând să adoarmă. Se sucea, se răsucea, dar nu reuşea să adoarmă, ceea ce l-a enervat cumplit. Drept urmare, se ridică, cotrobăi prin geantă şi scoase sticla pântecoasă care conţinea ţuica bătrână... Bău din sticlă şi iar bău, până ce o goli în cele din urmă... Apoi, reuşi să adoarmă, în sfârşit...

BIBINELU GHERASE *[enervat]* : Ai terminat, nene Trotinetă ?

GHELVAZIE TROTINETĂ : Încă puţin şi am terminat... Aşa deci, părintele Câinosu a reuşit să adoarmă... Când s-a trezit, dimineaţa, a văzut un câine care se tot învârtea pe lângă el... Cuviosul urlă îngrozit, sperând ca prin acel urlet să sperie câinele. Şi într-adevăr, câinele a fugit înspăimântat... Cuviosul se ridică de pe bancă şi, clătinându-se, ieşi din parc... Se îndreptă apoi către primul resturant care îi ieşi în cale şi anume la restaurantul şi cazinoul numit sugestiv, ”Termopanul”. Aici mâncă şi bău şi jucă la ruletă şi cheltui toţi banii pe care îi dăduse părintele stareţ... Mai avu însă nişte bani pentru a cumpăra o sticlă cu ţuică şi un bilet de tren de la Agenţia de Voiaj, pentru a se întoarce în localitatea Tămâieşti, la mănăstire... În sfârşit, intră în incinta Gării de Nord şi se urcă în trenul care tocmai se pregătea de plecare şi care ajungea la Tămâieşti... Până să ajungă însă la Tămâieşti, cuviosul bău din sticla cu ţuică, până ce o goli, astfel încât, atunci când ajunse la destinaţie, în pomenita localitate, era beat turtă... A coborât din tren împleticindu-se, şi, lălăind, merse spre mănăstire... Când îl văzu stareţul Balolealu, rămase stană de piatră... Îl întrebă...
” Ei cinstite părinte, ce-ai făcut în capitala patriei noastre ?”

BIBINELU GHERASE *[enervat]* : Ai terminat, nene Trotinetă ?

GHELVAZIE TROTINETĂ : Încă nu preacinstite redactor şef... Cuviosu’ Câinosu răspunde... ”Nimic, preacinstite părinte stareţ... M-am preumblat peste tot şi nu am găsit nici cădelniţe, nici anterie, nici lumânări, nu am găsit nimic, ce să mai lungesc vorba... Şi am dat şi eu banii pe care mi i-a dat cuvioşia voastră, la nişte sărmani... Şi am cumpărat şi eu nişte cărţi de bucate, pentru tinerele gospodine, ca să învăţăm să gătim, preacinstite părinte, iacă, asta am făcut în capitala patriei noastre...”
Şi cuviosul Câinosu, scoase din geantă cărţile pomenite. Stareţul se uită la cărţi, se încruntă şi strigă enervat...

”Bine cinstite frate Câinosu, te-ai preumblat în capitala patriei noastre ca să cumperi blestemăţiile astea de cărţi de bucate pentru tinerele gospodine, dacă citesc eu bine ? Ce tu eşti tânără gospodină ? Ce, eu sunt tânără gospodină ? Ţi-a luat necuratul minţile ? Sau ai legături cu păcătoasele alea de maici ? Păcătosule, de aceea ai umblat haimana prin capitala patriei noastre ?”
În acel moment, intră în încăpere, un călugăr, care ţipă:
” Preacinstite stareţ, a dispărut un porc din cocina părintelui Ghelvazie !”

BIBINELU GHERASE *[enervat]* : Şi ce a zis stareţul ?

GHELVAZIE TROTINETĂ : Stareţul se enervă cumplit şi strigă...
”Nu care cumva l-ai furat, părinte Câinosu ? Sau este isprava maicilor ? Că le ştiu eu cât sunt de hoaţe ! Toţi cuvioşii la treabă !”

BIBINELU GHERASE *[enervat]* : Şi ce s-a mai întâmplat ?

GHELVAZIE TROTINETĂ : Urmă un tămbălău nemaipomenit. A fost dezlegat şi câinele mănăstirii şi a fost pus să miroasă cocina unde vieţuise cu câteva zile în urmă porcul... După asta, câinele îi conduse pe stareţ şi pe ceilalţi călugări la mănăstirea de maici... Stareţa mănăstirii, maica stareţă Eulalia, când află despre ce era vorba, făcu un scandal nemaipomenit !

BIBINELU GHERASE *[exasperat]*: Era şi normal să facă un scandal nemaipomenit !

GHELVAZIE TROTINETĂ : Stareţa, îi spuse stareţului Balolealu, că preacinstitul Câinosu venise să-i ceară nişte vin şi că îi dăduse acestuia vinul, în schimbul unui porc, pe care între timp l-a tăiat şi tocmai începuse să-l mănânce !... După care, stareţa, plecă şi după un timp, se întoarse cu rămăşiţele pământeşti ale porcului şi strigă...

"Să îţi iei porcu', preacinstite Balolealu !... Şi drept urmare să-mi dai preacinstite Câinosu, vinul înapoi !"...

Părintele Câinosu urlă la rândul lui:

"Ce vin să-ţi dau ? Nu îţi este ruşine ? Eu ţi-am dat porcu' viu şi dumneata preacinstită maică stareţă îl dai mort, tăiat şi pe jumătate mâncat !"

BIBINELU GHERASE *[enervat]* : Încă nu ai terminat, preacinstite Trotinetă ?

GHELVAZIE TROTINETĂ : Încă puţin şi am terminat !... În sfârşit, dacă a văzut preacinstitul stareţ că nu are ce să mai facă, a plecat de la mănăstirea maicilor şi a ajuns în chilia sa, l-a chemat pe cinstitul călugăr Câinosu şi zbieră...

"Să-mi faci, preacinstite părinte Câinosu, opt milioane de mătănii, să stai cu genunchii pe coji de nucă, să dormi în cenuşă, să mănânci seminţe de mătură şi ghimpi de salcâm şi să bei zeamă de ştir şi apă de ploaie, ca să te saturi să bei băutură beţivă, adică vin şi ce-ai mai băut pe acolo prin capitala patriei noastre ! Ai înţeles preacinstite părinte Câinosu ?"

Şi iată aşa s-a sfârşit această minunată poveste din localitatea Tămâieşti... Cred că povestea asta poate fi pusă ca articol de fond în ediţia de mâine... Nu-i aşa şefule Gherase ?

BIBINELU GHERASE *[strigă]* : Merită cu prisosinţă să fie articol de fond... Dar trebuie să găsim şi altceva !... Să aud, doamna redactor Crocobaure Tonţica ! Sau mai bine ar fi să spun... doamna redactoare ? Niciodată nu m-am lămurit cum este corect... doamna redactor sau doamna redactoare ?...

CROCOBAURE TONŢICA: Să-l întrebaţi pe domnul Cârpea cum este corect că el ştie... Propun să prezentăm câteva dintre filmele şi piesele de teatru de mare succes... În fond, deşi ziarul nostru, " Trâmbiţa Capitalei" este un ziar de scandal, este şi un ziar de cultură generală şi de informare, aşa încât nu trebuie să neglijăm cultura !

BIBINELU GHERASE : Foarte bine ai spus ! Spre exemplu, ar trebui să introduci un articol despre marele nostru filozof, Eulalie Ţurţurică Muştiuc ! Îmi amintesc despre celebrele sale zicători... Citez cu evlavie... "Chelul dacă nu e şi fudul, parcă nu e chel destul... Prostul fără tichie de mărgăritar este ca o vacă fără talangă !... În spatele oricărui bărbat puternic stă sau o soacră puternică sau un bărbăţel frumuşel. În spatele oricărei femei puternice stă taică-său, maică-sa, bunică-sa şi soră-sa !... Decât să fiu un cretin celebru, prefer să fiu un ilustru necunoscut ! "... Ah, profunzimile acestui mare filozof sunt insondabile... Să aud şi alte propuneri...

CROCOBAURE TONŢICA: De curând, studiourile cinematografice de la Ţuchauss au realizat o nouă capodoperă cinematografică, intitulată ”Tratamenul foametei galopante la şobolanii de câmp”, avându-i ca protagonişti pe celebrii actori Gugu Ceapăiute şi Melisa Capdevacă, în regia marelui regizor Fufu Cratiţă Nuieluşă, căruia i s-a decernat premiul ”Şobolanul de aur”... Filmul prezintă în imagini zguduitoare feerice, tristul destin al şobolanilor de câmp, care îmbolnăviţi fiind de una dintre cele mai înfiorătoare boli şi anume foametea galopantă, mor cu zecile de mii pe câmpiile din lumea întreagă... Dar doi indivizi, interpretaţi în film de Gugu Ceapăiute şi de Melisa Capdevacă, luptă cu disperare să găsească soluţii pentru această necruţătoare boală ! Cu tot dramatismul, filmul are şi accente de dragoste nebună, între cele două personaje care se numesc Crudu şi Cheala, interpretate cu deosebit talent de celebrii actori Ceapăiute şi Capdevacă... Filmul trage un serios semnal de alarmă privind situaţia pe plan internaţional a şobolanilor de câmp... La teatrul Ţepuşa, se pune în scenă, piesa de teatru a celebrului dramaturg Ghebosu Ţelină Lambie Golănescu, intitulată ”Guguştiuc într-o grădină şi guiţ într-o cocină”, piesă de teatru în zece acte...

BIBINELU GHERASE : Am văzut şi eu piesa asta de teatru şi mi-a plăcut enorm ! Ah, ce frumos a fost... ”Guguştiuc într-o grădină şi guiţ într-o cocină”... Alte piese de teatru scrise de marele dramaturg... ”Oac, oac, oac lângă un lac, cântă un frumos brotac”... ” Într-o odaie, behăie o oaie”, ” Lângă o căruţă mugeşte o văcuţă... ”

CROCOBAURE TONŢICA : Celebrul dramaturg Ghebosu Ţelină Lambie Golănescu, a mărturisit că a scris această piesă de teatru în onoarea marelui om de cultură aleasă, marele Guiţescu Grohăescu, care a revoluţionat civilizaţia omenească !... În sfârşit, la Institutul de Înalte Studii Strategice şi Dialectologice, are loc conferinţa de presă susţinută de academicianul profesor inginer doctor docent dement Sisilică Coteţ Ghebosu, intitulată ” Ploile artificiale, în slujba industriei de umbrele”, precum şi seminarul susţinut de medicul veterinar Mache Tache Lache Măcelarul, intitulat sugestiv ” Transplant de uger de vacă la o capră, precum şi transplant de coarne de capră la o vacă, o nouă victorie a chirurgiei veterinare !” Ce părere ai nene Bibinelu ?

BIBINELU GHERASE : Da, merită să includem şi asta... Eu personal vă propun un mic reportaj privind criza mondiallă în care ne zbatem şi care ne oripilează pe toţi... Spre exemplu criza a afectat serios industria de curele, industria de cuie, industria de pioneze şi industria ciorapilor supraelastici... De asemenea, criza a mai afectat serios şi comerţul cu seminţe de cânepă şi muştar... Mai este de semnalat şi faptul că această criză nemernică a făcut să dispară nenumărate coteţe de porci şi de păsări ! Aşa că vom trage un semnal de alarmă în legătură cu această criză economică mondială !... Altceva, mai avem ? Doamna Crudu Tichiuţă Eufrosina, să auzim...

CRUDU TICHIUŢĂ EUFROSINA : Eu aş propune şi o mică rubrică destinată poeziei sentimentale... Am şi o poezie în acest sens, care traduce suferinţele mele în materie de dragoste... Pe care o şi recit... Poezia se intitulează... ” Suferinţele dragostei”... Fiţi atenţi că încep să recit !...

”O noapte am stat şi am oftat, ca o tâmpită,
Sub geamul tău,
Dar tu, nerecunoscătorule,
Crudule şi neîndurătorule,
Nu îţi păsa de suferinţa mea,
Fiindcă, atât de tare sforăiai ca un neruşinat...
Încât... am rămas surdă şi am leşinat...”
Ce părere ai mult stimate redactor şef ?

BIBINELU GHERASE : Sunt încântat... Şi cred că încântat va fi şi mult iubitul nostru patron, Pafnutie Cârpea... Deci să recapitulăm... Avem articolul de fond cu mănăstirea de călugări şi de maici, avem partea de cultură în care vom include şi zicătorile marelui filozof Ţurţurică Muştiuc şi avem poezia doamnei Tichiuţă... La acestea, mai adăugăm o parte consistentă cu multe, foarte multe reclame şi apoi o parte de anunţuri publicitare, partea de programe de radio şi televiziune şi partea de spectacole cinematografice şi de teatru şi de concerte şi în final dăm partea de dezbatere politică intitulată "Iniţiative parlamentare şi guvernamentale, pe înţelesul cetăţenilor cu vârste cuprinse între un an şi o sută de ani "... Rubrica asta este scrisă de mine şi pot chiar să vă spun câteva astfel de iniţiative... Spre exemplu... Iniţiativa privind creşterea gândacilor de bucătărie în localuri publice, iniţiativa Partidului Reptilian Birocrat sau iniţiativa privind introducerea taxei pe valoarea adăugată concomitent cu taxa pe valoarea neadăugată şi concomitent cu taxa pe valoarea adăugată încă odată, iniţiativă a Partidului Dinozaurian Extrem...

CRUDU TICHŢĂ EUFROSINA : Mai propun să mai includem şi anunţul următor... " Pierdut paisprezece câini turbaţi de rasă, proveniţi din părinţi campioni. Răspund la următoarele nume: Bibi, Gogu, Pupu, Nică, Lică, Ţapu, Chelu, Muştiuc, Codiţă, Cârtea, Dudu, Calu, Ţuşcă, Muşcăţea... Menţionez că toţi aceşti câini sunt surzi şi mai menţionez că ofer recompensă senzaţională, incredibilă aducătorului... Aştept veşti despre câini la căsuţa poştală CP 234 . " Ce părere ai şefulică ?

BIBINELU GHERASE : Foarte bine... Să nu uităm, buletinul meteorologic... Se anunţă nenumărate tornade... Dar ce se aude ? Să ştiţi că vine patronu' Cârpea...

PAFNUTIE CÂRPEA *[intră în cameră, gesticulează nervos...]* : Vă salut dobitocilor ! Aţi terminat putorilor ? Ce conţinut are ediţia de azi ? Să aud, nene Gherase !

BIBINELU GHERASE : Să trăieşti şefulică ! Avem următoarele...

PAFNUTIE CÂRPEA : Nu se răspunde aşa ! Răspunde ca la şcoală... Noi, redactorii cotidianului "Trâmbiţa Capitalei", cel mai citit ziar din lume, am pregătit, pentru ediţia de azi următoarele... După care începi şi spui... Aia, aia şi cealaltă !... Ai înţeles, coane Gherase ?

BIBINELU GHERASE : Am înţeles... Am pregătit următoarele... În primul rând, articolul de fond, despre starea conflictuală, de la două mănăstiri, una de călugări şi una de maici din localitatea Tămâieşti, precum şi despre aventurile unui călugăr, cuviosul Câinosu, de la mănăstirea de călugări, care a venit în capitala patriei noastre şi în loc să cumpere diverse obiecte bisericeşti, cum ar fi anterie şi cădelniţe, cheltuieşte banii pe băutură beţivă şi pe nişte cărţi de iniţiere în arta bucătăriei... Apoi, anunţuri referitoare la diverse evenimente culturale, poezia doamnei Crudu Tichiuţă, cugetările marelui filozof Ţurţurică, apoi anunţuri despre iniţiative legislative, rubrica despre dialogul cu cititorii, multe reclame şi alte anunţuri publicitare...

PAFNUTIE CÂRPEA : Pe ce lume trăiţi, tembelilor ? După cum ştie o lume întreagă, a început campania electorală pentru alegerile parlamentare şi voi nu scrieţi un rând despre asta ? Vă dau afară pe toţi, dobitocilor ! Ce îmi pasă mie de cuviosul Câinosu, de evenimentele culturale, de poezia doamnei Tichiuţă, de iniţiativele legislative ? Nu este posibil să scrieţi asemenea articole cretine ! Sunteţi nişte incompetenţi ! Vă dau afară pe toţi ! Mie să-mi introduceţi în ziar multe informaţii despre campania electorală !...

BIBINELU GHERASE : Am înţeles...

PAFNUTIE CÂRPEA : Uite, să scrieţi despre candidatul Partidului Crocodilian Birocrat, despre candidatul numit Gheruţă Lingău Andruţoiu şi despre şeful acestui partid, Gae Trombonică sau despre Burduşilă Gogomârlă Tomozeu de la Partidul Carcalacilor Corupţist şi despre şeful acestui partid, Sisi Căpuşa, despre marele om de cultură aleasă Grohăel Guiţescu sau Guiţel Grohăescu, de la Partidului Porcinelor Mari şi apoi despre Bursucică Şoricioaica de la Partidului Croncănitorii Mici... Să scrieţi despre programele şi despre promisiunile acestor partide... De ce nu scrieţi nimic despre mine, Pafnutie Cârpea ?... Ah, am să vă dau afară, golanilor !... Nu sunteţi buni de nimic ! În cinci minute, deci, să văd articolul de fond, referitor la mine, Pafnutie Cârpea, care am alergat distanţa de o sută de metri în cinci secunde, fiind urmărit de o haită de câini turbaţi... Apoi un articol amplu despre marele nostru conducător, Kuku Ţiuiac Bărzăune... Apoi despre candidaţii marilor noastre partide, Partidul Crocodilian Birocrat, Partidul Carcalacilor Corupţist, Partidului Reptilian Birocrat, Partidul Dinozaurian Extrem, Partidul Porcinelor Mari, Partidul Croncănitorii Mici, precum şi despre candidaţii acestora... Apoi foarte multă publicitate, pentru că de fapt publicitatea este sarea şi piperul oricărui ziar... În sfârşit, în cele din urmă şi în câteva rânduri, pe ultima pagină, puteţi să amintiţi în treacăt, dacă vreţi, şi despre călugărul Câinosu, apoi poezia doamnei Crudu Tichiuţă, despre zicătorile lui Ţurţurică şi altele de felul acesta... Aşa se scrie, băi tâmpiţilor, băi boilor, aşa se face un ziar de succes. Şi acum la treabă.

BIBINELU GHERASE : Am înţeles şefule ! De la dumneavoastră avem mereu ce învăţa ! Sunteţi un izvor nesecat de înţelepciune care sporeşte pe zi ce trece ! Mulţumim din adâncurile buzunarelor noastre pentru sfaturile nepreţuite ! Vom aplica în practică nepreţuitele dumneavoasră sfaturi care ne luminează sufletele ! Trăiască mult iubitul nostru patron, Pafnutie Cârpea ! Să trăiască bine ! Să trăiască incredibil de bine !...

PAFNUTIE CÂRPEA : Aşa îmi place nene Gherase !... Eu mă duc, plec la Televiziune că am treabă să realizez emisiunea ” Noaptea cu Cârpea”... Şi apropo de versuri, iată o poezie de-a mea pe care am scris-o acum cinci minute şi vă ordon să o scrieţi pe prima pagină... Atenţie recit...

” Genialule Cârpea, lae, lae bucălae,
Îmi spune oaia, sărutându-mă de zor,
Haide cu mine să facem baie,
Şi vei scrie după aceea, un poem de dor...
Genialul Pafnutie Cârpea, pe oaie că o urma,
Baie cu ea că făcea, într-o copae,
Şi poemul compunea...
Şi în ziare când apărea,
Lumea după ce citea,
Pe spate cădea...”

[Pafnutie Cârpea iese din cameră, în timp ce Bibinelu Gherase şi celelalte personaje, privesc înmărmuriţi, cum se închde uşa în spatele patronului...]

ANIVERSARE...

PERSONAJELE

JUJĂU BUJDEA **–** tip îndesat, chel, îmbrăcat în zdrenţe…

ŢAŢA BUJDEA **-**individă scundă, grasă, îmbrăcată în zdrenţe…

[O cameră oarecare… Sunt aprinse nişte lumânări şi lămpi cu gaz… Într-un colţ al camerei, se găseşte o pianină şchioapă, în mijlocul camerei, o masă mare înconjurată de scaune, pe masă sunt farfurii, pahare, linguri şi furculiţe, sticle cu băutură…
Pe altă masă, mai mică, se găsea un televizor...
În alt colţ al camerei este un dulap scund cu un megnetofon deasupra, iar alăturat, un alt dulap de asta dată, având deasupra un radio… Jujău Bujdea stă pe un scaun, Ţaţa Bujdea stă pe un alt scaun…]

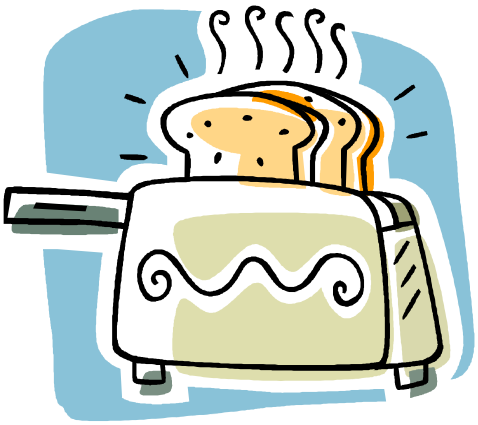

JUJĂU BUJDEA *[declamă]:* În luna august, într-o zi de marţi, vom sărbători treizeci de ani de căsnicie, cu care ocazie vom face o petrecere la care vor participa tot felul de invitaţi, de la vlădică la opincă, vorba proverbului… Sper că nu ai uitat Ţaţo, de această aniversare ?…

ŢAŢA BUJDEA *[ţipă]:* Nu, nu am uitat, Jujăule… Ah, ce viaţă am avut noi amândoi, ce viaţă… Ah, amintiri, amintiri… Îmi aduc aminte că înainte de a urma şcoala de controlori de bilete pe mijloacele de transport în comun, eram prietenă intimă, cu una Sisica Păducherniţa şi locuiam într-un mic apartament al unui bloc turn, de pe strada Cotcodacului şi eram amândouă dactilografe la un birou de copiat acte… Aveam aceleaşi gusturi, dormeam în acelaşi pat, eram nedespărţite…

JUJĂU BUJDEA *[zbiară]:* Şi abia acum, îmi spui asta, Ţaţo ?

ŢAŢA BUJDEA *[ţipă]:* Ei şi ce dacă ?… Legătura noastră s-a înfiripat la un cinematograf, într-o seară… Pe atunci eram tinere, pline de speranţe în viitor… Am intrat amândouă în sală… Am vizionat filmul "Tureacă cel viteaz"… Un film din arhiva naţională de filme… Era un film despre un haiduc pe care-l chema Tureacă, un haiduc mare cât un munte care îi speria pe boieri…

JUJĂU BUJDEA *[zbiară]:* Să şti Ţaţo că am văzut şi eu filmul ăsta, de peste o sută de ori, aşa că spune mai departe, nu începe să-l povesteşti, că nu mă interesează…

ŢAŢA BUJDEA *[ţipă]*: În sfârşit, Jujău maică, ne înţelegeam foarte bine… Într-o zi, ne-am îmbătat şi am întârziat la serviciu… Când am ajuns, şefa noastră, Lăptucioaica, a zbierat la noi, ne-a spus că suntem hoaţe, chiulangioaice, ne-a spus că suntem pupeze şi ne-a mai spus că nu mai avem ce căuta la biroul de copiat acte !… Eram aşa de supărate, că am intrat într-un restaurant, ne-am aşezat la o masă, am comandat mâncare şi băutură şi am început să înjurăm pe Lăptucioaica… La un moment dat, intră în local, un individ slăbănog, trecut de patruzeci de ani, care se aşează la masa noastră şi a început să zbiere şi să cânte… Ne-a spus că îl cheamă Bibilău Foamfă… În cele din urmă, am mers împreună toţi trei acasă, acasă la Foamfă… Şi eu eram beată şi Sisilica era beată şi Foamfă era beat… şi am adormit în cele din urmă… La un moment dat, pe la ora trei dimineaţa, Foamfă se trezeşte şi ne trezeşte şi pe noi, adică mine şi pe Sisilica şi ne spune că trebuie să se întoarcă nevastă-sa, o femeie enormă, foarte geloasă şi că ar fi mai bine să intrăm în şifonier… Am intrat în şifonier, nu aveam ce face… După puţin timp, apare şi nevastă-sa care şi-a dat seama că Foamfă era beat şi după ce îi dă câteva palme, îi spune că să nu mai stea ca un bou şi să se îmbrace în pijamale şi să se culce !… Îi mai spune că se duce ea să ia pijamalele din şifonier… Şi vine, măi Jujăule maică şi deschide uşile la şifonier… Când ne vede pe noi amândouă, pe Sisica şi pe mine, încremeneşte !… După un timp, ţipă, urlă, se repede la Foamfă şi îl întreabă… că ce sunt astea aici şi arată spre noi două… Foamfă răspunde, tremurând, că astea, adică eu şi Sisica… sunt… molii… Ce adică, nu a mai văzut molii ?… Nevastă-sa foarte nervoasă, se duce la bucătărie, ia un ciomag şi revine în cameră, înjurând… Între timp, eu şi Sisica, am fugit şi am tot fugit, până am ajuns acasă… Aşa am păţit, Jujău maică, cu nebunu' ăla… Un nebun numit… Foamfă !…

JUJĂU BUJDEA *[zbiară]:* Ah, Ţaţo, frumoasă poveste !… Eu îmi aduc aminte că înainte de a te cunoaşte pe tine, am cunoscut-o pe Ricuţa Copcealău, la o berărie, din întâmplare… Intrasem în berărie să beau cele şapte beri obişnuite şi m-am aşezat la masa la care se afla şi Ricuţa… Din vorbă în vorbă, am aflat că era măritată cu un grăsan, pe care îl chema Tase Copcealău şi era croitor la o fabrică de confecţii şi tricotaje şi că duce o viaţă grea cu acest grăsan… O transformase în manechin !… Trebuia să stea ore întregi nemişcată, îmbrăcată în tot felul de costume !… Dacă se mişca, o înţepa cu tot felul de ace, mai mici sau mai mari ! Azi aşa, mâine aşa, Ricuţa s-a săturat şi într-o bună zi s-a enervat, a luat un topor şi a distrus toate maşinile de cusut ale lui Tase Copcealău !… Cum stăteam noi aşa şi discutam, iată că apare şi dobitocu' de Tase Copcealău, care îi spune Ricuţei că trebuie să vină acasă de urgenţă ! Trebuia să lucreze la un costum şi nu avea nici măcar un singur manechin disponibil aşa încât Ricuţa trebuia să fie din nou… manechin !… Când a auzit asta Ricuţa, s-a enervat, a luat o halbă de bere şi i-a vărsat berea în cap lui Tase !...

ŢAŢA BUJDEA *[ţipă]*: Şi ce a făcut Tase ?…

JUJĂU BUJDEA *[zbiară]:* Tase a început să plângă şi să ţipe ca un sugar de trei luni, spunând să i-a pătat unul dintre cele mai frumoase costume de haine pe care le avea şi că, în consecinţă, va trebui să-şi croiască altul, dar pentru asta avea nevoie de un manechin, iar manechinul va fi tot ea, Ricuţa !… După asta a plecat, zdrobit de durere !

ŢAŢA BUJDEA *[ţipă]:* Ai fost un mare fustangiu la viaţa ta Jujăule !… Să ne întoarcem acuma la aniversare !… Unde vom face petrecerea, Jujău maică ?…

JUJĂU BUJDEA *[zbiară]:* Ţaţo, cel mai bine ar fi să facem petrecerea la restaurant ! Lume multă, lăutari, mâncare, băutură… Avem şi noi dreptu' !…

ŢAŢA BUJDEA *[strigă, ca şi când chiar atunci ar fi avut loc evenimentul]:* Ba nu la restaurant, Jujău maică, nu şi nu !… Ce ? Ai bani de aruncat pe geam ?… Suntem nişte amărâţi de controlori de bilete ! Controlăm biletele oamenilor care călătoresc cu autobuzele, tramvaiele şi troleibuzele din oraşul nostru, iar banii noştrii nu se vor duce în buzunarele chelnerilor, să fie foarte clar şi răspicat !… Vom face petrecerea acasă, cu sarmale, cartofi prăjiţi, fripturi, cârnaţi, cu ţuică şi vin şi bere !…

JUJĂU BUJDEA *[nervos]:* Dar cine o să facă mâncarea ?… Şi cine o să cumpere bătura, cine o să servească la masă ? Tot mai bine este la restaurant ! O să fim serviţi de nenumăraţi chelneri, ca boierii !…

ŢAŢA BUJDEA *[ţipă]:* Nu şi nu, nu merg la restaurant nici moartă, să fie clar şi răspicat !... Şi apoi, cum adică cine o să facă mâncarea ? Tu o vei face, că doar nu vrei să zici că o voi face eu ?… Eu mă ocup de băutură şi tu de mâncare ! În afară de asta, ca să merg la restaurant trebuie să mă îmbrac şi eu ca o cucoană ! Da' mie nu-mi place să mă îmbrac aşa, mie îmi place să fiu îmbrăcată mereu cu fusta asta ruptă şi peticită şi să fiu încălţată numai cu papucii pe care îi am de la tata !…

JUJĂU BUJDEA *[urlă]:* Ascultă ! Eu nu stau sub papucu' tău, să fie clar ! În casa asta eu comand ! Eu şi numai eu ! Am zis că la restaurant facem cheful şi aşa rămâne, ai auzit Ţaţo ?

ŢAŢA BUJDEA *[ţipă]:* N-ai decât să zici ce vrei că tot acasă facem petrecerea, Jujăule, boule, animalule !…

JUJĂU BUJDEA *[foarte nervos]*: Şti ce Ţaţo ? Nu mă enerva, că şti cât sunt de nebun dacă mă enervez ! Nu mai vreau să aud nimic ! Facem petrecerea la restaurant ! Clar şi răspicat ! Musca să nu aud ! Aşa rămâne !…

ŢAŢA BUJDEA *[ţipă]:* Să o crezi tu, că rămâne aşa ! Nu mă enerva tu pe mine că te bat de-ţi sar măselele din gură şi părul din nas, ai auzit !? Acasă facem nenorocita asta de petrecere ! Clar ! Să-ţi iasă gărgăunii ăia din cap, cu restaurantu' ! Dacă nu te potoleşti, să şti că divorţez !

JUJĂU BUJDEA *[extrem de nervos]:* Şi ce dacă divorţezi ? Unde o să te duci ? La şontoroaga aia de mătuşă-ta ?

ŢAŢA BUJDEA *[urlă]:* Fi atent Jujăucuţă, tu să nu te legi de mătuşă-mea ! Scurt ! Acu' mă duc şi iau făcăleţu' de la bucătărie şi te pocnesc aşa cum numai eu ştiu să pocnesc !... Mâine te duci şi cumperi carne de porc şi de pui şi apoi te apuci de gătit ! Să n-avem discuţii ! Între timp eu mă duc cu vecinu' Răcănel, cu maşina şi cumpărăm băutura ! Clar, scurt şi precis, să nu-ţi mai aud gura !...

JUJĂU BUJDEA *[extrem de nervos]:* Ţaţo, turbez, urlu ! Nu mai suport !

ŢAŢA BUJDEA *[urlă]:* Stai că îţi dau eu ţie restaurant !...

[Se apropie de Jujău Bujdea şi începe să-l lovească cu pumnii şi picioarele...]

JUJĂU BUJDEA *[foarte satisfăcut]:* Aşa Ţaţo, dă, nu te lăsa, dă că-mi place la nebunie ! Ia şi făcăleţul, ia şi biciul !... Acesta a fost şi motivul pentru care m-am însurat cu tine !...

[Ţaţa Bujdea iese din cameră, în timp ce Jujău Bujdea fredonează celebrul şlagăr "Dă Ţaţo cu biciu' în mine, că mă simt aşa de bine !...", şi se întoarce cu un făcăleţ şi cu un bici şi începe să-l lovească cu furie pe Jujău...]

JUJĂU BUJDEA *[foarte satisfăcut]:* Mai dă, Ţaţo, mai dă, ah, ce-mi place !...

[Ţaţa dă în continuare... A tot dat până ce a obosit şi enervată, urlă...]

ŢAŢA BUJDEA *[zbiară, obosită]:* Gata, m-am săturat, gata, tot ca tine este ! Mergem la restaurant, să fi tu afurisit să fi, că toată viaţa am fost oropsită !... Numai tu ai hotărât, numai ca tine a fost toată viaţa ! Niciodată, niciodată nu ai fost de acord cu mine, ordinarule şi mârlanule şi mitocanule şi găinarule !...

[Şi îl mai loveşte încă odată cu făcăleţul...]

JUJĂU BUJDEA *[foarte satisfăcut, cântă o romanţă...]:*

Ţi-am pus în deget un inel,
Pentru aniversarea noastră,
Iar tu Ţaţo te mândreai cu el
Şi m-ai lovit în coastă !...
Nu mai puteam de bucurie,
Şi ţi-am mai cumpărat cercei şi o fustă,
Dar tu, frumoasă doamnă, m-ai lovit cu furie !...
Acum când treizeci de primăveri aniversăm,
Vom merge la restaurant să ne destrăbălăm...
Iar tu Ţaţo, m-ai mângâiat cu făcăleţul şi cu biciul,
Iar eu, Jujău, ţipam şi râdeam, aşteptând să vizitez... restaurantul !...
Sunt beat de fericire, de tine Ţaţo, sunt amorezat, sunt nebun de dragoste,
Dragoste, dragoste, tu eşti o pacoste...
Dă Ţaţo cu biciu' în mine,
Că mă simt aşa de bine !...

[Ţaţa Bujdea şi Jujău Bujdea, dansează şi ţopăie, extaziaţi...]

ÎNTR-UN TREN...

PERSONAJELE

DOMNUL TITIRICĂ – un tip oarecare; nu apare decât la începutul şi la sfârşitul scenetei...
CĂLĂU RĂPCIUGĂ – un tip îndesat, chel, mahalagiu, de profesiune chelner...
CLĂTITĂ BOMBONICA – o individă bondoacă, slabă, nervoasă, de profesiune prezentatoare de modă...
CIUŞA MARGHILDINA – o femeie înaltă, urâtă, guralivă, fără profesiune...
TĂUNICĂ BEHĂILĂ - un individ mărunt, plin de arogant, de profesiune măcelar
CONTROLORUL DE BILETE – un tip foarte timid, pitic, chel...

[Persoanele sunt vecini, se cunosc demult şi fac o călătorie cu trenul... Se găsesc într-un compartiment de tren şi discută... Vorbesc pe rând... Controlorul de bilete îşi face apariţia mai târziu... Domnul Titirică după ce vorbeşte, nu mai spune nimic, stă modest, undeva într-un colţ...]

DOMNUL TITIRICĂ : Mai demult, am călătorit şi eu cu trenul, ca orice om din lumea asta… Stăteam în compartiment împreună cu nişte persoane pe care le cunoşteam mai demult… Iată acele persoane foarte respectabile… Călău Răpciugă era un tip îndesat, chel, mahalagiu, de profesiune chelner, Clătită Bombonica era o individă bondoacă, slabă, nervoasă, de profesiune prezentatoare de modă, Ciuşa Marghildina era o femeie înaltă, urâtă, guralivă, fără profesiune, iar Tăunică Behăilă era un individ mărunt, păros, arogant, de profesiune măcelar. Am asistat la nişte discuţii foarte intersante, pline de învăţăminte. Iată cum au decurs discuţiile...

*

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Şi cum vă ziceam, măi neică, eu, Călău Răpciugă, apreciez că ar fi eficientă pentru economia naţională construirea unei instalaţii de fabricare a electrozilor, care ar crea posibilitatea valorificării superioare a cocsului...

CLĂTITĂ BOMBONICA: Şi cu ce vrei să construieşti instalaţia de fabricare a electrozilor ? Cine îţi va da bani ? Nu uita că este criza economică mondială şi nu mai sunt bani !...

CIUŞA MARGHILDINA: Ce dacă este criză ? Se găsesc bani ! Ce parcă pentru construirea instalaţiilor de producere a benzinei din gazele de rafinarie nu s-au găsit bani ?

TĂUNICĂ BEHĂILĂ: S-au găsit bani şi pentru construirea şoselelor suspendate, a telegondolelor, a instalaţiilor de produs zăpadă artificială şi pentru o instalaţie de fabricare a electrozilor care ar crea posibilitatea valorificării superioare a cocsului să nu se găsească ?

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Se vor găsi bani pentru execuţia unor lucrări de desecări pe încă 199000 de hectare, pentru combaterea eroziunii solului pe 30000 de hectare şi să se ridice potenţialul productiv pe toate cele 26000 de hectare de terenuri sărăturate, folosind chibzuit fondurile statului şi continuând acţiunile de mobilizare a populaţiei, prin împrumuturi masive de la populaţie, prin muncă voluntară şi altele...

CLĂTITĂ BOMBONICA: Sunt foarte enervat pentru că Ministereul Construcţiilor a prelungit termenele de punere în funcţiune la Fabrica de Bere, Fabrica de Drojdie Furajeră, la Fabrica de Sârmă Ghimpată, la Combinatul pentru Articole de Cauciuc, cauzând grave prejudicii economiei naţionale, de peste 17 miliarde de lei !... Nu înţeleg de ce indivizii de la Ministerul Construcţiilor ascultă de glasul anemic al hârtiilor şi nu coboară pe Pământ ?

CIUŞA MARGHILDINA: Este necesar să se crească producţia de celuloză şi drept urmare, producţia de hârtie şi cartoane. Aceasta corespunde intereselor economiei naţionale, care cer ca lemnul să fie dirijat cu precădere spre sectoarele care îi asigură un grad înalt de valorificare ! De altfel în mod nejustificat ponderea lemnului destinat celulozei s-a menţinut în patria noastră la o cifră scăzută de numai 15 la sută ! Spre a lichidă această stare de lucruri, producţia de carton ondulat va creşte în următorii cinci ani cu 213 mii tone. Dacă în locul acestuia am folosi lemnul ca ambalaj, ne-ar trebui cinci milioane metri cubi masă lemnoasă, în timp ce cartonul se obţine dint-un milion de metri cubi !

TĂUNICĂ BEHĂILĂ: În agriculutura este necesar să se produca 2600 kg grâu la hectar şi tot atâta, adică 2600 kg de porumb la hectar... Tot 2600 kg la hectar trebuie să se obţină şi în ceea ce priveşte sfecla de zahăr, rapiţă şi soia... Să creştem peste un milion de porcine, taurine, oi, vaci, gaini, raţe şi curci !

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Numai prin astfel de realizări vom reuşi să depăşim această criză economică nenorocită !

CLĂTITĂ BOMBONICA: Dar noi ce facem în schimb ? Cumpărăm cu puţinii bani pe care îi avem tot felul de lucruri nefolositoare cum ar fi belciuge, cuie, cratiţe, mături, cuţite, topoare, strunguri, calculatoare, cleşti, târnăcoape, căni, automobile de lux, bijuterii, vile, elicoptere, corăbii, colaci de slvare şi multe altele ! Mai mult chiar, se organizează pe banii bugetului naţional adică pe banii celor care contribuie la venitul naţional, se organizează tot felul de întreceri sportive, tot felul de concerte, festivaluri, expoziţii, reprezentaţii şi jocuri de noroc ! Economia naţională, va fi pusă în felul acesta pe butuci !...

CIUŞA MARGHILDINA: Ca să depăşim criza economică, o criză nenorocită, suntem cu toţii de acord ca această criză economică este nenorocită, ei bine ca să depăşim această criză, trebuie să muncim tot anul ! Zilele de sâmbată şi duminică vor fi socotite zile lucrătoare. Nu vor mai exista sărbătotori, nu vor mai există concedii de odihnă ! Să fie foarte clar ! Numai aşa vom putea depăşi criza econimică ! Altfel, ne vom bălăci în criză, mult şi bine !

TĂUNICĂ BEHĂILĂ: În afară de asta, se va munci peste 20 de ore pe zi, fără pauză !...

[Intră controlorul de bilete, un tip foarte timid, pitic, chel...]

CONTROLORUL: Biletele la control !

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Pe această criză nenorocită, sper că nu ai tupeul să ne ceri bilete pentru această calatorie nanorocită ! Află că mă numesc Călău Răpciugă !

CLĂTITĂ BOMBONICA: Dar şti că eşti obraznic ? Ce bilete vrei să îţi dăm ? Este criză economică, dobitocule ! Mă numesc Clătită Bombonica !

CIUŞA MARGHILDINA: Vezi că mă enervezi la maxim cu tupeul dumitale... Cum de ai neobrăzarea să ne ceri biletele să le controlezi ? Marş ! Mă numesc Ciuşa Marghildina !

TĂUNICĂ BEHĂILĂ: Haide, pleacă, să te duci şi să nu te mai întorci ! Nu îţi este rusine să ne controlezi biletele ? Ce tupeu uluitor ! Mă numesc Tăunică Behailă şi sunt celebru în lumea întreagă !

CONTROLORUL: Am înţeles ! Vă rog să mă iertaţi ! Vă mulţumesc !
[Controlorul de bilete iese din compartiment, făcând plecăciuni.]

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Ce obraznicie ! Auzi, să ne controleze ! Vrea să vadă dacă avem bilete de călătorie ! Chiar nu mai există ruşine în ziua de azi !

CLĂTITĂ BOMBONICA: Este criză economică mondială, iar acest individ impertinent vrea să ne cumpărăm bilete !

CIUŞA MARGHILDINA: Aşa obrăznicie este de neconceput !

TĂUNICĂ BEHĂILĂ: Ar fi trebuit să-i fi dat un pumn în nas ! Asta ca să-l saturăm de bilete !

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Ar trebui să-l chemăm pe controlor să ne dea socoteală şi să ne plătească pentru faptul că ne-a deranjat !

CLĂTITĂ BOMBONICA *[deschide uşa compartimentului şi strigă]***:** Alo, nene, bă, ăla care ai venit să ne controlezi biletele, vino încoace !...

CIUŞA MARGHILDINA: Trebuie să îl amendăm ! Trebuie să ne dea bani, pentru că ne-a deranjat şi ne-a insultat cerându-ne biletele la control !

TĂUNICĂ BEHĂILĂ: Aşa este !... Eu îi voi cere un milion de lei !
[Apare Controlorul...]

CONTROLORUL: Ce doresc domniile voastre ?

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Doresc să îmi dai un milion de lei pentru faptul că m-ai deranjat cerându-mi biletul de călătorie ca să mă controlezi ! Asta este o gravă jignire pentru mine !

CLĂTITĂ BOMBONICA: Pentru faptul că nu ai avut încredere în cinstea mea şi m-ai jignit cerandu-mi biletul de călătorie, îmi vei plăti un milion de lei ! Şi nu îţi voi da nici chitanţă !...

CIUŞA MARGHILDINA: Pentru modul cum te-ai comportat, în timp ce criza asta economică mondială, face nenumărate pagube, pentru lipsa ta de milă şi compasiune, îmi vei plăti un milion de lei !

TĂUNICĂ BEHĂILĂ: Acuzaţiile pe care ţi le aduc sunt următoarele: impertinenţă, jignire, lipsă de scrupule, atentat la bunele moravuri, injurie publică, lipsă de solidaritate ! Pentru toate astea îmi vei plăti un milion de lei ! Ai de plătit în total patru milioane de lei !... Ce zici ?

CONTROLORUL: Îmi cer scuze şi promit că nu se va mai repeta, atât timp cât această infamă criză economică mondială va exista !...
[Scoate dintr-o geantă mai multe bancnote şi le dă celor patru persoane...]

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Foarte bine, mulţumesc ! Poţi să pleci ! Haide, cară-te !

CONTROLORUL, *[umil]* **:** Mulţumesc foarte mult ! Să trăiţi !...

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Iată un om cumsecade ! Cu aceşti bani, voi putea să-mi cumpăr bilete la concertul celebrului cântăreţ Guguştiucă Măţăoanu !

CLĂTITĂ BOMBONICA: Într-adevăr este un om cumsecade ! Cu un milion de lei voi putea să mă duc să văd meciul de fotbal dintre echipele Avântul Balamucea şi Prăbuşirea Ţepele !

CIUŞA MARGHILDINA: Da, sunt total de acord, este un om cumsecade ! Banii au venit la timp ! Voi putea să plătesc biletul de intrare la expoziţia de pictură pe coji de banană a celebrei pictoriţe impesioniste Cârnăţescu Zâtulescu Oiţa precum şi biletul de intrare la expoziţia de sculptură expoziţie organizată celebrul sculptor Sile Gheruţă Crocobaure... Voi putea să văd multe sculpturi pe caare celebrul sculptor le-a realizat folosind ca materie primă betonul armat, gresia, smoala şi sticla incasabilă... Ah, va fi minunat şi uluitor de intersant... În timp ce criza asta economică distruge cultura, eu mă voi purifica sufleteşte !

TĂUNICĂ BEHĂILĂ: Un om cumsecade şi corect ! Cu banii ăştia o să mă duc la un restaurant şi mă voi îmbăta şi astfel voi scăpa de grijile pe care le am datorită crizei economice mondiale !...

CĂLĂU RĂPCIUGĂ: Să nu uitaţi să vă luaţi bagajele ! Hai să coborâm, haide odată !... Toată lumea să coboare, din vagoane, şi să plece la plimbare, ronţăind bomboane !...

*

DOMNUL TITIRICĂ : După această frumoasă şi fructuoasă călătorie, ne-am îndreptat spre cea mai apropiată bodegă… Aici am comandat fripturi, cârnaţi şi bere… După ce am mâncat, am chemat chelnerul pentru a plăti consumaţia… Când a venit chelnerul, acesta ne-a spus că nu este cazul să ne deranjăm să plătim consumaţia, pentru că înţelege situaţia, este criză economică mondială, suntem în incapacitate de plată şi decât să furăm şi să jefuim, mai bine ne plăteşte el consumaţia ! Am mulţumit şi am făcut nenumărate plecăciuni şi drept recunoştinţă, am mai comandat nişte porţii de fripturi şi multe, foarte multe sticle cu bere, sticle cu rom, sticle cu votcă…

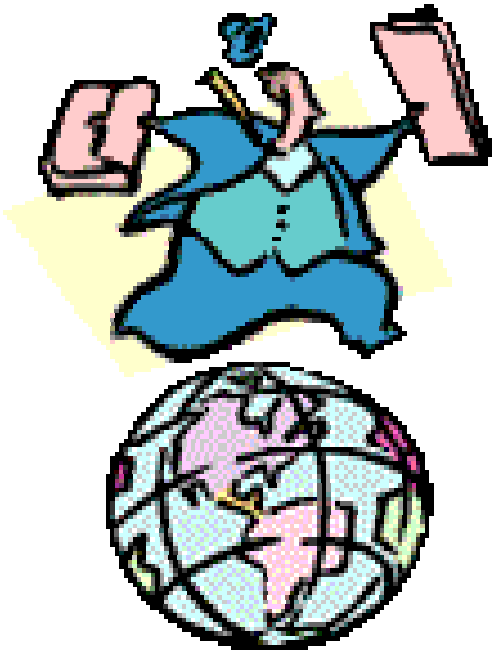

O PETRECERE NEOBIŞNUITĂ

PERSONAJELE

MUTILESCU ŢEŢE LEFTERSCU – Ministrul Gunoaielor şi Gropilor de Gunoi (MGGG).

NIŢĂ PLOŞNIŢĂ – Director general la S.C. Tomberonul – Centrul pentru Studiul Lăzilor de Gunoi S.A.

MIEUNICA POPÂNDAC – PUFULICA – Mama soacrei directorului general.

AGRIPINA ŢUŢUHAC – Preşedinta Asociaţiei Femeilor Antialcooliste, Antifumătoare şi Anticafegiste de la S.C. Tomberonul S.A.

CINCINEL – Expert în lăzi de gunoi.

BUBELEA – Specialist în lăzi de gunoi.

POTÂRNICHE – Specialist în lăzi de gunoi.

TUBULEŢ – Specialist în lăzi de gunoi.

Diverşi participanţi la petrecere, salariaţi la S.C.Tomberonul S.A.

[Sală de festivităţi, mese, podium… Oameni stând în picioare, alţii stând pe scaune, vociferând… Directorul stă în capul unei mese lungi, în jurul mesei fiind patru prieteni de-ai lui. Pe podium stă Agripina Ţuţuhac]

AGRIPINA ŢUŢUHAC *[răcneşte] :* Doamnelor şi domnilor, sunt Agripina Ţuţuhac, preşedinta Asociaţiei Femeilor Antialcooliste, Antifumătoare şi Anticafegiste şi vă rog să nu vă supăraţi pe noi că am organizat această petrecere la care sunteţi obligaţi să participaţi ! V-am pregătit cu ocazia asta un program special… Programul noastru, se intitulează sugestiv… *[izbucneşte]... "*Să luptăm contra alcoolului, tutunului şi cafelei, chiar prin alcool, tutun şi cafea !" Petrecerea este organizată cu sprijinul entuziast al domnului director al S.C. Tomberonul S.A. – Centrul pentru Studiul Lăzilor de Gunoi, cum de altfel ştiţi, iar cine nu ştie va afla, domnul… *[triumfal]* Niţă Ploşniţă *[aplauze prelungite, urale]* . Domnilor, vă anunţ că avem două sute de lăzi cu bere, una sută lăzi de ţuică, două sute de cartuşe de ţigări fără filtru şi una mie pungi cu cafea turcească amestecată cu înlocuitori, adică este amestecată cu năut şi praf de mătură şi cu praf de puşcă, celebrul nechezău exploziv ! *[Anunţul a fost primit cu urale, răcnete şi chiote de bucurie]…* Ne vom îmbăta cu toţii, vom fuma, vom bea cafea… Vom fi astfel puşi în situaţia de a aprecia noi înşine nocivitatea alcoolului, tutunului şi a cafelei, cât pot să degradeze omul şi să trageţi învăţăminte preţioase. Să ne fie apoi mintea şi gândurile îndreptate numa' la obiectu' muncii noastre, adică…, hai spuneţi, nu fiţi timizi… Hai că spun tot eu… Să ne fie gândurile numa' la lăzile de gunoi !
[Urale prelungite, ovaţii]... Avem înregistrate pe casete audio concertele celebrei formaţii de muzică pop, jazz, rap, manele, lăutărească şi romanţe, formaţia cunoscută în toată lumea cu faimă mondială şi locală şi anume "Căpuşele şi Ploşniţele", între ghilimelele de rigoare, care deschide petrecerea cu celebrul cântec popular, "Te-am zărit printre gunoaie", tot între ghilimelele de rigoare ! Un moment, ca să dau drumul la casetofon…

[Se aude după un timp bocănituri, sfârâituri şi apoi, dinspre podium se vede un fum gros, înecăcios]

DIRECTORUL *[strigă nervos] :* Da' ce dracu' e fumu' ăla ? Coană Agripina, ce-ai făcut ? Ai dat foc ? Ai înnebunit de-a binelea ?

AGRIPINA ŢUŢUHAC *[urlând]:* Ah… Nu vă faceţi griji… Fumu' e de la casetofon… Cântecu' ăsta este însoţit şi de efecte fumigene ca să fie mai veridic… Aşa e cântecu' domnu' director Niţă Ploşniţă !

DIRECTORUL *[liniştit] :* Păi spune aşa madam Agripina Ţuţuhac, că mă apucă toate istericalele… *[se ridică]...* Alo, atenţie, atenţiune ! La cele debitate de coana Ţuţuhac, mai debitez şi eu ceva. Peste o oră sau cam aşa ceva, vom avea imensa onoare de a avea printre noi pe cel mai barosan dintre barosani, pe nimeni altu' decât… decât, ei ghiciţi cine ? Cine ? Aud ? Pun pariu că nici nu vă trece prin ţeastă !

AGRIPINA ŢUŢUHAC *[urlând]:* Pe primu' ministru' !

DIRECTORUL : Nici chiar aşa, că doar n-am ajuns noi să fim buricu' pământului… Nu, nu şi iar nu… Am zis eu că nici nu vă trece prin ţeastă ! Vom avea extrema fericire de a primi vizita lu' ministru' gunoaielor, domnu' Mutilescu Bulumac Lefterescu… Domnia sa ne va face o imensă surpriză… *[aplauze prelungite, urale, chiote]...* Acuma gata ! Beţi, fumaţi, mâncaţi, dansaţi, zbieraţi, dar vă implor, vă rog rog, din fundul sufletului, să vă gândiţi, printre picături şi la lăzile de gunoi şi la gunoaie, care în fond reprezintă pâinea noastră cea de toate zilele !...

[Masa directorului]

CINCINEL *[emoţionat, ca un student care răspunde unui profesor exigent]*: Domn' directoru', care va să zică, mă gândesc de multă vreme, la un tip de ladă de gunoi care să fie ornamentată, să fie ceva… o operă de artă… M-am gândit la un tip de ladă de gunoi făcută din nuc masiv şi sculptată pe dinafară şi pe dinăuntru cam în stilu' la mobila aia Luis nu mai ştiu al câtelea, ştiţi, regele ăla francez care avea un stil uluitor de a sculpta mobila...

DIRECTORUL : Este extrem de interesant !...

CINCINEL *[emoţionat]*: Şi cu unele părţi suflate cu aur şi cu argint şi cu platină şi împodobită cu pietre extrem de preţioase, cu safire, cu turcoaz, cu diamante şi alte chestii… Şi din loc în loc să fie nişte locaşuri unde să se bage sticluţe cu parfum fin, Dihor sau cam aşa ceva… Ca miros aş propune parfum de tutun… Ar fi o ladă de gunoi de lux clasa întâia ! Ar putea fi amplasată la Parlament sau la Guvern sau la Preşedinţie. Am face o afacere pe cinste ! Ce ziceţi domn' directoru' ?

DIRECTORUL *[binevoitor] :* E o chestie interesantă să vedem ce se poate face… În principiu se aprobă, Cincinel, da' ştii şi tu că trebuie avizată, avizată şi iar avizată… Mai dificil o să fie cu parfumu' de tutun, că se găseşte cam greu, greu de tot, da' să vedem, poate că vom găsi pe la ăia de la vamă, care au precis ! Mai mult ca sigur că au parfum de tutun !…

CINCINEL *[înfierbântat]* : Ah, ştiu, sigur că da… Păi nepoata vărului unchiului bunicii la un vecin de-al meu, are o cunoştinţă din vedere la vamă, de fapt la o Direcţie Regională Vamală, mă rog este conţopist pe acolo şi care ar putea să ne facă rost de parfum de tutun… Am şi eu o idee fixă cu parfumu' de tutun, asta este şi n-am ce-i face, că m-am tratat pe la o mie de doctori şi tot degeaba, tot cu parfumu' de tutun am rămas în cap ! Şi revenind la ladă, lada asta să fie împodobită cu nişte statui, de-o parte şi de alta a lăzii, statui făcute din sare de bucătărie, de preferinţă iodată, că e mai uşor de sculptat în bolovanu' de sare iodată, se găseşte mai uşor, este ieftină şi în plus, sarea iodată este recomandată şi de medici, pentru că previne apariţia guşii endemice, aşa am auzit, ajută la glanda tiroidă… În plus asta ar da o notă de distincţie lăzii şi peste toate astea am mai face şi nişte economii, pe care le-am putea folosi ca să-i mituim pe ăia de la vamă pentru procurarea parfumului de tutun !… Şi m-am mai gândit la o ladă de gunoi care să aibe două sisteme antifurt. Să vedeţi ce interesantă este… Primul sistem antifurt, este un lacăt bun, zdravăn, cu o singură cheie, ţinută numa' de stăpânu' lăzii… Sau eventual, poate fi aplicat un mecanism cu cifru, ca la seifuri. Ar fi şi mai bine…

DIRECTORUL *[binevoitor]:* Şi dacă vreun hoţ reuşeşte să spargă lacătul ?

CINCINEL *[înfierbântat]* : Dacă vreun hoţ reuşeşte prin diverse şmecherii să spargă lacătu' sau mecanismu' cu cifru, ei bine, atunci intră în funcţiune al doilea sistem antifurt, care este făcut dintr-un cuc, da' nu din ăsta viu, cum poate v-aţi fi aşteptat, ci din ăsta mecanic, luat de la ceasurile cu cuc şi cuplat la capacu' lăzii…

DIRECTORUL *[binevoitor]:* Uluitor ! Senzaţional !! Şi când hoţul deschide capacul lăzii, ce se întâmplă Cincinele ?

CINCINEL *[extaziat]* : În momentu' când hoţu' deschide capacu', iese cucu' şi începe să strige ca apucat de streche: cucu, cucu, cucu şi iar cucu, ştiţi, ca nebunu'… Vă închipuiţi ce surpriză va fi pentru hoţ apariţia cucului, cu totul neaşteptată… Asta îl va speria atât de tare, că pur şi simplu va fugi înspăimântat…

DIRECTORUL *[binevoitor]:* Aşa este, Cincinele, sunt total de acord !...

CINCINEL *[extaziat]* : Sistemele astea vor putea fi aplicate la orice ladă de gunoi, dar nu şi la aceată superbă ladă de gunoi din nuc masiv şi poleită cu aur, cu argint şi cu platină şi ornamentată cu pietre preţioase… Ar fi total inestetic să montăm un sistem antifurt la acestă splendidă ladă de gunoi ! În fond, cine să fure ditamai măgăoaia de ladă de gunoi ! Ar fi total inestetic, repet !…

DIRECTORUL *[binevoitor] :* Ai dreptate, Cincinel, ar fi absolut oribilă cu sistemele antifurt ! Şi în fond, ce hoţ şi-ar putea închipui că minunăţia asta poleită cu aur, argint, platină, ornamentată cu diamante, ei bine, ce hoţ şi-ar putea închipui că minunăţia asta, ar fi… o ladă de gunoi, ca să-l tenteze ? Deci, cine dracu' să o fure ? Mai ai ceva ?

CINCINEL *[extaziat] :* Da ! Mai am un tip de ladă de gunoi cu lanternă. Să presupunem că proprietaru' lăzii nu are lanternă sau lumânare în casă, la îndemână. Lada de gunoi este amplasată în curte, undeva, sau să presupunem că se află într-o magazie… În fine să mai presupunem că cetăţeanul se scoală noaptea, îngrijorat că nu a dus gunoaiele, pe care le are depozitate într-o găleată specială, la lada de gunoi… Neliniştit, ia gunoaiele şi reuşeşte să ajungă în dreptul lăzii de gunoi. Această ladă este dotată, cum ziceam, cu o lanternă. Cetăţeanu' aprinde lanterna şi la lumina dată de lanternă, va putea să vadă, să deschidă capacu' lăzii şi să arunce în ea gunoaiele ! După asta, cetăţeanu' stinge lanterna conştiincios, o pune la loc în locu' pe care l-am rezervat special pentru lanternă… Mai mult decât atâta, am mai prevăzut lada şi cu locuri sau cu adâncituri făcute special în lada de gunoi respectivă, pentru amplasarea unei cutii cu săpun şi detergent şi cu un rezervor cu apă, pentru ca cetăţeanu' întrucât tot se află în plină activitate, să se apuce să spele trotuaru' din faţa casei, cu apă, săpun şi detergent ajutat fiind de o mătură pe care de asemenea am prevăzut-o, ataşată la lada de gunoi…

DIRECTORUL *[nemulţumit] :* Cam costisitoare afacerea, Cincinele ! Îţi dai seama cât vor costa săpunul şi detergenţii ?

CINCINEL *[extaziat] :* Săpunul şi detergenţii nu ne privesc, scumpe domnule director, vor fi cumpărate de respectivul cetăţean ! Asta ar mai lipsi să le mai dăm şi săpun şi detergenţi !

DIRECTORUL *[mulţumit] :* Aşa da, sunt total de acord, Cincinele… M-am speriat…

CINCINEL *[extaziat] :* Cum vă spuneam, eu am asigurat lada numai cu locurile unde cetăţeanul să pună detergentul şi săpunul, nimic mai mult ! În felul acesta însă, cetăţeanul va putea scăpa şi de amenda pe care genialul primar general al oraşului nostru a prevăzut-o pentru cei care nu spală trotuaru' cu apă, săpun şi detergenţi ! După asta, cetăţeanu' cu conştiinţa împăcată a datoriei împlinite, se va duce să se culce şi să sforăie liniştit ! Sau eventual, în loc de lanternă se pot folosi lumânări sau şi mai bine nişte pungi umplute cu licurici vii… Ar fi şi mai romantic şi mai economic că tot ne îndreptăm cu paşi repezi spre economia de piaţă şi ar fi şi mai ecologic ! *[Triumfător]* Ei ce spuneţi de asta, domnu' director ?

DIRECTORUL *[entuziasmat] :* Excepţional, senzaţional, Cincinel taică !

BUBELEA *[intervine timid]*: Şi eu m-am gândit la un lădoi de gunoi gigant, cât un bloc turn cu zece sau mai bine cu douăzeci de etaje, capabilă să înghită zeci şi zeci şi sute şi mii de tone de gunoaie, după care să fie arsă ! Ce ziceţi domnule director ?

DIRECTORUL *[gânditor] :* Cam costisitoare afacerea bă nea Bubelea, nu ţi se pare ? În principiu, sigur, ideea nu-i rea… E chiar genială ! Dar îţi dai seama, că, cu tot sprijinu' meu pe care ţi-l acord, mulţi se vor opune… Ca la orice idee măreaţă, revoluţionară !

BUBELEA *[îndârjit] :* Nu contează, domn' director ! Am să mă bat cu ghearele şi cu colţii de vampir şi cu proteza dentară la nevoie, pentru ideea mea, pentru lădoiu' meu de gunoi gigant !

POTÂRNICHE *[strigă] :* Eu m-am gândit la un set măturǎ – fǎraş cu cozi ataşabile sau rabatabile după cum vrea onorat clientu'… Vorba aia, clientu' nostru, stăpânu' nostru… Noi suntem slugile clientului !... Pleacă omu' în voiaj, inclusiv în voiaj de nuntă, inclusiv în concediu şi vrea să îşi ia cu el mătura şi fǎraşul… Acuma deschid o paranteză rotundă… (Cele mai bune şi mai sănătoase mături şi fǎraşe sunt acelea cu cozi, că alea fără cozi, nu sunt prea sănătoase că omu' măturând aplecat mereu, poate să se îmbolnăvească… Asta este foarte clar !) Am închis paranteza rotundă… Aşa că ce m-am gândit eu ?…

DIRECTORUL *[captivat] :* Ce te-ai gândit genialule Potârniche ?

POTÂRNICHE *[strigă] :* M-am gândit la o măturǎ şi la un fǎraş, la care să li se fixeze câte o coadă lungă de doi metri, atunci când cetăţeanu' le foloseşte ! Când nu le foloseşte, le scoate cozile ! Pentru acest set m-am gândit şi la o ladă de gunoi asemănătoare cu o servietă diplomat, din aia cu cifru, ştiţi, ca a dumneavoastră, aia în care puneţi tot felul de hârtii şi unde vă puneţi şi hârtia igienică. Şi iată trusa de voiaj completă ! Va fi o surpriză plăcută pentru toţi turiştii şi nu numai !

DIRECTORUL *[aprobând] :* Coane Potârniche, şi eu cred că va fi o surpriză plăcută. Vă merge mintea nu glumă ! Ia spune şi tu nene Tubuleţ, la ce te-ai gândit ?

TUBULEŢ *[emoţionat] :* Eu domnu' manager, tot stând şi gândindu-mă cu capu' meu ăla mare şi greu pe care îl am, ani şi ani de zile, m-am gândit la o ladă de gunoi care să fie pusă lângă cabinele telefonice şi care să aibe ataşată şi o carte de telefoane… Vă închipuiţi cât se vor bucura cetăţenii ! Şi m-am mai gândit şi la o ladă de gunoi portabilă, ataşată de telefoanele mobile, foarte la modă în ultima vreme, de ce să nu recunoaştem ! Ce splendid ar arăta un telefon mobil cu o ladă de gunoi mică ataşată de el !

DIRECTORUL *[indulgent] :* Da, nu-i chiar rea ideea, dimpotrivă, este o idee genială… Şi la ce te-ai mai gândit, Tubuleţ băieţică ?

TUBULEŢ *[tremurând de emoţie] :* M-am mai gândit la o ladă de gunoi cu computer. Nişte dispozitive măsoară cât este de uzată lada şi trimite rezultatele la computer adică la calculator, cum i se mai spune computerului şi care calculează starea de uzură a lăzii şi afişează rezultatele pe un ecran aşezat lângă ladă. Astfel ştie omu' cât de uzată este lada !

DIRECTORUL *[entuziasmat] :* Bravo ! Iată o idee cu care mă mândresc ! O idee modernă, monumentală, ultramodernă !

TUBULEŢ *[modest] :* Mulţumesc, mulţumesc şi iar muţumesc, domnu' director, domnu' manager Ploşniţă ! Mărturisesc că aceste idei mă obsedau de zece ani !... Nu aveam linişte, nu aveam somn !... Să fie foarte clar, lada de gunoi a fost şi este viaţa mea !...

DIRECTORUL *[rotindu-şi privirea, exclamă]:* Atenţie !… Fantastic ! Senzaţional ! Incredibil ! Uluitor ! Uite-o pe mama soacră-mii, pe minunata şi neasemuita şi monumentala Mieunica Popândac– Pufulica ! Sunt nenorocit ! I-am promis s-o aduc la petrecere şi am uitat ! Cine dracu' a adus-o aici ? Nu voi mai avea linişte, ani de zile de acum înainte !…

MIEUNICA POPÂNDAC – PUFULICA *[se aşează la masă şi apoi strigă nervoasă] :* Bă frate Ploşniţă, am aşteptat să mă iei de acasă, iar tu, măgarule şi ordinarule, nu ai venit ! Mă obligi să-i telefonez lu' ăla de la gunoaie, lu' ministru' Ţeţe să vină la petrecere şi câte pile şi relaţii am folosit ca să-l oblig să vină, că numa' eu ştiu, iar tu, coropişniţă mizerabilă ce eşti, nu m-ai luat şi pe mine la petrecerea asta ! Viezure idiot ce eşti !

DIRECTORUL *[timid]:* Coană Popândac, am uitat ! Cu atâtea lăzi de gunoi în cap, zi şi noapte, noapte şi zi, cu petrecerea asta şi cu multe altele, am uitat ! N-ai decât să-mi iei capu' !

MIEUNICA POPÂNDAC – PUFULICA *[nervoasă] :* Şi ce să fac cu el ? Că nici într-o ladă de gunoi nu ar încăpea ! Fă bine şi toarnă-mi în pahar, viperă ce eşti ! Ori mai bine dă-mi o sticlă cu ţuică, să o beau, că sunt ofticată şi cătrănită rău !…

[Ia o sticlă cu ţuică şi bea din ea, pe nerăsuflate]

DIRECTORUL *[timid] :* N-o să se mai întâmple coană mare, jur pă lăzile de gunoi !

MIEUNICA POPÂNDAC – PUFULICA *[veselă]:* Nu zău ? Da' acuma altceva… Bă copii, am să vă cânt un cântecel pe care-l ştiu de la soacră-mea, Dumnezeu să o ţină în viaţă ! Fiţi atenţi că încep să cânt şi să nu mă întrerupeţi că aţi dat de dracu' ! Un, doi, trei… şi…

[Începe să "cânte", respectiv urlă, ţipă, gesticulează]

" Titirez, titirez, fratele meu eşti, degeaba te boceşti, titirezule, huhurezule, tu te învârteşti, pe mine mă îmbolnăveşti…" *[bea pe nerăsuflate din sticlă]* Ah, ce minunat este cântecelu' meu, şlagăru' meu, titirezu' meu !...

DIRECTORUL *[strigă extaziat] :* Sunt în delir ! Sunt în delir ! Alt cântec mai şti, coană mare, spre exemplu cântecu' ăla cu fusul care se învârteşte mai bine ca titirezu' !

MIEUNICA POPÂNDAC – PUFULICA *[bine dispusă]:* Cântecul cu fusu' să-l cânţi tu bă Ploşniţă. Eu alt cântec nu mai ştiu !…

DIRECTORUL*[cântă]:* Fusule nebunule, te-nvârteşti, te răsuceşti, pe mine tu mă alinţi, pe mine mă scoţi din minţi… Să trăiască !…

MIEUNICA POPÂNDAC – PUFULICA *[bine dispusă]:* Degeaba, că tot cântecu' cu titirezu' este mai frumos ! Ăsta a fost primu' şi ultimu' cântec din repertoriu' meu ! Unu' şi bun ! Ah, auzi, auzi ! Unu', doi, trei, patru, cinci, şase… " Titirez, titirez, fratele meu eşti… Pe mine mă îmbolnăveşti…" Hai, ha *[chiuie]* Simt că plutesc !…

[Intră în scenă ministrul gunoaielor]

DIRECTORUL *[emoţionat, agitat] :* Toată lumea drepţi ! Şi tu coană mare ! Avem imensa onoare de a avea printre noi, pe domnitorul gunoaielor, domnu' ministru al gunoaielor, excelenţa sa serenisimă, marele maestru gunoier, domnul… Mu-ti-les-cu Ţe-ţe Lef-te-res-cu ! Să trăiască şi să înflorească, la fel ca merele pădureţe, la fel ca perele pădureţe şi ca bananele pădureţe ! Toată lumea să strige… u-ra, u-ra, ura ! Ura, trăiască şi înflorească domnul ministrul !

MINISTRUL *[important, impozant] :* Bună ziua sau bună seara, nu are importanţă, la toată lumea ! Am venit să vă onorez această petrecere superbă, sclipitoare, cu augusta mea prezenţă şi să vă anunţ că vă finanţez toate proiectele de lăzi de gunoi, de care economia naţională, comunitatea europeană şi cetăţeanul de rând are mare nevoie !

DIRECTORUL *[respectuos, emoţionat, vorbeşte repede]:* Domnul ministrul Mutilescul, îmi revine plăcuta obligaţie, adică sunt nevoit să vă prezint cea de a douăzecea ediţie a lucrării… *[tuşeşe]* " Tainele măturatului "… între ghilimelele de rigoare, apărută la editura *[mormăie] "* Tinicheaua "… *[emoţionat, agitat]* Cartea este produsul competenţei celebrului şi prestigiosului specialist, eminentul inginer gunoier, doctor specialist în gunoaie, Hahău Ciujdea, care acuma se află într-un turneu de promovare a cărţii şi de conferinţe în Papua, Noua Guinee, Noua Caledonie şi… Insulele Capului Verde, precum şi pe Coasta de Fildeş… Precum şi în Insulele Barbados şi în Insulele Tomberoanelor… Precum şi în Insula Şerpilor, în Groenlanda şi în Sahara…

MINISTRUL *[curios] :* Şi ce scrie în carte, măi Ploşnicuţă ? Sunt foarte interesat să aflu ce scrie prăpăditu' ăla de Hahău Ciujdea… Eu i-am dat banii necesari pentru publicarea acestei cărţi şi eu l-am trimis în turneul ăsta de promovare a cărţii !…

[Directorul scoate dintr-o servietă aflată lângă o masă, o carte şi o foaie de hârtie, o despătureşte şi citeşte cu răsuflarea tăiată]

DIRECTORUL *[respectuos, emoţionat, vorbeşte repede]:* Cartea prezintă în puţine pagini, dar efectiv şi consistent, un istoric al măturii şi măturatului de la Adam şi Eva încoace, apoi, revenind în zilele noastre agitate şi murdare, pline de gunoaie, autoru', care ar trebui rostit cu litere mari, deci autorul prezintă diferite tipuri de mături, de la cele foarte simple, destinate copiilor mici, până la cele foarte complicate, care necesită aparatură electronică de ultimă oră, inclusiv mături programabile, comandate de la distanţă prin sateliţi, de computere specializate în acest scop !…

MINISTRUL *[captivat] :* Este extraordinar de interesant ! Am să citesc cartea asta, care sunt convins că îmi este dedicată, am s-o citesc din scoarţă în scoarţă ! Continuă, măi Ploşnicuţă !

DIRECTORUL *[emoţionat, vorbeşte repede] :* După aceea, eminentul autor, prezintă diferite modalităţi de măturare, despre cum pot fi distruse plasele de păianjeni, cum pot fi omorâţi, cu ajutorul indispensabil al măturii, diferiţi dăunători… De remarcat că prestigiosul autor recomandă pe zeci de pagini, în repetate rânduri, că să se renunţe cu desăvârşire la banalul şi învechitul aspirator, care nu mai corespunde normelor vieţii civilizate şi care în plus este total ineficient şi chiar păgubos consumând, citez… "cu nemiluita curent electric", am încheiat citatul… Aspiratorul a devenit azi un obiect de muzeu, astăzi, când avântul măturii a luat o amploare deosebită şi când fenomenul social al măturii este de necontestat ! La sfârşitul acestei monumentale lucrări, este prezentată o sinteză bibliografică vastă a imensului material faptic acumulat în acest fascinant domeniu…

[Se opreşte din vorbit…]

MINISTRUL *[surprins neplăcut] :* Ei, de ce te-ai oprit acuma când devine interesant ? Trăncăneşte mai departe, directore !

DIRECTORUL *[emoţionat, vorbeşte repede]:* Dată fiind importanţa extremă şi evidentă a problematicii tratate de autor, nu mai este cazu' să adaug că această extraordinară lucrare este necesară fiecărui om, fiecărei gospodării care se respectă ! Cartea nu trebuie să lipsească din gospodăriile agricole de stat sau private !

MINISTRUL *[blând] :* Cel care a inventat mătura, a fost un geniu necunoscut, vă spun eu, Mutilescu, ministrul gunoaielor ! Cine a făcut recenzia acestei fenomenale cărţi ?

DIRECTORUL *[emoţionat, vorbeşte repede]:* Recenzia a fost efectuată cu o deosebită responsabilitate, de academician prof. dr. doc. ing. Lae Sile Măturoiu Ţeţe, preşedinte de onoare, citez, "al Asociaţiei Mondiale de Promovare a Măturii şi de Luptă Împotriva Aspiratoarelor, AMPMLÎA", am încheiat citatul…

MINISTRUL *[interesat] :* Ah, îl ştiu pe dobitocul ăla de Sile Măturoiu, eu l-am făcut academician !

DIRECTORUL *[emoţionat, vorbeşte repede]:* Lucrarea are 1219 pagini, costă 999999 dolari din care un leu timbru sanitar, care va intra în fondul de sănătate, iar preţul include şi aşa numita Taxă pe Valoarea Adăugată, mai cunoscută sub numele de... TVA… şi mai include şi Taxa pe Valoarea Neadăugată, pe scurt TVN... De asemenea, cartea, vă este mai mult decât dedicată, domnule ministrul, vă este închinată !…

MINISTRUL *[interesat] :* Iată o reuşită editorială care, sunt absolut sigur că va avea un succes mondial imens şi binemeritat ! Şi chiar un viitor succes interplanetar, când omenirea va intra în contact cu civilizaţiile extraterestre !…

DIRECTORUL *[slugarnic] :* Domnule ministrul Mutilescul, nu sunt decât o cârpă de şters praful, nu sunt decât o slugă netrebnică şi vă implor să îmi permiteţi să vă înmânez această carte extraordinară care, repet, iar şi iar ca un dobitoc, repet că această carte uluitoare vă este dedicată, vă este închinată cu devoţiune, de către autor şi care autor nu este în ţară… Este, după cum vă spuneam într-un turneu de promovare a cărţii şi la consfătuiri internaţionale, în Papua, Noua Guinee şi pe alte meleaguri ale Pământului, până în Groenlanda… Urmează să plece şi pe Lună ! După cum se poate observa şi cu ochiul liber, cartea se poate folosi şi ca mătură ! Puteţi chiar să omorâţi cu ea muşte, ţânţari, gândaci, lilieci, fiind deci o carte multifuncţională !

MINISTRUL *[flatat] :* Mulţumesc, domnule director, voi studia cartea din scoarţă în scoarţă… O voi folosi şi ca mătură şi ca omorâtoare de muşte, ţânţari şi gândaci, lilieci, şerpi şi lăcuste care vă spun drept mişună prin cabinetul meu şi acasă… Şi voi merge şi mai departe şi o voi folosi şi ca omorâtoare de şoareci şi şobolani, am zis ! Va deveni cartea vieţii mele şi promit să-i oblig pe toţi subalternii mei s-o cumpere şi s-o utilizeze !…

DIRECTORUL *[slugarnic]:* Vă mulţumim din străfundurile inimilor noastre… Nu suntem decât slugile dumneavoastră neînsemnate !…

MINISTRUL *[plin de importanţă] :* Aşa şi trebuie, să-mi mulţumiţi, să vă guduraţi ca nişte potăi şi să vă târâţi la piciorele mele ca nişte reptile preistorice !… Reptile târâtoare, vă vreau ! Aflaţi de la mine dobitocilor că decât să fiu un cretin celebru, eu vreau să fiu un ilustru necunoscut ! Aşa a zis marele filozof Eulalie Ţurţurică Muştiuc !

DIRECTORUL *[slugarnic]:* Deci şi iar deci, vă mulţumim din adâncurile inimilor noastre de reptile târâtoare, care palpită de bucurie şi recunoştinţă şi ne va da un nou imbold în lupta noastră seculară şi milenară împotriva gunoaielor, a şoarecilor, şobolanilor, ţânţarilor, muştelor şi gândacilor şi declar în faţa dumneavoastră că toţi şoarecii şi şobolanii şi gândacii, muştele şi ţânţarii sunt nişte golani impertinenţi !!!

MINISTRUL *[impozant]:* Acum, aş vrea să vă recomand, conform cu recomandările internaţionale, să diversificaţi producţia de coşuri de gunoi, de tomberoane şi de lăzi de gunoi… Pentru că, vedeţi dumneavoastră, avem mare nevoie de coşuri de gunoi, de tomberoane şi de lăzi de gunoi ! Aţi înţeles, idioţilor ? Ordin de la Uniunea Europeană şi de la marele primar general şi de la Primul Ministrul… sau cum îi mai spunem noi, Gândacul, pentru că gândeşte prea mult ! Felicit iniţiativa Asociaţiei Femeilor Antialcooliste, Antitabagice şi Anticafeinomane, care este de altfel şi iniţiativa dumitale, domnule director, în egală măsură şi de fapt, este într-o măsură chiar mai mare, pentru această minunată petrecere, adică să luptaţi contra alcoolului, tutunului şi cafelei prin şi subliniez, prin alcool, tutun şi cafea ! Şi să luptaţi contra gunoaielor, având ca arme, măturile, fărăşele, coşurile de gunoi, tomberoanele şi lăzile de gunoi ! S-a înţeles ?…

DIRECTORUL *[entuziasmat] :* Ura ! Trăiască şi înflorească domnul ministrul. Dar domnul ministrul Mutilescul Ţeţe Lefterescul, cu imens respect, ce mai este cu proiectu' de lege ?

MINISTRUL *[superior] :* Da ! Iată o întrebare senzaţională ! În cinstea domnului director Ploşnicuţă, am numit proiectu' de lege, legea Ploşniţă, pentru că dumnealui a iniţiat-o, care va fi dată prin ordonanţă de extremă urgenţă… Este vorba de obligativitatea tuturor posesorilor de autoturisme, inclusiv taxiuri, să-şi modifice portbagajele în lăzi de gunoi, după un proiect al domnului director Ploşniţă… Cei care nu se vor supune legii, vor fi amendaţi şi chiar li se vor confisca autoturismele ! De asemenea, acelaşi lucru pentru posesorii de tractoare, buldozere, tancuri, vehicule amfibii, tunuri, macarale, autocisterne, basculante, motociclete cu ataş şi fără ataş, motorete şi scutere, biciclete, trotinete şi cărucioare !

DIRECTORUL *[captivat] :* Şi mai departe, venerabile domnu' ministru, mai departe, ce se întâmplă ?

MINISTRUL *[superior] :* În a doua fază a legii s-a prevăzut obligativitatea tuturor mijloacelor de transport în comun adică tramvaie, troleibuze, autobuze, deci obligativitatea acestora de a trage după ele, sub formă de remorcă, o ladă de gunoi pe roţi !

DIRECTORUL *[extaziat] :* Splendid, uluitor ! Genial, domnule ministru !

MINISTRUL *[superior]:* În fine, în a treia etapă este prevăzută obligativitatea tuturor mijloacelor de transport, adică trenuri, nave maritime, chiar şi şalupe, bacuri şi plute, apoi avioane şi elicoptere şi chiar obiectele zburătoare neidentificate, pe scurt OZN, deci obligativitatea tuturor acestora de a trage după ele, lăzi de gunoi ! În fine în ultima fază se prevede ca toţi pietonii, să tragă după ei sau să împingă, lăzi de gunoi şi tomberoane ! Salubrizarea înseamnă cât mai multe lăzi de gunoi, să se ştie !

DIRECTORUL *[entuziasmat]:* Mulţumescul, mulţumescul domnule ministrul ! Ah, leşin !

MINISTRUL *[superior]:* Totodată, am numit-o pe distinsa mamă a soacrei domnului director Ploşniţă, respectiv pe doamna Popândac, am numit-o deci ca fiind secretară responsabilă cu problemele lăzilor de gunoi, tomberoanelor şi coşurilor de gunoi, precum şi în problema gropilor de gunoi ! Am zis şi semnez şi contrasemnez verbal, domnul ministrul Mutilescul Ţeţe Lefterescul !…

DIRECTORUL *[slugarnic, emoţionat, bâlbâit]:* Domnule ministrul Mutilescul Ţeţe Lefterescul, mulţumescul, mulţumescul !… Ah, leşin !…

MINISTRUL *[strigă]:* Aveţi şi de ce să-mi mulţumiţi, că fără mine aţi fi mâncat gunoaie şi mai mult decât atâta, v-aţi fi culcat cu ploşniţele şi căpuşele, prostovanilor !

POTÂRNICHE [*zbiară*]*:* Gândaci negrii şi muşte galbene, nu veţi mai zbura în zările albastre, tra-la-la şi tri-lu-la şi nu veţi mai umbla ca nişte conţi, ca nişte duci, prin bucătării, tra-la-la şi tri-lu-li, pentru că vă vor înghiţii nesăţioasele noastre lăzi de gunoi, tra-la-la şi tri-lu-li şi bâzzz, bâzzz, bâzzz !

AGRIPINA ŢUŢUHAC *[strigă]:* Alo, domnu' ministrul Lefterescul, ce facem cu furturile de lăzi de gunoi şi de gunoaie ? E posibil aşa ceva ?...

MINISTRUL *[strigă]:* Este o problemă, sesizată de toată omenirea !...

AGRIPINA ŢUŢUHAC *[strigă]:* Noi muncim pe brânci, ziua şi noaptea, ca să facem gunoaie şi lăzi de gunoi şi iată că vin hoţii şi fură gunoaiele şi lăzile de gunoi ! Asta este o mutilare a economiei naţionale ! Ce face guvernul ce cu onoare îl reprezentaţi ?...

MINISTRUL *[strigă]:* Chiar acuma am pe birou o ordonanţă de extremă urgenţă, care este scrisă, surpriză, este scrisă în versuri de la cap la coadă şi de la coadă la cap, de fapt aşa se şi citeşte, de la coadă la cap, fiind scrisă pe nişte hârtii luate din lăzile de gunoi ale ministerului...

AGRIPINA ŢUŢUHAC *[strigă]:* Şi ce zice ordonanţa, ce zice ?...

MINISTRUL *[strigă]:* Şi care ordonanţă arată clar că cei care vor fi prinşi în flagrant furând chiar numai un capac de la o ladă de gunoi sau de la un tomberon sau chiar numai având intenţia de a fura gunoi, chiar de-ar fi şi coji de ceapă sau coji de cartofi, aruncate la gunoi, ei bine, vor fi amendaţi cu cel puţin cincizeci de miliarde de lei, vechi sau noi, nu are importanţă, sau vor face puşcărie pe viaţă ! Mai mult decât atât, fiecare posesor de apartament, de vilă şi chiar de garsonieră sau de bordei, va fi obligat, reţineţi imbecililor, o-bli-gat să-şi transforme o cameră sau o debara, sau baia în cazul garsonierelor, să-şi transforme zic acestea în crematoriu şi să-şi ardă acolo gunoaiele, asta ca să evităm astfel furtul de gunoaie ! Este a Mutilescului lege ! Sau legea lui Ţeţe ! Sau a Lefterescului lege ! Cum vreţi să o numiţi !...

DIRECTORUL *[extaziat] :* Mulţumescul, mulţumescul domnule ministrul ! Ah, leşin !...

MINISTRUL *[strigă]:* Nu mă întrerupe, scumpe directore Ploşnicuţă ! Leşină odată ! Acest flagel trebuie să înceteze ! Mutilarea economiei naţionale, trebuie să înceteze, iar noi vom sta de veghe ! Că până şi Comunitatea Europeană s-a autosesizat în legătură cu furturile de gunoaie şi de tomberoane şi a stabilit o lege, care arată că dacă nu terminăm dracului cu furturile de gunoi şi de lăzi de gunoi, ne dă afară din Europa ! Ne lasă să ne bălăcim în gunoaie !...

DIRECTORUL *[timid] :* Da' domnul ministrul gunoierul, nu vă supăraţi, da' atunci ce rost vor mai avea lăzile de gunoi, dacă vor fi arse gunoaiele, atunci... ce să mai facă lumea cu lăzile de gunoi, ce să mai pună în ele ? Nu pricep ! Prin urmare, dacă gunoaiele vor fi arse sau cum se mai zice în ultima vreme, incinerate, atunci ce se întâmplă ? Ce să mai pună lumea în lăzile de gunoi ? Nu pricep !...

MINISTRUL *[superior, indulgent]:* În primul rând cenuşa, cap sec ce eşti ! Apoi, alte şi alte gunoaie ! Cu arderea gunoaielor, nu se reduce decât o mică parte a imensului material gunoier, domnule director, credeam că şti asta, boule !

DIRECTORUL *[spăşit] :* Aşa este domnul ministrul, aşa este, îmi cer sute de miliarde de scuze ! Sunt un cretin irecuperabil !

MINISTRUL *[autoritar] :* Şi vă mai anunţ că voi institui taxa pe lăzile de gunoi neadăugate, pe scurt T.L.G.N. sau taxa Mutilescu sau taxa Ţeţe sau taxa Lefterescu...

DIRECTORUL *[slugarnic] :* Ce vrea să însemne asta, onorabile şi venerabile domnul ministrul ?

MINISTRUL *[autoritar]:* Asta înseamnă, dobitocilor, că instituţiile, persoanele juridice şi particulare care nu au minimum zece lăzi de gunoi neadăugate la cele aflătoare în clădire, a se vedea şi legea Mutilescu sau Ţeţe sau Lefterescu, la articolul 147, alineatul 102, subpunctul 45, unde se arată că fiecare posesor de apartament sau de vilă ori de garsonieră sau de bordei, este obligat să-şi transforme una cameră sau una debara, în crematoriu, aşa deci, care adică nu vor avea minimum zece lăzi de gunoi în plus, vor trebui să plătească o taxă de până la 87 de puncte procentuale din venitul net global realizat de instituţie, persoană juridică sau fizică...

DIRECTORUL *[slugarnic] :* Foarte interesant iubite domnule Ţeţe !...

MINISTRUL *[autoritar]:* Nu mă întrerupe, domnule director gunoier !... Ceea ce urmează să vă spun este foarte important, idioţilor ! Aflaţi că nu va fi nimeni atât de prost încât să plătească taxa şi prin urmare, toţi cetăţenii vor prefera să cumpere nenorocitele voastre de lăzi de gunoi… Iată încă o măsură în plus pentru a stopa furtul de lăzi de gunoi, deoarece fiind lăzi de gunoi din abundenţă, nimeni nu va mai fi tentat să le fure ! Astfel o să aveţi de lucru mult şi bine, iar eu voi avea bani buni la buget, bani obţinuţi prin vânzarea lăzilor de gunoi ! Aţi priceput, bă tolomacilor ?…

MIEUNICA POPÂNDAC – PUFULICA *[foarte bine dispusă]:* Bravo barosane, bravo coane Mutilescule ! Da' acuma linişte, musca să nu aud că vă restructurez pe toţi ! Şi acum urmează marele şlagăr ! Un, doi, trei, patru… zece… "Titirez, ti-ti-rez, fra-te-le meu eşti, degeaba te boceşti, ti-ti-rez, titirezule nebunule, huhurezule, tu te învârteşti, pe mine mă îmbolnăveşti, tu mă faci ca să turbez !… " Toată lumea drepţi şi să cânte cu mine, că altminteri, voi sparge toate sticlele de bere şi de ţuică şi apoi vă voi restructura şi vă voi privatiza pe toţi, de la vlădică la opincă şi atenţie, atenţiune, vă voi interzice să intraţi în Europa !…

MINISTRUL *[bine dispus] :* Aşa coană mare, nu te lăsa !…

MIEUNICA POPÂNDAC – PUFULICA *[foarte bine dispusă]:* Aşa că, începeţi să cântaţi cu mine… Înainte marş ! " Titirez, titirez, fratele meu eşti…" Toată lumea am zis, toată lumea, da, da şi dumneata Mutilescule, Ţeţe, Lefterescule, să nu faci pe nebunu' că acuma sunt secretară responsabilă cu lăzile de gunoi !!! Titirez, titirez, fratele meu eşti ! Bravo !… Trăiască toate titirezele din lume ! Trăiască lăzile de gunoi şi tomberoanele şi coşurile de gunoi ! Trăiască groapa de gunoi ! Trăiască toate măturile şi făraşele din lume ! Jos cu aspiratoarele !... Trăiască Mutilescu ! Trăiască Ţeţe ! Trăiască muştele şi ploşniţele ! Trăiască gunoaiele !... Gunoiul este pâinea noastră !... Gunoiul este viaţa noastră !... Trăiască gropile de gunoi !...

[Toată lumea cântă, în frunte cu Mieunica Popândac-Pufulica este urcată pe o masă, împreună cu Ţeţe, ministrul gunoaielor care se învârteşte ca un titirez; directorul Ploşniţă, urcat pe o altă masă fluieră; Agripina Ţuţuhac este pe podium bătând cu o lingură într-o sticlă goală, pe fondul unei muzici stridente…]

TEXTS IN ENGLISH

SOCIETY WITHOUT PRINCIPLES

(THE HUMOUR AND THE ABSURD SKETCH)

PREFACE

"If you don't have any opinion, in circumstances like these, when everybody has one, you are in danger to anger anybody who has an opinion."

ION LUCA CARAGIALE

As it is known, dreams are very diverse and complex… They comprise not only visions, poems, thoughts, anticipations, whimsicalities etc. Dreams often contain much humour… There also are many… absurd dreams… I dreamed some dreams where humour intermingled the absurd, which I tried to render – be it as sketches… These are just some examples… These dreams, however, make up… in my opinion… a society lacking principles…

All the best,
Dr. Chem. Constantin BORCIA

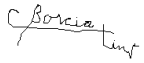

A FRAGMENT...

THE SKETCH „A SPENDING AN INORDINATE”

DIRECTOR [respectful, excited, speaking quickly]: Mr. Minister Mutilescul, it is my pleasant duty, ie they are forced to introduce you to the twentieth edition of the work ... [strokes] sweeping Mysteries "... between quotation marks, and published by [mumbles] "Tinicheaua" ... [nervous, agitated] book is the product of the famous and prestigious professional competence, scavenger eminent engineer, doctor specializing in trash Hahău Ciujdea, which is now in a book promotion tour and conference in Papua, New Guinea, New Caledonia and Cape Verde ... and ... Like the Ivory Coast and Islands Islands in Barbados and garbage ... and the Serpent Island, in Greenland and the Sahara ...
MINISTER [curious]: And what is written in the book, my Ploşnicuţă? I am very interested to know what is written prăpăditu 's that Hahău Ciujdea ... I gave him money to publish this book and I've sent him this tour promoting the book! ...

[Director out of a briefcase next to a table, a book and a piece of paper and read out of breath]

DIRECTOR [respectful, excited, speaking quickly]: Paper presented in fewer pages, but effectively and consistently, a sweeping history of the adults and the Adam and Eve since then, returning today hectic and dirty, full of garbage, the writer ' that would be delivered in large letters, so the author presents different types of brooms, from the very simple for small children, up to very complicated, requiring cutting-edge electronic equipment, including brooms programmable, remotely controlled by satellites, computers dedicated to that purpose! ...
MINISTER [captivated]: It is extremely interesting! I read this book, which I am sure I am dedicated, I read it from cover to cover! Continue, Warden Ploşnicuţă!

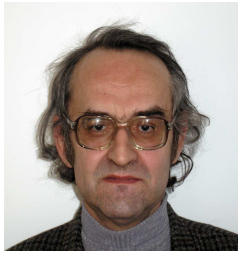

Constantin M. BORCIA : 1956, octombrie, 23;

Facultatea de Fizică - Universitatea Bucureşti – 1986;

doctor Chimie – Universitatea "Politehnica", 2005, Bucuresti.

Lucrări elaborate (selecţie):

BORCIA, C : - "Viaţa mea este ca un labirint (Jurnal oniric)" ŞI "Destinul vieţii în Univers" (Anexa: Moartea şi supravieţuirea), regie proprie, ISBN 973–0 - 03143 – 3, Bucureşti, România, **2003.**
BORCIA,**C**., GEORGESCU I. IULIA_ - "The accumulation of radionuclides in the marine sediments of the romanian coastal area of the Black Sea", *The Black Sea Coastal Interaction / Phenomena and Related Impacts and Applications, Interantional Workshop, Constanta, Romania, 13 – 15 May **2004**.*
BORCIA,C.:"Aspecte privind complexitatea proceselor de poluare a mediului acvatic"– IPSI,Venice,**2004.**
BORCIA, C : - "Modelarea matematică a proceselor radiochimice în funcţie de regimul hidrologic al sedimentelor dintr-un anumit sector al fluviului Dunărea" – teza doctorat, Universitatea "Politehnica" Bucuresti, Bucureşti, octombrie, **2004.**
BORCIA, C : "Marele mister al Marelui Univers – între realitate şi fantezie", Bucureşti, **2005.**
BORCIA, C : "Moartea şi supravieţuirea – între certitudine şi ipoteză", Bucureşti, **2005.**
BORCIA,C: "Acolo cineva veghează (proza fantastică şi poezii existenţiale)", Editia semnal, Editura Printech, Bucureşti, Romania,
ISBN (10) 973–718 – 521 – 8,ISBN (13) 978 – 973 – 718 – 521 – 1, **2006**
BORCIA,C:"Chemarea stelelor (poezii existenţiale şi însemnări)", Editura Printech, Bucureşti, România, ISBN 978-606-521-465-1, **2009**
BORCIA,C:"Tentatia Necunoscutului (proză ştiinţifico fantastică)" Editura Printech, Bucureşti, România, ISBN 978-606-521-464-4**, 2009**
BORCIA, C : "Marele mister al Marelui Univers – între realitate şi fantezie", Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-500-9, **2010**
BORCIA, C : "Moartea şi supravieţuirea – între certitudine şi ipoteză", Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-501-6, **2010**
BORCIA, C : "DESTINUL VIEŢII ÎN UNIVERS (ESEU ŞTIINŢIFICO-FANTASTIC)", Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-533-7 , **2010**
BORCIA, C : "DINCOLO DE LUMEA EFEMERĂ (PROZĂ FANTASTICĂ)**" ,** Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-3, **2010**
BORCIA, C : „DIVERSITATEA CUNOAŞTERII (REFLECŢII)" , Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-619-8, **2010**
BORCIA, C : „LOCUITOR ÎN LUMEA VISELOR (FICŢIUNI)" **,**Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-620-4, **2010**

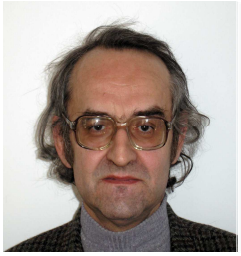

Constantin M. BORCIA – born: 1956, Octobre, 23. Bachelor in Physics (University Bucharest) – 1986; doctor in Chemistry –2005 ("Polytechnic" University of Bucharest); writer.

Elaborate work (short selection):

BORCIA, C : - "My life is like a labyrinth (day-dream diary)" AND "The destiny of life in the Universe" (Annex: Death and survival), under own control, ISBN 973 – 0 - 03143 – 3, Bucharest, Romania, **2003.**

BORCIA,C: GEORGESCU I. IULIA_ - "The accumulation of radionuclides in the marine sediments of the romanian coastal area of the Black Sea",

*The Black Sea Coastal Interaction / Phenomena and Related Impacts and Applications, Interantional Workshop, Constanta, Romania, 13 – 15 May **2004**.*

***BORCIA, C.,** : - "Aspects regarding the complexity of the aquatic environment polluting processes", IPSI (Internet, Processing, Systems for e-education/e-business, and Interdisciplinaries) review, Venice, **2004**.*

BORCIA, C : - "Mathematical modeling of the radio-chemical processes, function of the hydrological regime of the sediments within a certain section of the Danube" – doctorate thesis, Polytechnic University of Bucharest, Bucharest, October, **2004**.

BORCIA, C : "The great mystery of the Large Universe – between reality and fantasy", Bucharest, **2005**.

BORCIA, C : "Death and survival – between certainty and hypothesis", Bucharest, **2005.**

BORCIA, C:" SOMEBODY, OUT THERE, IS WATCHING (fantastic prose and existentialist poems)", Signal edition, Printech publishing house, Bucharest, Romania,ISBN (10) 973–718 –521– 8, ISBN (13) 978 – 973 – 718 – 521 – 1, **2006**

BORCIA, C:"Call of stars (Existentialist poems and notes)", Printech publishing house, Bucharest, Romania,ISBN 978-606-521-465-1

BORCIA, C:"Temtation of the unknown (science fiction prose)", Printech publishing house, Bucharest, Romania,ISBN 978-606-521-464-4**, 2009**

BORCIA, C : "The great mystery of the Large Universe – between reality and fantasy", Printech publishing house Bucharest, ISBN 978-606-521-500-9, **2010**

BORCIA, C : "Death and survival – between certainty and hypothesis", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-501-6, **2010**

BORCIA, C : "DESTINY OF LIFE IN UNIVERSE (SCIENCE – FICTION ESSAY)" , ", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-533-7 , **2010**

BORCIA, C : "*BEYOND THE EPHEMERAL WORLD* (FANTASTIC PROSE), Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-3, **2010**

BORCIA, C : „DIVERSITY KNOWLEDGE (Reflections)" **-** Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-619-8, **2010**

BORCIA, C : „INHABITANT IN THE WORLD OF DREAMS (FICTIONS)", ISBN 978-606-521-620-4, **2010**

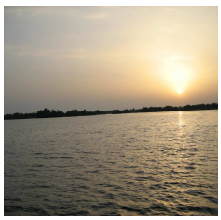

Alte cărți:

⇒ **Moartea şi supravieţuirea - între certitudine şi ipoteză" – eseu**
⇒ **"Dincolo de lumea efemeră" – proză fantastică**
⇒ **"Chemarea stelelor – poezii existenţiale şi însemnări"**
⇒ **"Marele mister al Marelui Univers – între realitate şi fantezie" - eseu ştiinţifico-fantastic**
⇒ **"Tentaţia necunoscutului" - proză ştiinţifico-fantastică**
⇒ **"Universuri imaginare" – ficţiuni**
⇒ **"Locuitor în lumea viselor" – ficţiuni**
⇒ **"Un paradis pentru fiecare" – scenete umoristico-absurde**
⇒ **"Destinul vieţii în Univers " – eseu ştiinţifico-fantastic**
⇒ **"Universul, viaţa, conştiinţa - între adevăr şi iluzie" – proză fantastică, însemnări, ipoteze**
⇒ **"Realități subiective" – ficțiuni**
⇒ **"O lume fascinantă" – schițe umoristice**
⇒ **"Diversitatea cunoaşterii" – reflecții**

Înainte de a termina, vă anunț că mâine, voi avea un oaspete special, pe celebrul mâncător de orice, Hahău Batozache Turbăciune Muşcățea, care va mânca în fața dumneavoastră, spre exemplu, fiare vechi, macarale, pluguri, bomfaiere, fierăstraie clasice şi motorizate, precum şi o vilă întreagă cu locatari cu tot !

Editura PRINTECH

ISBN 978-606-521-671-9

978-606-521-671-9